

கல்கி

KALKI 24.9.89 ரூ. 2.50

மு.க.ஸ்டாலின்:

செல்வாக்கு செயல்படுகிறதா?

குளியலுக்குப் பின்
சொகுசான முடிவு

Ultrix

வ க ள ரி ட வ ரி க ள

பாம்பே தையிங்

வ த ன பி டு க ம

அவ்வாறாகக் கலக்கப்பட்டு, பல்பல கண்களும் வண்ண
வண்ணங்களிலே நுப்பானிய தெழிலிந்து பத்தின் உணந்த
தயாரிப்பு உலகின் மிக நேரத்தியான பவலகளுக்கு
நீளையானவை அதிகமென்றும் அதிக உறிஞ்சும்
கிடை அதிக அபாத்தியான பவல குஞ்சங்கள்
3000 க்குத்தமாள பருத்தியினழ களாலானது
மற்றறயாகவே நேரடியாகவே கிடைக்கும் பவல்கள்
கிசேஷமான சொகுசுமிகு பெரிய னாளில் கூட

கல்யாணக் கோப்பு

கதை, முதல்தர நாயகன்
#பம்: செல்வம்

கண்ணாசன்
எப்போதாவது
இப்படி நல்லா
பார்த்துக் கொ...

நான் முடிவு
என்னயா...
இதைதான்...

கொப்பி கொண்டு வந்த பின்னால் சரஸ்வதி
தில் எடுக்கிறாள்...

செவ்வாசு இப்போதுமே...
பின்னால் கொண்டு வந்தாள்...

கண்ணாசன் நாயகன்...

செவ்வாசு இப்போது...
பின்னால் கொண்டு வந்தாள்...

தேவனாமி முடி நிது... முதுவரவு

நாள் உங்கமெல்லு
காபிசு கெட்டியும்
என்கைக் கலியாணம்
புண்ணந்த சமீபத்சு
சீங்கலி...

துதிசெய
நீரு தகாத
கிணத்த...

கிருபதி வகுப்புகளுக்கு முன்...

நினைவு...
மாழாவுகளுக்கு
காபி லாங்கு...

தகப்பனாரின் கட்டளைபடி தகவ
கேட்டுநீய கண்ணா... கை தவறு...

காரி மாமா...
காரி மாமா...

மனு-யா... ஒரு
காபிசு இழுந்து
கொண்டிருக்கிற
நினைவு...

சின்ன முன்றாய்
மனுஷன் முன்
சிடி வாங்கியதை
என்கையில் முடியலைய...
கிணா... உன்
உணர்ச்சிகளை
என்கையில் புரட்டு
கைக முடியு...

...கிணா... முன்...
உன் கைகையில்
கிணா... முடியு
கிணா... கிணா...
கிணா... கிணா...

* முடிந்த வயதிலும் இரை அம்பர்களின் கோரிக்கையை ஏற்று, இரை நுழைக்கக்கூடாது எனத்தக்க கச்சை செய்கிறார்.

பாபநாசம் சிவன் நூற்றாண்டு:

புனஸருவியாகப் பொழிந்த பாடல்கள்!

நீங்கள் நடனக் கலை ரசிகரா? பல நாட்டிய நாடகங்களுக்கு இசையமைத்ததுடன் பரத நாட்டியக் கலைஞர்களுக்குப் பல பதவிகளைக் கொடுத்தவர் - பாபநாசம் சிவன்.

நீங்கள் கர்நாடக சங்கீத ரசிகரா? 'தேவி நீயே துணை', 'காணக் கண்ட கோடி வெண்மை' போன்ற பிரபலமான பாடல்களை ஏராளமாக இயற்றி தமிழிசைத் தொண்டி புரிந்தவர் சிவன்.

நீங்கள் கவிமா இசைப் பிரியரா? 'மன்மத நிலையை வென்றார் என்னை?' போன்ற இன்றைக்கும் நினைவிலிருந்த 'தமிழ்' பண்ணப்படுகிற பாடல்களை இயற்றியவர் சிவன்.

இவை எல்லாமே நாட்டின் இல்லை - 'கம்மா ஏதாவது வம்பு' இருந்தால் சொல்லு! என்று கேட்கும் ரகமா நீங்கள். அப்படியானால், "தெரிவுமே வங்களுக்குத் தூண்கள் எம்மதிடூரில் சொத்த சித்தப்பா வாக்கும், பாபநாசம் சிவன்!"

இவை எல்லாவற்றுக்கும் மேல் அவர் ஓர் அற்புதமான மனிதர். அவரைப் பற்றிய நினைவுகளை நம் மூலம் பதிர்ந்து கொள்வதற்காக அவருடைய எண்பது மகன் குக்மினி ரமணி:

மிகவும் மெனமமான மனிதர். எங்கள் அப்பா விடுதலைப் போராட்டம்.

"என்னங்க! விட்டை விட்டு ஒடிப் போன தம்பை உபயன் எழுதி வெச்சுட்டுப் போன வெட்டசில் கடைசியில் 105 சென்டிமீட்டர் எழுதியிருக்கானே, ஏன்?"

"அது அவனுடைய உரையாக இருக்கும். ம. வி. யில் 'வண்ணிலகல்' வினம்பரம் கொடுக்கத் தேவைப்படுமென்று எழுதியிருப்பான்."

— ஞா. ஞானசுந்தர்

சிவனாக நுழைந்தவையிருந்தால் கூட, வாய் நிறைய 'வாங்கோ' என்றுதான் அழைப்பார். வெளில் மனிதர்களிடம் அவர் ஒருமைவில் பேசிக் கேட்ட ஞாபகமே எனக்கு இல்லை.

யிழைக்க அகாடமியில் அவர் 'தாமஸம் தாங்கிய வரலும்' என் சார்பாகத் தனவமை உரையை என் 'குழந்தை' குக்மினி படிப்பான்' என்று அறிவித்து விட்டார். எனக்கு ஏதே சங்கடமாகப் போய் விட்டது. திகழ்ச்சி நுழிந்ததும் 'என்னப்பா என்னைப் போய்க் 'குழந்தை' என்று சொல்லிட்டேனோ?' என் றென். 'தீ எப்போதும் எனக்குக் குழந்தை தானே!' என்று சொல்லி விட்டார்.

இத்தனை வாஞ்சையுடன் இருந்ததால் தானே என்னமோ 'தியாக பூமி' படத்தில் அவ்வளவு தற்சுபமாக அவரால் நடிக்க முடிந்தது. அதில் அவர் ஐந்தின்கண்களற்ற வராகவும் வீடுதலைப் போராட்டத்தில் பங்கேற்று தாடுடங்கும் பாதயாத்திரை செய்பவராகவும் நடித்தார். நிஜ வாழ்க்கை யிலும் ஐந்தி பேதும் பாராமல் விட்டிருந்தார் வந்தாலும் சகோதரப் பாசத்துடன் உப சரித்து வரவேற்றார்; தமிழ்தாடு முழுவதிலும் ஊர் ஊராகப் பாதயாத்திரை சென்று அந்தந்த சந்தவ தெய்வங்களைப் பாடினார்.

அவர் பாடல் இயற்றுவதைப் பார்ப்பதே ஓர் அரிய அனுபவமாக இருக்கும். பலமுறை பாடிப் பாடி மெருகெற்றிய மாதிரி கச்சிதமாக சாவித்தியமும் ராகமும் தாளமும்

இழைத்து புனைவுவி மாதிரி வெளிப்படும். ஒரு தான் அவர் தவரண காண்டா ராகத்தில் 'திண்ணவின்' என்ற பாட்டைப் பாடிவதை வேதவாகர சித்தராமநாதபுரம் கிருஷ்ணன், மறுதான் அவரிடம் மீண்டும் தவரண காண்டா பாடச் சொல்லிக் கேட்டார். அப்போதுதான் அப்பா, 'இந்த தவரண காண்டாணைக் கேளு' என்று சொல்லி விட்டு, 'தானொரு வினையாட்டு பொம்மை யா? துக்கந்தாயகிவேகமையேகத்தனுக்கு' என்ற தீர்த்தனைவை அந்தக் கணமே இயற் திப் பாடினார்.

விராத்திரி இரவுகளில் மலிவை மாட விடுகளில் அப்பாவின் பதுனை பிரசித்தி பெற்றது. நடுத்தெரு என்றும் பாராமல் வித்யான்கள் கானில் விழுந்து வணங்கு வார்கள்!

பாபநாசத்தில் எங்கள் பெரியப்பா தமிழாசிரியராக இருந்தார். ஒருமுறை அப்பா அங்கு சென்ற போது பட்டை பட்டை எனக் விழி தித்துப் பதுனை செய்த படி இருத்ததைக் கண்ட அய்யர் மக்கள் 'அதனா! சிவனே தமது ஊருக்கு வந்து விட்டது போல் அல்லவா இருக்கிறது!' என்று மெய்மறந்து மகிழ்ந்தனர். அதனால் தான் அவருக்குப் பாபநாசம் சிவன் என்ற பெயரே வந்தது. அவரது இயற்பெயர் ராமமய்யா - சொத்த ஊர் போலகம்!

பேசாவுடன் பிறந்தது போலி எதை வேண்டும் எழுதிக் கொண்டேதான் இருப்பார் அப்பா. கம்மாயிருக்கும் நோத்தில் பழமொழிகளாக எழுதுவார்; ஒன்று மில்லையெனில் இரு பெரிய ஊர்களுக்கிடையே ரயில் பாதையில் வரும் சுட்டைகள் களின் பெயர்களை யெல்லாம் வரிசையாக எழுதுவார்!

முனத்தில் பாட்டு நோன்றி விட்டால் கைகில் கிடைக்கும் காகிதத்தில் எழுதி விடு வார். காவெண்டர் காகிதத்தின் பின்னால் கூட அவர் எழுதிவதுண்டு. இவ்வளவு சாகித்யங்களை இயற்றியிருந்தாலும் ஒரு கச்சேரியில் கூட பாடுவாரும் வற்புறுத்திக் கேட்டாலொழிய தாமே தமது பாட்டைப் பாட மாட்டார். அந்தத் தன்மைக்கம்தான் அவரது மிகப் பெரிய சொந்தாக இறுதி வரை திகழ்த்தது.

(குக்மினி ரமணி, சென்னை கந்தாடக இணாக் கல்லூரியில் பேராசிரியையாகப் பணிபுரற்றுவார். சிவன் அவர்களைப் பற்றி ஒரு சிறிய வரலாற்று தூல் எழுதியுள்ள நோருத், சிவனின் பாடல்களையெல்லாம் தொகுத்து, உவரப்படுத்திப் புத்தகங்களாக வெளியிடச் செய்துள்ளார்.)

*சுதிப்பு: சீதா ரவி

உங்கள் குடும்ப ஆரோக்கியத்திற்கான டின்
1கிலோ சாக்கலேட் காம்ப்ளான்

800-875-1234

இரண்டு 500 மீட்டர்
உச்சத்துக்குப் பதியு
மாங்குந்தன் ! மிஸஸ்
நாகசபையா, காலப்பாது உன்
மிச்சைக்கிடுவதன் 2 ரூபாய்
-சத்தி-ன் ஒரு பீக்கான்
ரூபாயின் இவ்வயசை உங்கள்
தமிழ்நாட்டினருக்கு
-சுன்னா-ன் தேவையாயிடும்
முடிந்ததா சத்தியவாய்
விசை-தாதும் காய்ந்தான்
யாங்குந்தன் இன்றே

23

மு.ம.த.த.
சத்தியவாழ்வு
திரு. வி. வி. வி. வி. வி. வி. வி.

சுரப்பள்ளம்

“விரப்பன் எனக்கு விளம்பரம்”

கோபாலபுரத்தில் கணலூர் வீடு. கணலூர் வீட்டில் இல்லாததால் பரபரப்போ, ஜன நெருக்கடியோ இல்லை. காலை கமார் பதினொரு மணி, உள் ஹாலில் நடுநாயகமாய் ஒரு சோப்பா, “இது தலைவர் அமருகிற சோப்பா,” என்று கூறியபடி பக்கத்திலிருந்த ஒன்றில் அமருகிறார் ஸ்டாலின். வேசாக இருக்கிறார். “உடம்பு சரியில்லையா?” என்று கேட்டதற்கு, “எனக்கு எப்படியே இருமல் உண்டு,” என்று கூறிப் பேட்டிக்குத் தயாராகிறார். பேட்டி நெடுக இடைவிடாமே இருமல்...:

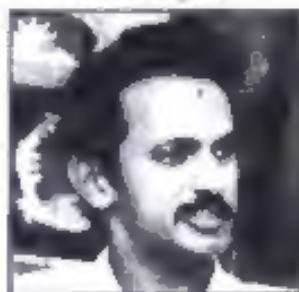
கேள்வி: ஓர் அரசியல்வாதியின் மகன் என்பதுதான் நீங்கள் அரசியலில் துறைய அடிப்படைக் காரணமா?

மு. க. ஸ்டாலின்: தலையாடுக்கு (கணலூர்) ஐந்து மகன்கள் இருக்கிறோம். ஆனால் நான் ஒரேயன் மட்டும்தான் அரசியலில் இருக்கிறேன். எனக்குப் பன்விக்கட நாட்களிலிருந்தே பொதுப் பணிகளில் ஈடுபாடு உண்டு. கோபாலபுரத்தில், என் வயதும் பையன்களைச் சேர்த்துக் கொண்டு நாடகங்கள் போட்டிருக்கிறேன்; திரைப் பொதுக்

* “என்னை நானே கருவாக்கிக் கொண்டுமே கவி...”

காரியங்கள் செய்கிறேன். அரசியலில் அடிமட்டத்திலிருந்துதான் வளர்ந்திருக்கிறேன். முதலில் தி. மு. க. வில் எட்டணா கறுப்பினராய்ச் சேர்ந்து, எட்டப் பிரதிநிதியாக இருந்து, பதவிப் பிரதிநிதியாய் ஆகி, அதன் பிறகு மாவட்டப் பிரதிநிதியாகி, அதற்குப் பிறகு பொதுக் குழு கறுப்பினர் ஆனேன். இதில் எவ்வழியே தீர்மானம் பதவியில்லை. ஒட்டப் போட்டுத் தேர்தல் நெருக்கப்பட்டேன். இப்போது இளைஞர் அணி செயலாளராய் இருக்கிறேன்.

* ...என்னை யாரும்...

என்னை நானே கருவாக்கிக் கொண்டுமே தவிர என்னை யாரும் கருவாக்கவும் இல்லை; கட்டுகிற திணிக்கவும் இல்லை.

கவி: தி. மு. க. வில் இளைஞர் அணியில் ஆதிக்கம் அதிகமாய் இருப்பதால்ப் பாலவாகக் கட்டிக்காட்டப்படுகிறதே!

ஸ்டாலின்: 87ல் தேர்தலில் போது, எழும்பியூடல் பணிபாற்றி, மக்களிடையே கருத்தை நெருக்கமாகி, வெற்றி பெற உதவியவர்கள் அப்போது கட்டுவிலிருந்த இளைஞ தலைமுறையினர்தான். ஆனால் எம்.ஜி.ஆர். ஆட்சியில் போது தி. மு. க. இளைஞர் அணியை, எம்.ஜி.ஆர். மன்றம் கருத்தப் போட்டி அமைப்புக்களாக அவர் கருதியதால், இளைஞர் அணியும் அமைதி

தருகிறார்!"

— மு. க. ஸ்டாலின் பேட்டி

யாகச் செயல்பட வேண்டியதாக இருந்தது. ஆனாலும், மீண்டும் இளைஞர் அணி கறுகறுப்புடன் செயல்பட ஆரம்பித்தது. மக்களர் அணி, தொழிலாளர் அணி, இலக்கிய அணி என்று பல இருந்தாலும், இளைஞர் அணி புதிய உத்வேகத்துடன் செயல்பட்டது. மீண்டும் தி. மு. க. ஆட்சியைப் பிடித்ததற்கு, இளைஞர் அணியின் உழைப்பு ஒரு முக்கிய காரணம். இதைக் கட்டித் தளவமைப்பும் ஒப்புக் கொள்கிறது.

கல்கி: இந்தச் கறுகறுப்புக்கு, நீங்கள் தளவமைப்பு ஏற்றுவதால் காரணம் என்பீர்களா?

ஸ்டாலின்: இளைஞர் அணி, முக்கியத்துவம் பெற்ற போது, பலரும் அதன் தளவமைப்புப் பொறுப்புக்கு என்னைப் போட வேண்டும் என்று அபிப்பிராயப்பட்டனர். தலைவருக்கும் அதைத் தெரிவித்தனர். ஆனால் தலைவர் அதை ஏற்கவில்லை. ஆனால் கட்சியின் பெரும்பான்மையான முன்னணித் தலைவர்களின் கருத்துப்படி இளைஞர் அணித் தளவமைப்பு எனக்கு அளிக்கப்பட்டது.

... உருவாக்கியிருக்கிறார்...

கல்கி: அப்படியெனில், களைஞரின் மகன் என்பது உங்களுக்கு அனுசுலமான விஷயமில்லை என்கிறீர்களா?

ஸ்டாலின்: தலைவரின் பக்கத்திலிருந்து, அவரை நோக்குகிற, அவரது அனுபவங்களை, பேச்சுத் திறமையைக் கண்டு, கேட்டுப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் வாய்ப்பு கிடைத்துள்ளது என்பதுதான் அனுசுலம். ஆனால் கூட அவரது மகன் என்பதனால் எனக்குச் சங்கடங்கள்தான் அதிகம். ஆனால்! என்னுடைய தனித் தன்மையை வெளிப்படுத்த முடியாமல் போகிற சந்தர்ப்பங்கள் தான் அதிகம். தி. மு. க. வின் அங்கங்கள் அல்ல மக்களர் அணி, மாணவர் அணி, செயலாளர்கள் எல்லாம் தன்னிச்சையால்

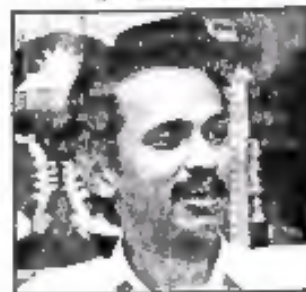
அறிக்கை விடுகிறார்கள்; முடிவெடுக்கிறார்கள்; ஆனால் இளைஞர் அணிச் செயலாளரான நான் அப்படிச் செயல்பட முடியவில்லை. அப்படிச் செயல்பட்டால், தலைவரின் மகன் என்பதால் மற்றவர்களை மதிப்பதில்லை என்று குற்றச்சாட்டுகள் வந்து விடுமோ என அஞ்ச வேண்டியுள்ளது. அதனால்தான் எதுவானாலும் பொதுச் செயலாளரைக் கவந்தாலே, சித்து, அவரது அறிவுரைப்படி செயல்படுகிறேன்.

கல்கி: ஆனாலும் அளமச்சரவையிலுள்ள இளைய தலைமுறையினர் உங்கள் பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டுதான் செயல்படுகிறார்கள் என்று சொல்வப்படுகிறதே?

ஸ்டாலின்: அது உண்மையில்லை. எவ்வா எம்.எல்.ஏ.க்களுக்கும் எந்த அளவு முக்கியத்துவம் தரப்படுகிறதோ, அந்த அளவு முக்கியத்துவம்தான் எனக்கும் தரப்படுகிறது. அளமச்சரவுக்கும், அரசு அதிகாரிகளுக்கும் நான் விட்டிருந்து கொண்டு உத்தரவு போடுவதில்லை.

கல்கி: அப்படி நீங்கள் சொன்னால் கூட, மற்றவர்களை விட ஸ்டாலினின் கடிதத்துக்கும், வார்த்தைக்கும் மதிப்பு அதிகம் என்று மக்களும் நம்புகிறார்கள்; முன்னுரிமை தர வேண்டும் என்று அதிகாரிகளும் நினைக்கிறார்களே?

"...கட்சியின் இயக்கியில்லை."

ஸ்டாலின்: அதுவும் உண்மையில்லை. ஒரு எம்.எல்.ஏ. எங்கிற முறையில் என்று தொகுதி சம்பந்தப்பட்டவை தவிர, மற்ற விஷயங்களில் நான் தலையிடுவதே கிடையாது. நான் எடுத்துச் சொல்லும் விஷயங்களைச் சட்டத்துக்குட்பட்ட வகையில் அதிகாரிகள் செய்து தருகிறார்கள். எத்தனையோ விஷயங்களில் "சாத்தியமில்லை", முடியாது என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்... நான் ஒரு தயால்காரர் போலத்தான். மக்களிடமிருந்து மனுக்களை வாங்கிக் கொண்டு, சம்பந்தப்பட்டவர்களின் பார்வைக்குக் கொண்டு போகிறேன். தேவை யெனில் நானே கோட்டைக்கும், அரசு அலுவலகங்களுக்கும் போகிறேன்; அதிகாரி

“அவருக்குத் தாயேன்மையு மாலுமல்
பாக்கிக்கு வட்டி கேட்டுறா!”
— ஞா. ஞானமுத்து

கருடன் போகிறதென். தெரு விளக்கு. சாக கடை அடைப்பு. தண்ணீர் ஓர்ச்சை போன்றவை கவனமாய்த் தீர்க்கப்படுகின்றன. குடிசை மாற்று வாரியக் குடியிருப்புகள் போன்று பெரிய ஓர்ச்சைகளை நிதி நிலைமை காரணமாய்த் தீர்க்க முடியவில்லை. சுமார் 50 சதவீதம் ஓர்ச்சைகளை தெய்வநிகரமாய் எவ்வளவு தீர்க்க முயற்சித்து... இன்று கூட என் தொகுதியில் குடிசைவாசிகள் குடியிருப்பு சம்பந்தமாக அதிகாரிகருடன் பேசுவதற்காக உங்கல் போட்டி முடிந்ததும் நான் போக வேண்டும். உங்கல் குற்றச்சாட்டு உள்ளமையானால், நான் அதிகாரிகளைச் சந்திக்கப் போகாமல், அவர்களை என் வீட்டுக்குத்தானே வரச் சொல்லியிருக்க வேண்டும்.

ஸ்டாலின்! அடுதல்லாய் இன்ஸா!

ஸ்டாலின்: இந்தக் கருத்துத் தாமதமின்றித் தீர்வு காண இத்தகைய திகழ்ச்சிகள் உதவுகின்றன. இதைப் பார்த்து விட்டு, சென்னை நகரின் இன்னும் சில எம். ஏ.சி. ஏ.க்களும் கூட இது போல் செயல்பட வந்திருக்கிறார்கள். அத்தகைய சத்திப்புகளாகத் தொகுதி மக்கள் பிசுபும் வாங்கிறார்கள். என்னால் பார்த்துநிறுத்தார்கள்.

கல்வி: நேரப்பட்டல் உரிமைமையாளர்கள் மாநாட்டில், அனாய்ச்சர் நாடுகளில் மனோகா ஷீடம் விற்பனை வரி குறைப்பு கோரப்பட்ட போது, அவர், "இந்தப் பிரச்சனையை என் னிடம் கொண்டு வகல். அனாய்ச்சர் வள்கிற முறையில் தான் கலாநெறிப் பேசுவதை விட, மகன் என்ற முறையில் அவர் பேசி ளான் நல்லதொரு முடிவு எடுக்கப்படும்" என்று குறிப்பிட்டார். இது எப்படிச் சரி யாகும்?

தலைவர்: தங்கமுதலாய் ஸ்ரீனிவாச பிரபுவைப்
தேவஸ்திரியை நத்தற்று என்ன காரணம்?

ஸ்டாலின்: எங்கேயும் பிடித்த விதத்தில், சந்தர்ப்ப சீர்குத்தவாதியாய் நடக்க வாய்ப்பு கிடையாதால், நான் சிஸ்டீமாவில் அடித்தேன். அதன்மீன் வாய்ப்பு கிடைக்க வில்லை. அவ்வளவு வதான். முடியாதது.

வளர்ச்சி, லாபத்தன்மை, பாதுகாப்பு...

திதி திறுவனம் ஒன்றினை மற்றவர்களினின்றும் பிரித்துக் காட்டும்
தீர்வுக்குரிய அளவுகோல்கள் இவைகளை.

31.3.1989 அன்று முடிவடைந்த வருடத்தில் எங்கனது இலையைற்ற
செயல்திறன் மூலம் தாட்டிலுள்ள இதுபோன்ற 450 நிதி
திறுவனங்களுக்கு இடையே பல துறைகளில் சாதனைகளை
ஏற்படுத்தியுள்ளோம்.

- வலப்பு திதியில், இலையை எவரும் அடைந்திராத திக
உலர்ந்த வருடாத்திர திக பெருக்கம் -- தொகையளவு
ரூ. 24.87 கோடி.
- ரூ. 10/- மதிப்புள்ள ஒரு பங்கு ஈட்டிய அதிபர்
தொகை ரூ. 13.35.
- எவ்வளவு தொகை வங்கப்பட்ட சொத்துக்கள்
அதாவது நிலம், கட்டிடங்கள், பாதுகாப்பு
பெட்டகங்கள், வாகனங்கள் முதலியவற்றின் மொத்த
தொகை அளவு ரூ. 5.83 கோடி.
- ஏராளமான பெபாசிட் தாதுக்கள் மற்றும் உடன் உதவி
பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கை 1 இலட்சத்திற்கும் மேல்.

தோக்கத்தோடு செயல்பட்டதன்
காரணமாக நான்கே ஆண்டுகளில்
இலையை அனைத்தும் திகழ்த்தது!

பொது மக்கள் எங்கெங்கே கொண்டுள்ள பெரும் தம்பிக்கை மற்றும் அளித்து வரும்
ஆதரவு ஆகியவற்றிற்கு தங்கி.

இப்போதைய,

இலக்கு - ரூ. 100 கோடிக்கான தோக்கி

சக்தி பைனான்ஸ் லிமிடெட்

என்கள் எம்.பி. திரவார திரவார
பதிவு அலுவலகம்: 475, டாக்டர் குதப்பா என்.கே. திரவாரத்தூர் - 647 018

வரப்படுகின்றதால் நடிப்பேன்.

கல்வி: தேர்தலின் போது, "செய்வதைச் சொல்வோம்; சொல்வதைச் செய்வோம்" என்று தி. மு. க. சமீபத்தில் "சொல்லாததையும் செய்வோம்" என்று பேசியுள்ளீர்கள். அது என்ன?

ஸ்டாலின்: தேர்தல் அதிகளவில் கூறவில்லை. மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கு இன்னமும் ஊதியத்தை, மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கு வழங்கியது; அதே போல, இலவச அரிசி திட்டத்தில் கூட, கொள்ளுதலும் அதிகமாகவே செலவிடக்கூடுகிறது.

கல்வி: அரசாங்க விழாக்கள், தனிநபர் பிரேரணை வளர்க்கும் விழாக்களாய் நடத்தப்படுவது எப்படிச் சரியாகும்?

ஸ்டாலின்: அரசாங்க விழா என்றாலும், அரசாங்கத்தை நடத்திச் செய்பவர் யார்? முதலமைச்சருக்குச் சம்பந்தமே இல்லாதது போல, அரசாங்கம் விழா நடத்த முடியுமா? முதலமைச்சரின் மக்கள் நல்லாழிவுத் திட்டங்களை, அவரைக் கொண்டு ஆரம்பிப்பதில் என்ன தவறு?

கல்வி: தி. மு. க. வில் கணவரூர், பேராளிகள் போன்றவர் காணாமலுத்து, தலைவரையேற்கும் திறமை மூலம் ந்த இளைஞர் ஸ்டாலின் தான் என்று கூறுகிறவரு பற்றி உங்கள் கருத்து என்ன?

ஸ்டாலின்: அப்படிச் செயல்பாடு இல்லை. கட்டுத்தன்மையம், கட்டுதல் விருப்பத்துக்கு மாறாக, எவ்வளவு இளைக்க முடியாது. அ. தி. மு. க.வுக்கும், தி. மு. க.வுக்கும் இடையே உள்ள பெரிய வித்தியாசமே அது தான். அ. தி. மு. க.வுக்குத் திடமான அஸ்திவாரம் இல்லை. அதனால்தான் எம்.ஜி.ஆருக்குப் பின் தற்போம், ஆனால் தி. மு. க. கட்டுக்கோப்பான கட்சி, பெரும் பான்மையினர் கருத்துப்படிதான் இங்கே எழவும் துக்கும். எவ்வளவு தவிர, வை. கோபால்சாமி, துரை முருகன், ரகுமான் சான், அனல், பொய்யா மொழி என்று பலரும் இருக்கிறார்களே!

கல்வி: ஆனாலும் மற்றவர்களை விட, ஸ்டாலினின் முகம் பளிச்சென்று தெரிகிறதே?

ஸ்டாலின்: ஸ்டாலின் இளைஞர் அணி செயலாளராய் இருப்பதால்தான்.

கல்வி: இப்போது ஒன்றுபட்டபின், அ. தி. மு. க.வின் பால் கூடியுள்ளதா?

ஸ்டாலின்: இல்லை. அங்கே இன்னும் கட்சித் தழைப்பங்கள் நீடித்து வருகின்றன.

கல்வி: காங்கிரஸ், அ. தி. மு. க. கூட்டு, தி. மு. க.வைப் பாதிக்கும்ல்லவா?

ஸ்டாலின்: அது தவறான கணக்கு. மிகக் குறுகிய காலத்திலேயே, தி. மு. க. அரசு ஆற்றியுள்ள பணிகள் அதிகம். இதனால் மக்களின் கோபத்துக்கு மதிப்பு கூடியுள்ளது.

கல்வி: இதற்குக் காரணம், இலவசத் திட்டங்கள்தானே?

ஸ்டாலின்: தெருநாள் பவனனிக் கும் திட்டங்களாய்த் தொழில் முன்னேற்ற நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வந்தாலும், மக்களுக்கு உடனடியாய் பவனனிக் கும் திட்டங்களை திறைவேற்ற வேண்டியதும் அவசியம். அதைத்தான் தி. மு. க. அரசு செய்கிறது.

கல்வி: ஆனால், இதுபோன்ற இலவசத் திட்டங்களை, அ. தி. மு. க. செய்த போது, தி. மு. க. கடுமையாய் விமர்சித்ததல்லவா?

ஸ்டாலின்: சத்துணவுத் திட்டத்தை நாங்கள் குறைபாட்டில்லை. ஆனால் அது செயல்படுத்தப்படவில்லை. எந்ததில் நாத்த முறைகேடுகளைச் செய்து காட்டினோம். தேர்தலின் போது, நியுமரன் சத்துணவு போடுவோம் என்றோம். இப்போது இலவச முட்டை போடப்படுகிறது. மாநில இரண்டு முட்டை என்பதை வாரம் ஒன்றாய் அதிகரிக்கப் போகிறோம். சத்துணவுத் திட்டத்தின் முறைகேட்டைத் தடுக்கக் கண்காணிப்புத் துறைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

கல்வி: மக்களுக்கு அமைச்சர் பதவி தரப்படாது துரித்து...

ஸ்டாலின்: மக்களுக்குப் பணிபுரிய வேண்டும் என்றால் மத்தியாரசுத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று அவசியமில்லை, எம்.எல்.ஏ. எங்கிற முறையில், நான் ஆறாம் விகிதத் தொகுதி மக்களுக்குப் பணிபுரறினாலும், இளைஞன் எங்கிற முறையில் இளைஞ தலைமுறையினரின் பிரச்சனைகள் பற்றி சட்ட சபையில் பேசியுள்ளேன். என் சட்டசபை உண்ணிப் பேச்சு வேலைகளில்லாத இன்டாட்டம் பற்றியது தான்.

சந்திரா: எஸ். சந்திரமௌலி படங்கள்: சுபா துரிபாபு அட்டை. வண்ணப்படம்: சுபா

அடுத்த இதழில்.....

சந்திரமௌலி
சந்திரமௌலி: என் சந்திரமௌலி

தமிழ்க் கடிமகன்!

எங்கள் அருவவகத்தில் ஒரே மாதிரி, மரத்தாலான "பால்பரமின்ட்" பேனா எவத்திருந்த இருவரில் ஒருவருடையது காணாமல் போகவே அடுத்தவரைக் கேட்டார். அதற்கு அவர்,

"உன் பேனாவை

என் பேனா என்பேனா..."

இது என் மரப்பேனா —

அதை நான் மறப்பேனா...?"

என்று கவிதை ப(க)டித்தார். கேட்டவர் மறுநாள் (முதல்) ஒரு வாரம் மெடிக்கல் ஸீஸ்...

— சர்க்காஜி ஸீராம்.

செய்யு?

"ஏம்பா சர்வரி! நான் ஒரு பேப்பர் ரோஸ்ட்நாவே பார்க்கக் கேட்டேன்; நீ ஏன் இரண்டு பேப்பர் ரோஸ்ட் ஆர்டர் பண்ணே?"

"பார்க்கக் கட்டி பேப்பர் தீர்த்துடுக்க, சார்! அதான்!"

— புன்னகை மன்னன்.

வெறிக்கட்சிகள் சிறை நிறையும் போராட்டம் நடந்த உத்தேசித்துள்ளன
பெய்த

தங்குத இடமாய்த் தரவில் முப்பலாள் கொடியையும் வாடியபடி கொடியையும்
கொண்டவொன்று எதிர்த்து, சிவமொட்டும் போராட்டம் நடந்துகின்றன!

மைய சிந்தை இலகி சிந்தை இலகி சிந்தை இலகி சிந்தை இலகி
இலகி இலகி இலகி இலகி இலகி இலகி இலகி இலகி இலகி இலகி

கல்கி

1989 செப்டம்பர் 24

வயல் 48 இதழ் 8

உச்சு புரட்டாசி 8

தமிழ்க்குடி மகனின் ஆதங்கம்!

1941-ல் உச்சு அவர்களால் நிறுவப்பட்டு இன்று பொன்னாச்சி தா. மகாலிங்கம் தலைமையில் உச்சு தலை போடும் பாரதியார் சங்கம் வழங்கும் போலியே இந்த ஆண்டும் செப்டம்பர் 11, 12 தேதிகளில் பாரதி விழா கொண்டாடியது. விழாவில் பங்கேற்ற அனைவருமே, 'எல்லாம் துறையிலும் தமிழ் பண்பாடுத்தபட வேண்டும்' என்ற ஆணையைத் தங்கள் சொந்தமொழியினிடையே வெளிப்படுத்தினர். விழாவுக்குத் தலைமை வற்றி சங்க தமிழ்க் குடிமகன், 'பாரதியார் சங்கம், ஒரு குறுக்கு அங்கத்து இந்த விஷயத்தை முதல்வரிடம் வந்து கொடுக்கலாம்; அவர் கவனித்து ஆவன செய்வார்' என்ற யோசனையைத் தெரிவித்தார். கடலே ஒர் ஆதங்கத்தையும் வெளிப்படுத்தினார். "எத்தனையோ மொழிகள் எய்வளவோ முன்னேற்றமும், மிகத் தொன்மையான தமிழ் மொழி போதிய வளர்ச்சி அடையவில்லையே!"

தமிழ்க் குடிமகன் எழுப்பியது அந்தமூன்று கௌரவர்கள். அதற்கு விடை என்ன என்பதையும் மாரீசம் வேண்டும். 'எங்கும் தமிழ்; எங்கும் தமிழ்' என்று தானைக்கே தமக்குள்ளே பொருட்பாட்டைப் பவத்தாகக் கொண்டு நடந்துகாட்டிய இயற்றிவிட முடியும். ஆனால் அந்த நடவடிக்கையை எப்படி? போதிய அளவு தமிழ் வளர்ச்சி அடைந்தால் தானே அது சந்தியமாதும்?

இதுமட்டுமா? துவன் விஞ்ஞான யுகத்துக்கு ஏற்பத் தமிழ் வளம்பெற வேண்டும். இருபத்தோராம் நூற்றாண்டை, அதன் பிரமிக்கத்தக்க விஞ்ஞான அற்புதங்களை எதிர்கொண்டு வரவேற்கத் தமிழ் தமார் தீவலியில் இருக்க வேண்டும்! ஏக்கெட் வேக வளர்ச்சி தேவை. இதை எப்படிச் சாதிப்பது?

ராஜாஜி இந்தப் பிரச்சனை தந்தது தீவரமே போதித்திருக்கிறார். ஆரம்ப காலத்தில் கலைச் சொற்களைத் தமிழில் மொழி பெயர்ப்பதில் அவரே ஆர்வம் காட்டி விருக்கிறார். பின்னர் டி. கே. சி. மீன் சுருத்தை ஏற்றுத் தமிழ் எண்ணத்தை மாற்றிக் கொண்டார். வளர்ச்சிபெற்ற மொழிக்குத்தான் அகராதியே தவிர, கலைச் சொல் ஆக்கம் என்ற பெயரில் கோடும் கணக்கில் செலவிட்டு, அகராதி தயாரிப்பதால் மொழி வளராது என உணர்ந்தார்! 'கலைச் சொற்களையெல்லாம் தமிழில் மொழி பெயர்த்துக் கொள் முற்ப்பது விண்வேலை; இயேசாய ஒளி மாற்றம் செல்லு தமிழில் எழுதிவிட்டால் போதும்; அளவு தமிழாகி விடும்' என்பது டி. கே. சி. மீன் சுருத்து. 'டெய்லோன், ரயில், காப், கைக்கிள் போன்ற சொற்களைத் தமிழ் மன்றே சமுதாயம் ஏற்றுக் கொண்டு விட்டது. அது போல நித்தாயியம், கிரோயியம், யூரேனியம் போன்ற எண்ணற்ற விஞ்ஞானச் கலைச் சொற்களையும் தமிழ் என்றே ஏற்றுக் கொண்டு விடலாம்' என்பது டி. கே. சி. மீன் முடிவு. ஆங்கில அகராதிமையப் பாடுங்கள்; அநேகமாக ஒவ்வொரு ஆங்கில வார்த்தையும் கிரேக்க அல்லது லத்தீன் மொழியிலிருந்து இலேசான ஒளி மாற்றத்துடன் பெறப்பட்ட சொல்லாகவே இருக்கும். இதுபோலவே தமிழும் ஆங்கிலச் சொற்களை ஏற்று ஜெட் வேகத்தில் வளரலாம்!

இந்த விஷயத்தை டி. கே. சி. ராஜாஜி மட்டுமல்ல; அவர்களுக்கு முன்பாகவே மகாகவி பாரதியாரும் கூறி விட்டிருக்கிறார் என்பது கவனிக்கத்தக்கது. (பாரதி தூங்கும் - கடற்கரைகள் பக்கம் 318 - 319) 'ஆங்கிலப் பாடநூல்களை வைத்துக் கொண்டு, ஆங்கிலக் கலைச் சொற்களையே பயன்படுத்தி, தமிழில் ஆசிரியர்கள் விஷயத்தை மாணவர்களுக்கு விளக்கிக் கூறி வந்தால், தமிழ், அந்தக் கலைச் சொற்களை அப்படி அப்படியே நான்கு வில் ஏற்றுக் கொண்டுவிடும்' என்ற ராஜாஜியின் சுருத்தும் ஏற்கெனவே பாரதி எழுதி வைத்திருந்த யோசனையே!

பாரதி பாடின உண்மையான மொழியினருமே இந்த யோசனையைக் கையாண்டால், எல்லா இந்திய மொழிகளும் வேகமாக வளம் பெறுவதுடன் அறிஞர்களிடையே விஞ்ஞானச் சுருத்துப் பரிமாற்றம் எளிதாகிப் போதும். அவ்வாறே சைவ அரங்கிதம், நேச ஒருகையப்பாடு, உலக ஒருகையப்பாடு ஆகியன அந்ததமுன்னையவாரும். தமிழில் படித்த மாணவரும், பிறநாட்டுப் பக்கலைச் சுருத்தில் சேர்த்து மேற்படிப்புப் படிக்கும் போதும் சிரமமிராது. தமிழில் பரிஞ்சான தூங்கன், பாடப் புத்தகங்கள் எழுதுவது எளிதாகும். அவற்றைப் படித்துப் புரிந்து கொள்ளவும் முடியும்! அத்திலையில்தான் தமிழை என்னி தாம் பெருமைப்படுவதில் அந்தமரிக்கும்!

ஆனால் தாமோ, இருமொழித் திட்டம் என்ற அடிப்படையில் தமிழியை ஒதுக்கி, எம்மிருக்கத்தையும் கைவிட்டு, ஆங்கிலத்தின் தரத்தையும் குறைத்து, தமிழையும் தாழ்மை காக்கிறோம் என்று கூறி, வளர் விடாமல் அழுத்துகிறோம்!

விந்திக்கு தாதுதன்மைப் பெறு

செய்க்கு தங்கிடி பாய்பா. - ராஜாஜி.

“நம்பிக்கை பலன் அளித்தது”

நான் ஸ்ரீராம் சிட்டிஸ் பல பிரிவுகளில் அங்கத்தினராக உள்ளேன். அதனால் பலவிதத்தில் நல்ல சமயத்தில் நல்ல உதவியும் அடைந்துள்ளேன். அவற்றுள் முக்கியமான, நான் தக்க சமயத்தில் பலன் அடைந்துள்ள விஷயத்தை குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடையாறில் சீபிளாட் வாய்க்காலத்திற்கு ஸ்ரீராம் சிட்டிஸ் எனக்கு மிகவும் உதவியாக இருந்தது. அது ஏலச்சீட்டு. நானே ஏலத்தில் அதை எடுத்தேன். தக்க சமயத்தில் உதவியாக இருந்தது.

இன்னொரு “சி. பி. போன் அக்டோபரில் சேர்த்தேன். ரூ. 30,000/- மாதம் ரூ. 500/- அதில் ஏலம் ஒரு மாதமும் குறுக்கில் ஒரு மாதமும் உள்ளது. என் சிட்டிஸ் என். 260078043.

என்னுடைய பெரிய பையன் அப்பொழுது 11 - வது படிவம் படித்துக் கொண்டிருந்தான். அவனுடைய என்ஜினியரிங் காலேஜ் படிப்பிற்காகவே உத்தேசம் பண்ணி இந்தச் சிட்டியில் சேர்த்தேன்.

இந்த வருடம் அவன் (ஏப்ரல் '89) 12-வது படிவம் பரீட்சை எழுதிவிருந்தான். அதனால் துணவரி மாதம் முதல் ஒவ்வொரு மாதமும் குறுக்கலுக்கும், ஏலத்திற்கும் போய் வந்தேன். ஒன்றும் கிடைப்பதுபோல் இல்லை. ஏற்கெனவே ரூ. 15,000/- சீட்டு சேர்த்து அதை ரூ. 11,600/-க்கு ஏலத்தில் எடுத்து பிக்ஸ்ட் பெபாசிப்டில் வைத்திருந்தேன். இதைத் தவிர வேறு எந்தச் சேமிப்பும் என்னிடம் இல்லை. என் மகன் ரொம்ப நன்றாகப் பரீட்சை எழுதி இருப்பதாகச் சொன்னான். எல்லாவை நல்ல மதிப்பெண்கள் வாய்க்கியிருந்தாலும் என்ஜினியரிங் காலேஜில் இடம் கிடைப்பது கடினம். அதனால் காபிசிடென்ஸ் பில் கட்டியாவது அவனை என்ஜினியரிங் காலேஜில் சேர்க்க வேண்டும் என்று என் கணவரும் நானும் தீர்மானித்திருந்தோம். நான், பாண்டிச்சேரிலுள்ள அரவிந்த ஆஸ்ரமத் திற்கு அடிக்கடி போவேன். என் பிரச்சனைகள் எல்லாவற்றையும் ஸ்ரீ அண்ணா விடமே விட்டுவிடுவேன். அதைப் போலவே என் பையனின் படிப்பிற்கும், அதற்குண்டான பணத்திற்கும் உள்ள பொறுப்பை ஸ்ரீ அண்ணாவிடமே விட்டு விட்டேன். என்னை ஆச்சரியம்! மே மாத குறுக்கலில் சீட்டு என் பெயருக்கு விழுந்தது. எங்கள் அனைவருக்கும் சொல்ல முடியாத அளவு சந்தோஷம். ஜூன் முதல் தேதி என் பையனுக்கு ரிசல்ட் வந்தது. நல்ல மார்க்குகள் எடுத்திருந்தும், ரெரிட்டில் இடம் கிடைக்க வேண்டிய அளவு மதிப்பெண்கள் இல்லை. 78%தான் வந்தது. ஸ்ரீராம் சிட்டிஸ் பணம் ஜூன் மாதம் 6 - ஆம் தேதி ரூ. 22,500/- கிடைத்தது. சமயத்தில் இந்தப் பணம் கிடைத்ததால் ஏற்கெனவே உள்ள பிக்ஸ்ட் பெபாசிட் தொகை எல்லாவற்றையும் சேர்த்து எடுத்துக் கொண்டு மணியப்பாவில் என்ஜினியரிங் காலேஜில் ஜூன் மாதம் இரண்டாவது வாரம் இடம் கிடைத்ததும் சேர்த்தேன். சமயத்தில் பணமும் கிடைத்ததால் அவனைச் சேர்க்க முடிந்தது. தக்க சமயத்தில் என் மகனை என்ஜினியரிங் காலேஜில் சேர்க்க ஸ்ரீ அண்ணா வின் அருளால் ஸ்ரீராம் சிட்டிஸ் பணமும் கிடைத்தது. எங்கள் அனைவருக்கும் இன்று கூட மிகவும் ஆச்சரியமாகவும் சந்தோஷமாகவும் இருக்கிறது.

எங்கள் குடும்பத்தில் யாராவும் இந்த விஷயத்தை மறக்க முடியாது. ஸ்ரீராம் சிட்டிஸின் தக்க சமயத்து உதவி என் பையனின் வாழ்நாள் முழுவதும் மறக்க முடியாத உதவியாகிவது.

வாழ்க ஸ்ரீராம் சிட்டிஸ்!

மீனாட்சி நாராயணன்,

147, லேக்விசு ரோடு,

மேற்கு மாம்பலம்,

சென்னை - 600 033.

* பிரசாரமே போதும்!

* நம்பதானது ஜோக்!

* சீர்காழி ஸ்ரீராம், தென்பதி.

? முன் பின் தெரியாத யாருக்காவது உதவப் போய் வம்பில் மாட்டிக் கொண்டாடது உண்டா?

! பெங்களூர் ஃபிலோமீனா மருத்துவ மனையில் ஒருவர் வந்து, 'என் காரி சாவி தொலைந்து விட்டது; கொஞ்சம் அதன் கதவைத் திறக்க உதவு முடியுமா?' என்று கேட்டார். பல கார் சாவிகள், ஸ்தூனடினரவர் எல்லாம் உபயோகித்துத் திறக்க முயன்று கொண்டிருந்த போது, ஒரு தம்பதி வந்தனர். 'என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள் எங்கள் காளை?' என்று அதட்டினார். துக்கிலாசிப் போடத் திறம்பிப் பார்த்தால் உதவி கோரிய 'டிப். எம்.' ஆசாமினையக் காணவேயில்லை! தம்பதி நல்லவர்கள். நம்மைப் போனிலுக்கு இழுக்காமல் விட்டுவிட்டார்கள். தப்பினோம் பிழைத்தோம் என்றிருந்தது!

* எம். சம்பத், வேலாவுதம்பாளையம்.

? பள்ளிக் குழந்தைகளுக்கு இலவசமாகக் காலை உபன் வழங்கப் போவதாகப் பரண்டிச்சேரி அரசு அறிவித்துள்ளதே?

! போட்டி போட்டுக்கொண்டு, கல்லியைத் தவிர பாக்கி எல்லாவற்றையும் அளித்து வருகிறார்கள்!

* புனிதவல்லி இளங்கோ, கடலூர்.

? 'இன்னும் ஐம்பது ஆண்டுகளில் ஒரு தமிழன் பிரதமராக வரக்கூடும்' என்றால்

ஜெயலலிதா ஆட்சிக்கு வந்தால்..?

அது நாம் தான். வேறு யாரும் இடையாது' என்று சுப்பிரமணிய கலாமி கூறிவிடும்பது குறித்து..?

! 'வேறு யாரும் இடையாது' என்ற பின்பகுதி உண்மை. முற்பகுதி அடுத்த ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு நினைத்து நினைத்துச் சிரிக்கக் கூடிய ஜோக்!

* இரா. சண்முக சுந்தரம், கல்விடைக் குறிச்சி.

? பெய்கிரேடியில் நடத்த அணிசேரா நாடுகள் மாதாடு குறித்து?

! வழக்கமான பேச்சுக்களை எல்லாம் யார் கவனித்தார்கள்! கடாசிப்பின் பெண் பாதுகாவலரைத் தடுத்து நிறுத்தியதுதானே பெரிய செய்தியாகப் போய்விட்டது! அப்பறம் கடாசிப் சபை ஸ்டார் கடாரத்தில் தங்கியதும், அவர் கனியவலம் வர விளம்பத்தில் ஓட்டகம் வந்து இறங்கியதும், பாதுகாப்புக் காரணங்களுக்காக அந்த ஊர் வலம் ரத்தானதும்....

* சன்னை. வெசன்முகம், சீர்காழி.

? 'அ. இ. மு. க. வுடன் இ. காக்கிரஸ் கூட்டணி அமைவது காலத்தின் கட்டாயம்' என்று வாழப்பாடி பேசி உண்டாரே?

! அந்தச் சொற்றொடர், வீரப்பன் காப்பிரைட் உரிமை பெற்றுள்ள ஒன்று அல்ல என்று நிரூபிக்க விருப்புகிறார் போலும்! அப்படியானால் இதுபோன்ற அபத்தமான அரசியல் பல்புகளையெல்லாம் நாம் சகித்துக் கொண்டு வாழ வேண்டியிருப்பதும் காலத்தின் கட்டாயம்தான்!

* டி. பொன்னவர்.

* பேரெளதம் பேகவாசர்!

* காலதென் கடலாவம்

* அடிமேல் அடி

■ எம். எம். கோபால், பம்பாய்.

? அகிதாபுக்கு அடிமேல் அடி போகிறார்களா?

! 'கயக' - வரலா - சாஸ்திரம் 'ஜாதுக' -ம் அப்படியொன்றும் வகுதிக் கணகப் போடு போடவில்லை என்று கேள்வி. பத்து மணி மகாபாரதத்தை இவருக்காக ஒன்பது மணி என்று மாற்றியும் கூட கணகக் காட்சிகளில் கூட்டப் புகழிக்கு விடவில்லைவராமே! வரலாபுகளின் போது எதிர்பாராத விபத்தாக வாங்கியே அடி... அடிமேல் அடி... சிலிமா வகுதிக் அடி... அடிமேல் அடிதான்... அது 19... பம்பாய் வாங்கியவை கங்கைக்குத் தெர் வாகது போல் பங்கைக் கேட் திரிகளே!

* ப. மணிமுடி, பாபநாசம்.

? 'எம். டி. ராமராமலத் தூக்கில் போட வேண்டும்' என்று சாழப்பாடி பேசி வருகிறாரா?

! 'வி. பி. சிவசகத் தூக்கில் போட வேண்டும்' என்று வடக்கே ஒருவர் பேசினாக 'எம். டி. ஆனாத் தூக்கில் போட வேண்டும்' என்று பேசத் தெற்கே ஒருவர் தென்கு தானே! மகாத்மா காந்திக்கு அவர் படம் அச்சாடியுள்ள தபால் தலையின் அறுபது எபசா மதிப்பைக் கூடத் தராத இன்றைய காங்கிரஸ் காங்கிரஸிடம் வேறு எத்தனை மான் பேச்சை எதிர்பார்க்க முடியும்!

■ எல். ராமபிரசு, சும்பகோணம்.

? 'இ. மு. க. ஆட்சி ஐந்தாண்டு காலம் நீடிக்கும். நீடிக்க வேண்டும்' என்கிறாரே லுப்பனார்?

! முன்பு நடந்த தவறுகள் (ஆட்சி பன் மின்) மீண்டும் தூக்கக் கூடாது என்ற தக் கெண்ணம் அவருக்கு இருக்கலாம். ஆனால்

காங்கிரஸிலும் அ. தி. மு. க. விலும் மற்ற வர்களுக்கு அந்த தல்வெண்ணம் இல் லையே. எனவே, லுப்பனாரின் எண்ணப் திறனேது. இவ்வு தெ - இ. கா. கூட்டன் தாடாதுமன்றத் தெர்தலில் தோற்க வேண் டும். ஒருவேளை இவர்கள் ஜெயித்தாலும் மத்தியில் ஆட்சி அமைக்க முடியாதவாறு ராங்கிரஸ் தோற்க வேண்டும். இரண்டில் ஒன்று நடக்கவில்லையெனில் கைலாசு துக்கு 'டாக் தான்'!

* பாக்கியமுத்து, திருச்சி - 18.

? 'ராஜ்யக்கு எதிராகக் கொக்கி, செய் வதை விடப் பிரசாரமே போதும்' என்று கருணாநிதி கூறுகிறாரா?

! 'போலுப்புகள முதுவா இப்படித்தான் போ வேண்டும். பத்தி தெர்த்தில் தெவிய புன்னனிக்குக் கட்டுப்பட்டதால் இவ்வாறு பேசு நடந்து கொள்ள அவரால் முடியாமல் போனது துதிரிஷ்டமே.

* கே. ராஜகோபாலன், சென்னை.

? பேசுகிற போக்கைப் பார்த்தால் பதவி இழக்க பின் ராஜ்யக் கூட போகிறோர்கள் கைதலைப் பற்றிப் பேச ஆரம்பித்து விடு வார் போகிறார்களா?

! ராஜ்யப்பெரிசாறும்பேகவார், கோலியா பேசுமார் 1971

* எம். ராஜேந்திரன், கால்குடி.

? எம். ஜி. ஆர். மருத்துவப் பல்கலைக் கழக ஆரம்ப விழாவின் போது இறந்து போன எம். ஜி. ஆனாத் பற்றிக் குறிப்பிடு வையில் கலைஞர், "இம்மா செய்தானா" என்று தொடங்கும் குறள் கூறியது சரியா?

! 'ராமனக் கறையுதான். தல்வது செய்யும் போது, 'தல்வது செய்கிறோம்' என்று கவம் துவையும் எட்டிப்பாராமல் செய்வது தான் சிக் கவர்த்த நிலை. அந்த மனப் பக்கு வத்தை அது, வதென்பது எளிதான காரிய மல்ல.

* என். பாஸவன், தக்கோலம்.

? 'ஜெயலலிதா ஆட்சிக்கு வந்தால் கருணாநிதி ஆட்சிவைவிட நிர்வாகம் நிறப் பாக இருக்கும்' என்று தான் சொல்கிறேன். இதை உம்மால் மற்றக் முடியுமா?

! தான் மறுக்கவும் இல்லை, ஆமோதிக் கவும் இல்லை. அவர் மக்களின் ஆதரவைப் பெறுவாரேயானால், தாராளமாகப் பத விக்கு வரட்டும்; தான் குறுக்கே நின்று தடுக்க முடியுமா என்ன? பதவிக்கு வந்தால், கைலாசை விடச் சிறப்பாகத் தம்மால் ஆட்சி நடத்த முடியும் என்று நிரூபிக்க டும். சத்தோஷப்பட்டு வாழ்த்திவிட்டுப் போகிறோம்; தடைசெய்து? குறைகள் இருப்பின் கட்டிக்காட்டி விட்டுப் போகிறோம்; தயக்கமென்ன?

* கு. 20 பரிசு பெறுபவர்:
கே. ராஜகோபாலன்,
14, வேங்கடேஸ் தக்,
விருதம்பக்கம்,
சென்னை - 600 032.

© கலைப்போட்டி, திருச்சி.

ஒரு தெப்போற்சவத்தில்
வணப்பு, வண்ணங்கள்,
நளினம், இளையனார்வு
இவற்றை விஞ்சும் விதமாக
உருவாகி வருகிறது.....

கல்கி தீபாவளி மலர் '89

கூர்வனா சம்பாதிச்சாலும் கண்ணியமாய் வாழ்ந்து வந்த குடும்பம் சக்கைவனுடையது. நிரொன்று வில்லங்கம் வந்து விதி வழியே கார்வனம் வைக்கும் என்று மார்தான் களவு காண முடியும்...?"

அம்மா காதில் கேட்டால் வாயிலும் வலித்திலும் போட்டுக் கொண்டு அழு வாளே...

ரெண்டு குழந்தை; மூணாவதா ஒண்ணு வலித்துக் கமந்துட்டு வாயும் வலியுமா இருந்த பூங்கொடி என்னாண்டு சொல்லிப் பூவப்பறாளோ... எப்படிச் சண்ணிர் வடிக்கிறாளோ...

நெற்று காலம்பற கழனிக்குப் புறப்பரும் போதே,

"மச்சான்... பொழுதோ! கூனிப் பணத்தை வாங்கிட்டு ஐடு வந்து செஞ்.

கிழிந்து விட்டது. பன்னிக் கூடம் போற பாய்கள் பாவம். பூஞ்சைப் பாதேசிகள் மாதிரி னைத்ததும். கிழிந்ததும் அணிந்து செல் கின்றன....

பன்னிகண்ட பேசுத்தில் கிளர்ந்தெழுந்த கொண் தீர்க்குமிழியும், பிரச்சனைகளுக்கு எதிராக மல்துக்கு திதிக முடிவாக 'பொட்' டெ க்று கிதறிப் போயிற்று.

தவறு அழுக்கால் நிறம் மாலிப் போன துண்டு வேஷ்டியைத் தொலிவிருந்து எடுத் துத்தளையில் கதறியவன், காவல் வரப்பைப் பிள்ளியுத்தி, கைக்கு ஒதுக்குப்பிறமா கிருந்த கோயிலைத் தாண்டி நடந்தான்.

அது மார்தாது... சக்கைவனா...?"

— குரல்வக வசனத்தில் கேட்டபோதே அது பரிச்சயப்பட்டுப் போன பண்ணையா னிகனின் குரல்தான் என்று கறுதி செய்தது.

சீட்டாட்டம்

ஐட்டு மண்ணுப் புண்ணெல மணியரிசி கூட் டில்லே, பன்னிக்கூடம் போற புள்ளை களுக்கு எப்படியோ சத்துவைவு ிளட்ச கடும். ஆனா என் வலித்துவலனாற புள்ளை புழுலாத்துடிச்சிடுகாளே...!" என்று கூறி கிருந்தான்.

அவளும் —

பண்ணையாி நோப்பில் சக்கைவனுக்கு அளவுக்கு மீறிய வேலை. அந்தையும் மீறிய மன உணர்ச்சி. இரண்டு குழந்தைகளுக்கே பன்னியில் சத்துவைவுத் தட்டைப் பிச்சைப் பாதநிரமாக ஏந்தச் செய்து விட்ட தன் இழிந்த நிலை, இனி நெக்கப் போகும் நுண்மாவது குழந்தைக்கும் நேர வேண் டுமா...! அடுத்தது ஜாக்கிரதையா இருந்துக் கேளுமா! உவனாஸ்பத்திரி போய்ப் பிரசவம் பார்த்த கைபோடு ஆயிரேறையும் செய்துக் கேளுமா.

இந்த மன உணர்ச்சலினூடே கையில் கிடைத்த கூலிப் பணத்தைப் பார்த்ததும் சந்தையும்கூறும் கொண் தீர்க்குமிழி அவன் மனத்துக்குள் ளிருந்து வெளிப்பட்டது. பணத்தாத்தன் கிழிந்து தொங்கிச் சரவுசரி பாக்கெட்டில் போட்ட போது உறுறுத்துப் போய் ஒரு சரவுசரி வாய்க் வேண்டும்கூற ஏண்ணம் வந்தது. அடுத்த கணமே... 'அடச்சீ... இது என்ன சொட்டால அடிக்கிற கயநலம்புத்தி...? பூங்கொடிகிட்டே இருந்த ஒரே தல்ல ஜாக்கெட்டும், போன வாரம்

கொண்டு திரும்பினான்.

அத்தக் கோயில் இன்னணையில் நான் னைந்து போர். அவர்களுக்கு நடுநாயகமாய்ப் பண்ணையாி மகன் முத்துவேலு. சக்கை வனில் கைகள் அவ்வளவறியாமலே தவை முண்டாகக்குத் தாவி அவிந்தது. அளத இறுப்புக்கு அரணாக இருக்க கட்டி விட்டு கிதழ்க்குக்கு குறுக்காகப் பங் கின.

துமா... கூப்பிட்டங்கனா...!"

"ஆமாம். கூப்பிட்டேன்... எங்கேடா

போயிடு... ஓட்டுக்கா...?"

— கேட்ட பண்ணையாி மகன் முத்து வேலுவின் நாகு குறுகியது. குடித்திருப்பாரி போல, கனிகள் சிவகை ஒரு மாதிரியாகக் காணப்பட்டார்.

"ஆமாம்ங்க கொண்மமா... இப்பத்தான் நம்ம பன்னையலு. வேலை முடிந்தது... ஐட்டுக்குப் போயிடுவம்...!"

"ஐட்டுக்கு... என்னடா... அப்படி அவசரம்...? அப்பறமா பிராவிலாமா... இப்பே வா...! போய் நம்ம நாயக்கர் கடை வில் ஒரு பாக்கெட் வீசியிட்டி எல்ல வாய் கிட்டு வா...!"

ஒரு பத்து ரூபாய்த் தாளவை எடுத்து நீட்டி, இடுமையில் கருண்டிருந்த துண்டு வேஷ்டி வைக்கையில் ஏற்றி அவர் தீட்டிய பணத்தை அதில் ஏந்தப் போன சக்கைவனின் பார்வை அவர்கள் குழுவிலிருந்த இடத்தை ஆராய்ந் தது.

பண்ணையார் மகனின் மடியில் வரிசை யாக அமர்படுத்தப்பட்ட கோலத்தில் சீட்டுக் கற்றைகள் குப்புறக்கிடத்தன. ஏனையோரின் கரங்களிலும் விரிக்கப்பட்ட நிலை யில் சீட்டுக்கள். கோலில் தரையில் புதைத்த பீடி, கிகரெட் துண்டங்களும் திரும்பிப் போடப்பட்ட சீட்டுக்களும் சிதறிக் கிடத் தன. அதற்கும் சற்றுத் தூரத்தில், வராத் தா மூலையில் அரைகுறையாகக் காவிச் செய்யப் பட்ட சில மழு பாட்டில்கள்...

சக்கையலின் மனம் துடித்துக்கொண்டது.

பதம்பேசாது முத்துவேலு நீட்டின பத்து ரூபாயைப் பெற்றுக் கொண்டு ஓடினவன் திரும்பி வந்த போது கையில் ஒரு பாக்கெட் கிகரெட்டும் மீதி சில்லறைகளும்!

கிகரெட் பாக்கெட்டை மட்டும் கையில் எடுத்துக் கொண். முத்துவேலு இவனைப் பார்த்து ஒரு மாநிரியாகச் சிரித்து விட்டு, "சில்லறையை நீயே வச்சுக்க...!" - என்றார்.

"பரவாலானவங்க ஐயா... வேண்டாம்...! உழைக்கச் சம்பாதிக்கற காலே என்லிட்டே தக்க மாட்டேங்கது... இவன இப்படி வரற காக எண்கொதுக்குங்க...?"

— அவன் முதல் வரியோடு திறந்தி விடுக்கலாம்... விட்டில் இருந்த வறுமைக் கொடுமைதான் அவனை இவ்வளவு விரைத் தாங்கப் பெச வைத்திருக்க வேண்டும்!

"அப்ப, தாங்க அதியாயமா சம்பாதிக்கறோம்ன்னு... சொல்லாமச் சொல்றீயா

டோய்...!" - முத்துவேலு கையில் விரித்த சீட்டைக் கீழே போட்டார்.

"அப்பய்யோ... இவ்வே சாயி... இவ்வே... தான்... அதுவும் உங்களைப் போல அப்படிச் சொல்லுவேனா... நீங்க எங்க குடும்பத்துக்கே படியளக்கிற பக்கலான் மாநிரி...!"

"சரி... சரி... போகட்டும்... இங்கே லா... அபேதா... அந்த மூலையில் இருக்கிற பிராந்தியை எடுத்து எங்களுக்கு ஊத்திக் கொடு... போ...!"

"ஐயா... தான்... ஐயுக்கு..." - நிறை வத் தங்கினான் சக்கையல்.

என்ன? பொல்லாத ஐடு... போய் ஊத்தி வாடா...!" - கத்தினார்.

சக்கையலால் அகற்றப் படுவது மறுதலிக்க முடியவில்லை. பிராந்தி பாட்டியை எடுத்து, கண்ணாடி மீளரில் ஊற்றும் போது கைகள் நடுங்கின. திரிந்த பார்த்தவனின் கண்கள் கோலின் மூல விலக்கிவந்ததை நேரிடையாகச் சந்தித்தன. கற்பகாம்பினை யின் அந்தக் கருணை வாயுவான முகம், 'அம்மா... தாயே, உன் இடத்துல தப்பு செய்யற இந்தப் பாலியை மன்னிச் சிடுமமா...'

அவன் இப்படி நினைவுகலத்து, மனம் வெம்ப, மனமுருக, மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்ட போதுதான் அது நிகழ்ந்தது!

கையில் விரித்து வைத்த சீட்டுக்களை மூலைக்கொன்றால் விரி விட்டு, கீழே கிடத்த

கில்லறைகளைப் போட்டது போட்டபடி - விட்டு விட்டுப் பண்ணையார் மகனும் மற்ற வர்களும் மூலங்கொருவராய்ப் பிடித்துக் கொண்டு ஓடினர். சக்கையன் செய்வதறி யாது நிகைத்து நின்றான்.

ஒரு... ஒரு... போலீஸ்... - என்று கூக்குரல்கள்.

"என்... எது" என்று இவன் நின்று திரை பிப்பதற்குள் கோலிங் வாசலில் புதுநிலைக் கிளப்பியபடி ஒரு ஸீப், அவிவிருந்து குதிரை போலீஸ்காரர்கள் மூலங்கொருவராய் ஓடி, அவர்களுக்கு உத்தரவு பிறப்பித்துக் கொண்டு, ஓடி வந்த ஒரு போலீஸ் இவனை நெருங்கி விட்டார்.

பேரிணையப் பிடித்த அவர் இரும்புக்கரம் அவனை உறுக்கிற்று.

"கோலிங் உட்கார்ந்துட்டு துறைகளுக் குச் சிட்டாட்டம் வேண்டிக் கிடக்குதோ சிட்டாட்டம்..."

— அவர் விட்ட அறை உடலின் ஒரு வொரு நரம்பையும் தெறிக்கச் செய்தது.

"ஐயா... நான்... நான்... சிட்டா டம்ஸ்க... எங்க... சத்தியமா அது, விண்ணாட வே தெரியாதாங்க ஐயா..."

— எவர், பதற்றம். அவனை துறை கொள்ளாது வார்த்தைகளை உதிரிக்கச் செய்தன.

"என்ன... விண்ணாடவே, தெரியாதா...? ஏன்... ஐயா... எங்க... களவுமா பிடிச்ச பிள்ளை போய்யா...? ஏன்... சிட்டாட்... பட்டிக்காட்டுப் பக்கம் போயிப் புகாவுன்ற னதாயித்துக் சாராயம் காய்ச்சிவச்ச... சீட்டு விண்ணாட நிங்க... எகையும் களவுமா புடிச்சிட்டா அப்பாவியாதிரி வெஷம் போட் நிங்க... உங்களை..."

— அவர், அடித்தொண்டை வில் உறும, அதுகுடம் வெளிச் சென்றுவரிகளைத் தூத்தி ஓடின போலீஸ்காரர்கள் இரும்பி வந்தனர்.

"என்ன யயா சார்... அவங்கவெல்லாம் தப்பிக்கிட்டாங்க..."

— அவர், என்... எங்க... எங்க... சிட்டாட்... எகையும் களவுமா புடிச்சிட்டா அப்பாவியாதிரி வெஷம் போட் நிங்க... உங்களை..."

— அவர், என்... எங்க... எங்க... சிட்டாட்... எகையும் களவுமா புடிச்சிட்டா அப்பாவியாதிரி வெஷம் போட் நிங்க... உங்களை..."

சொல்வதை நம்புங்க ஐயா... நான் சீட்டு விண்ணாடஸலங்க... சாமி சத்தியமா மேலே எதுவும் கேட்காதீங்க..."

உடிரே, சிதறிக் கிடந்த கில்லறைகளையும், சீட்டுக்களையும் பொறுக்கி எடுத்துக் கொண்டு போலீஸார் இவனை இழுத்துச் சென்று ஜில்லி ஏற்றினர்.

ஸ்பீடு எடுத்துக் கொண்டு போய் போலீஸ்காரர்கள் விசாரணை என்ன போலீஸ் சித்திரவதை செய்த போதும் அவன் மிகைவிடவில்லை. வெயிவெய்யும், மெய்யென்றும் பாராது கடினமாக உழைத் துக் கிடைத்த கூலிப் பணத்தை, ஆவன் பாக் கொட்டிவிட்டுப் பிழிந்திட்டுத் துறாடிச் சர்பா தித்த பணம் என்று தாங்கியே ஈவுத்துக் கொண்டு வந்த; வயல் வரப்பணம் வெட்டி விட்டு, மனடையைத் திறந்து விட்டு மண்பொட்டையும், கடப்பாளையும், உலப்பளையும் பிடிச் சக் காய்ப்பேறின் எகுகளை விரித்துப் பார்த்துப் புரறந்தித் தவித்தான்.

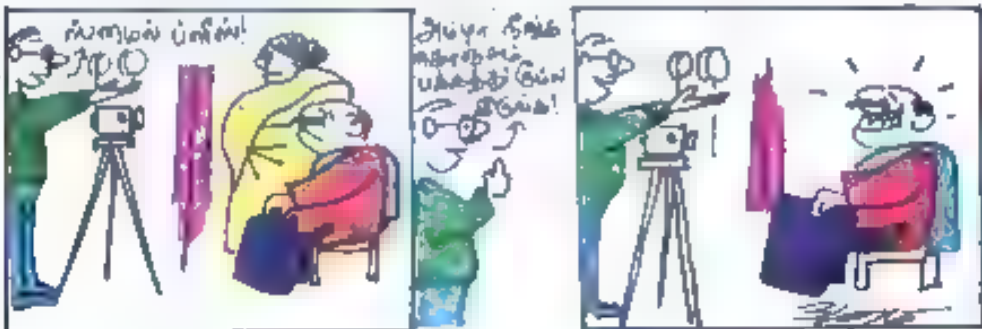
"எழுந்திடு... போகலாம்..."

— போலீஸ்காரரின் அட்டவாணை குரல் அவனை திடுக்கிட வைத்திருந்த உறுக்கியது. போலீஸ்காரர்கள் கைவிடக்கூடாது மட்டும், சாஸலயில் வருவோர் போலீஸாரின் பாஸ்ஸேயைத் தேக்கிவிட்டு சிறு சிறு தோல் இடுக்குகள் வாழியே ஊடுருவி ஊசிமுனை வாக... தத்திக் கிழிந்த சும்படியான ஒரு வேதனை. சக்கையன் தலைகுனிந்தவாறு நடந்தான்.

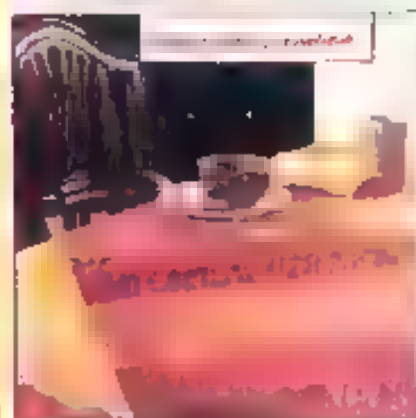
"என்... உங்களுக்கு அபராதம் கடவுக் கூடாது இப்போகச் சொந்தக்காரங்க வாரா வது வரவாங்கலாம்..." - ஒரு போலீஸ் சார் கேட்டார்.

"வரவாங்க ஐயா... ஆனா... பணம் கட்டி எடுக்கிற அளவுக்கு அவ்ளோஸ் வசதி எங்களுக்கு இல்லையங்க ஐயா..."

"ஒ, வசதியில்லையா... அப்ப உறுதியா தண்டனைதாய் துறைஞ்சது பதிலைந்தக் தான் காவலாவது கிடைக்கும். போய் உற்றவ செய்தென்று ஒப்புக்க, இத்தோட போகும்... இல்லை, கேள்விக்கு அளவை வெண்டி வந்துட்டே... வெயிசே வந்து

கோ-ஆப்டிக்ஸ் இல்லங்களுக்கு எழிலூட்டும் துணிவகைகள்

ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் இலக்கு 17-ஐ அடைய உதவுகிறது. இது உலகின் எழிலூட்டும் கோ-ஆப்டிக்ஸ் கைத்தறி வகைகள் மூலமாகும்.

- ☐ இலக்கு 17-ஐ அடைய உதவுகிறது.
- ☐ உலகின் எழிலூட்டும் கோ-ஆப்டிக்ஸ் கைத்தறி வகைகள் மூலமாகும்.
- ☐ உலகின் எழிலூட்டும் கோ-ஆப்டிக்ஸ் கைத்தறி வகைகள் மூலமாகும்.

உலகின் எழிலூட்டும் கோ-ஆப்டிக்ஸ் கைத்தறி வகைகள் மூலமாகும்.

கோ-ஆப்டிக்ஸ்
தமிழ்நாட்டின் உலக அளவிலான கைத்தறி வகைகள்

எங்கனும் பிரத்தியேக ஆடைவகைகளை அங்காடி கோலம், 843, அண்ணா சாலை, சென்னை - 2-க்கு விஜயம் செய்குங்கள்.

“ஏண்டா உங்கப்பா கண்ணீர் விட்டுக்கிடக்குக்கார்?”

“அவர் ரஜினி ரசிகராக்சே! மூக்குப் பொடியையே மேலே போட்டு மூடலா மூக்குலே வாங்கிக்கப் பார்த்தார். அது கண்ணிலே விழுந்துடுச்சு. அதான்!”

— சுழதி எஸ். செதுராமன்.

அப்படித்தான் தீ என்ன சாதிக்கப் போறே... தெய்வச் சோத்தைத் தின்று உடம்பை வளர்த்திட்டுக் கொஞ்சம் ஊக்கமா வெளியே வந்து சேர்...”

— அவர் பேச இவன் மலம் பதைத்தது. ‘பதினாறு நாளை... ஐயோ... அது வளரக்கும் புள்ளாகலாம், பூங்கொடியும் என்வ பாடுபடுவாங்கபோ... மாசி கலிப நா...’

இவர்கள் சென்ற போது கோர்ட்டுறால் வெறிச்சோடிக் கிடந்தது. கன்னே ஒரு மூலையில் இருந்த மரக் கண்ணாடிக் குளி இவளை நிறுத்தி விட்டு, கூடா பிள்ளை போலீஸ்காரர் எதிரி மூலையில் நட்காரித்து வதோ செய்து கொண்டிருந்த துள்ளகத்து கோர்ட்டு சிப்பத்திகளை நோக்கிச் சென்றார்.

அவர்க்கிடம் இவர் ஏதோ சொல்ல, ஒருவர் அகலாரசியமாய் நிமிர்ந்தார்.

“நிமாண்ட் கேள்...? இன்னக்து முடி யாது சார்... கோர்ட்டு வீவு, நாஜிஸ்ட் ரேட் மிகனிக் போலிட்டார்... அக்ஷஸ்ஸைப் புரொடியூஸ் பண்ணுனா நாளைக்கு வாய்க்க...”

“இல்லை சார்... நேத்பே இந்த கேள் என்... ஐ... போட்டு அரெஸ்ட்டும் கண்டி யாக்க... அதனால இவியும் அக்ஷஸை நாங்க வச்சிருந்தா எங்க வேலைக்கு சரஸ் வந்துடும்...”

அப்ப என்ன செய்யலாம்ங்கறியு...!”

“இந்த நிமாண்ட் பெட்டிகளை மேல் கோர்ட்டுக்கு அனுப்பினா பரவாயில்லை...”

இவளிடமிருந்து விடுபட்ட போலீஸ்காரர் அவர் சியமாய்ப் பேசின அலுவலரிடம் இப்படிச் சொன்னதோடு அவர்கைகளில் நம் பாக்கெட்டிலிருந்து ஒரு பத்திர பூயாசத் தாளை எடுத்துத் தினித்தார்.

“என்னவோ... லிபேரி நாட்டு... அவரை மட்டுமே கவனிச்சா ஆச்சா...? அப்புறம் நாங்க எதுக்கு இருக்கோம்...?”

— மற்றவர்கள் கேட்க மேலும் சில பச்சை நோட்டுக்களை விற்போகம் செய்தார் லிபேரி நாட்டு...

சக்கையறுக்கு இவர்களின் பரிபாறை அய்வளவாகப் புரிபடவில்லை. என்றாலும் அவர்கள் கையில் பணம், அத்துடன் இருப்பது... கோயிலில் பண்ணையார் மகள் விளையாடியது போலவே சீட்டுக் கற்றை

கள்... விரிவிடுகிறோம்... கீழே சில சில்லறைகள்... மாஜிஸ்ட்ரேட்டு விஷ என்ற எதிரியத்தில் கோர்ட்டு என்றும் பாராமல் சீட்டு விளையாடிக் கொண்டிருந்தனர்.

“சார்... கொஞ்சம் சீக்கிரம் வந்தா பரவாயில்லை...”

சீட்டு விளையாடுவது குற்றம் என்று கேள் எழுதின போலீஸ்காரர் இந்த இடத்தில் அவர்களைக் கெடுக்கவது போல் கேட்டார்.

“இருய்யா வந்துடறேன்... தீ கொடுத்த சூடாண்டாய் வக்க ஒரு ரகசியப் பார்த்து. நேன்...”

ஒருவர் விளையாட்டு முடிந்ததில் போலீஸார்,

“அது சரி... வந்திருக்கிற அசுர என்ன கேள்...”

— மற்றொருவர் சிகரெட் பிடித்தபடி கைவிட்டுத்த சீட்டுகளின் மேல் கண் பதித்துக் கொண்டு கேட்ட, போலீஸ்காரர் தெளிந்தார்.

“காக வக்க... ஆதாடினதா...?”

மற்றவர்கள் அனைவரும் உட்கே இவனையப் பார்த்துக் கொல்லவென்று சிந்தித்தனர்.

“எவ்வா... உங்களுக்கு வேறே கேள்வி இடைக்கலியா...?” — ஒருவர் கேட்க.

“ஏண்டா, போய்... வாரியா... ஓர் ஆய்ம்... ரம்மி... பொடலாம்...” — மற்றொருவர் சின்ன வடித்தான்.

“போய்! வாழிய... கம்மாஜிருய்யா... பார்த்தா பட்டிக்காட்டான் போலயிருக்கான்... எங்காவது ஐயா கிட்டே இசை பச்சா சாறிடப் போறான்... சொல்லிவை...”

— என்று ஒருவர் அடிக்குரலில் எச்சரித்தார்.

“என்னவோ பரக... பேசிக்கிட்டே ஜோக்கரைக் கீழே விட்டுட்டே...? நல்ல ஜோக்கரைய்யா நீ...! மட இனி அதை நான் எடுக்கவும் கூடாது...”

— ஒருவர் அறுத்துக் கொண்டு பேச, சக்கையன் அப்பாவி போல் விழித்தான். அறுத்துக் இடில் எவ்வ புரிமும்...

...இதே சிட்டாட்டம் வெளியே நடந்தார் சமூக விரோதம்; அதுவே வழக்காடு மன்றத்தில் நடந்தால் நியாயம்...! என்று நினைக்கக் கூட வார்த்தைகள் கிடைக்காத அளவின் அவலம்.

கொத்துக் கொத்தாகத் தங்கப் பதக்கங்கள்!

**பயன்பாடாக ஒடினாலே மெய்மூச்சு சேர்மூச்சு
வாய்க்கத் துணுதிடுறாம்... ஆவிரம் மீட்டர், பத்தா
விரம் மீட்டர் என்று அனாயாசமாக மட்டுமின்றி
ஆசையுடனும் ஓடும் ஒருவரைப் பற்றி.....**

புது மெய்யாக இருந்த அமைப்பாளர் கலிடம் தயங்கித் தயங்கி, எதைவோ விசாரித்துக் கொண்டிருந்தார் அந்த இளைஞர். இரண்டு, மூன்று பேர் உட்காணிப் பிதுக்கி விட வே, 'சிவனை' என்று அமைதியாக ஓர் ஓரத்தில் போய் நின்று கொண்டார். அவரைக் கற்றிலும் இளைஞர்களும் புயங்குகூட ரத்தித் தக் கும்மாளமிட்டுக் கொண்டும், அய்து மீங்கும் சிட்டாய்ப் பறத்து கொண்டும் இருந்தனர். அவர்கள் எவ்வொருமே இம்மாத ஆரம்பத்தில், தேசிய அளவிலான து. சமைய பொட்டிகளில் பயிற்சிக்கச் சென்றனர், ராஜரத்தினம் சுட்டேயுபவத்துக்கு வந்திருந்த வர்கள்.

ஒதுங்கி ஓரமாய் தின்ற இளைஞரை அணு கிணோம்.

"நீங்கள் தானே பகதூர் பிரசாத்?"

"ஹாய் ஜீ!"

"கல்கிக்கு ஒரு பொட்டி வேண்டுமே..."

தான் கலந்த புயங்குகளில் முகம் கொக்க, "தெரிந்தியில் மட்டுமே பொட்டி முடியும்" என்றார் பகதூர் பிரசாத்.

பெரினோம்.

"அமைப்பாளர்களே! ம் ஏதோ விசாரித் தீர்கள் போலிருக்கிறதே..."

"ஆமாம், இந்தப் பொட்டியில் எனக்கு து. வேண்டிய மூன்று சர்க்கரிப்பிகளும் ஒன்று மட்டுமே எகக்கு வந்துள்ளது. மற்ற இரண்டு பயிற்சி பெற வேண்டும் என்று விசாரித்தேன். விவரம் தெரியவில்லை. எப்படியும் மாபெருகச் சொன்னது வந்து விடுவார்..." என்றார் அமைதியாக.

அன்று காலைதான் பத்தாவிரம் மீட்டர் ஓட்டப்பந்தயத்தில் முதலிடம் பெற்றிருந்தார் பகதூர் பிரசாத். பொட்டியின் முதல் நாளில் ஆவிரத்து ஐந்து மீட்டர் மற்றும் ஐயாவிரம் மீட்டர் பந்தயங்களில் முதலாவதாக வந்திருந்தார். மூன்று தங்கப் பதக்கங்களையும், ஆன்னிக் கொண்டு, குப்படி

அமைதியாக - சகாத்தியாக...

"ஆச்சரியமில்லை!" என்றார்கள் கற்றி இருந்தவர்கள்.

"இவர் பத்தாவிரம் மீட்டர் முடிந்த பொது கற்றி இருந்த டி. டி. சகா, சகாவி என்பது பத விரர்கள் குதுகலத்துடன் பாராட்டினார்கள். எகிலொருக்கும் பகதூர் ஒரு புயங்குகையை மட்டுமே பதிலாக அளித்தார்."

இப்படி கொத்துக் கொத்தாய்த் தங்கப் பதக்கங்கள் பெறுவது பகதூர் பிரசாதுக்குப் புது அனுபவம் அல்ல என்று அவரின் பெரிய பொது தெரிந்தது.

87ல் இருவருத்தபுரத்தில் நடந்த பொட்டியில், 10,000 மீட்டரில் தங்கப் பதக்கம், இதுதான் ஆரம்பம். 88ல் கான்பூரில் சென்னைப் பதக்கம். குண்டூரில் மறுபடி 3,000 மீட்டர், 10,000 மீட்டர் இரண்டிலும் தங்கப் பதக்கங்கள்.

பிரசாத் 89ல், தில்லியில் ரவிக்பெகக் கருக்கு இரண்டாவது பொட்டியில் 3000 மீட்டர், 10,000 மீட்டரில் மறுபடி இரண்டு தங்க மெடல்கள். மாரீச்சில் பாசில்தான் வாகரில் அதே கருக்கு.

சென்ற மாதம் கான்பூரில் தெருளல் சாம்பவன்மேய் பதரிசி மற்றும் பொட்டியில், பிரிட்டி விஜயன் கொங்கோலில் மறுபடி 3000 மீட்டர் கருக்கு 14 நிமிடம் ஒரு சேகண்டில் ஓடி, ஒரு தங்கப் பதக்கம், 3000 மீட்டரில் ஒரு புதிய இத்தில கொக்காட்டு படைத்து, அதற்கு ஒரு தங்கப் பதக்கம். அமெரிக்கர் அக்செயுக்கி, கிப்பெட்ரோவில் தமிழ் தாட்டுக் கொடியும் கான்பூரில் அதாரிடி ஆகிய இத்தியாவும் இணைத்து ஏற்பாடு செய்திருந்த இந்த சென்னைப் பொட்டியில் மூன்று.

"உங்களுக்கு மொத்தமாக எத்தனை தங்கப் பதக்கங்கள் இதுவரை கிடைத்திருக்

கின்றன?" என்று கேட்ட போது அவரே சற்றுத் தடுமாறினார். டக்கென்று பதில் சொல்ல, "ஒரு டறனை எட்டி விட்டது" என்று சொன்ன போது அப்பாவித்தனமான ஒரு சிரிப்பு....!

செக்டர்ஸ் ரயில்வேயில், ஆக்டா கன்டெய்ன்மெண்டில் டி. டி. இ. ஆகப் பணி விலிருக்கும் 24 வயது பக்தார் பிரசாத், உத்தரப் பிரதேச மாநில பல்லியா மாவட்டத்திலுள்ள பிலேவா கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர். இது பல்லியாவிலிருந்து சுமார் 45 கிலோ மீட்டர் தூரம்.

விவசாயக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பிள்ளை, அப்பா ஸ்ரீதாரிராம், அம்மா ராமரதி இருவருமே மகனின் இத்தமகோன் னை வளர்க்கினவரும். புகழ்மையும் காண இன்று இல்லை. 21-ம் பிறந்த சகோதரர் ஒருவர்; சகோதரிகள் இருவரு பேர். சகோதரர் விவசாயத்தைச் செய்து கொண்டு கிராமத்திலேயே தங்கியிருக்கிறார். 21-ம் பிறந்தவர்கள் யாருக்குமே கப்போர்ஸ்சில் ஆர்வம் இல்லை யாது! பின் பக்தார் மட்டும்தான் எப்படி....?

பத்தாவது வரை படித்தேன். கொமத்துப்

பள்ளியில் படித்துக் கொண்டிருந்த போது கூட, ஸ்கூலாட்டில் அதிக ஆர்வம் காண சித்தம் இல்லை யாது!"

"பிறகு?"

"உத்தரப்பிரதேச போலீஸில் இரண்டு வது வகுப்பு ஒன்பது மாதங்கள் பணியாற்றி நான். அங்கே போலீஸ் மீட் களில் பலரும் கலந்து கொண்ட போட்டிகளில் வெற்றி பெற்று, புகழும் அந்தஸ்தும் அடைந்ததைப் பார்த்த போதுதான் தாமதம் ஏன் இவற்றில் பங்கு கொள்ளக் கூடாது என்று தோன்றி யது. இதற்கு ரயில்வேயில் ஆதரவும், வாய்ப்பும் இருக்கவேண்டும் இங்கு பணியில் சேர்த்தேன். பிறகுதான் முறையான பயிற்சி எல்லாம். கிராமத்தின் பயிற்சி என்று எதுவுமே இல்லை யாது. அவர்களுக்கு அது பற்றி எல்லாம் ஒன்றும் தெரியவும் தெரியாது!"

கேள்வர் சற்று விவரமாகவே இருந்தது. டீக்கள் மக்காமின் பதவி எவ்வாறும், அமைதி செய்வ வேண்டியதில்லை என்றார். முழுக்க முழுக்க ரயில்வேயில் விளைவை ஒவ்வொருப் பிள்ளையும் புகழும் பிதடிக்கதலுக்கே இவர் வேலை.

"அப்படியானால் போர் டீக்கள் இல்லாத

தாட்களில், மாதங்களை எல்லாம் என்ன செய்வீர்கள்?"

"தேசிய காம்பனியில் பதிந்தி பெற வேண்டும். பட்டியலாளரில் இருக்கும் தேசனை இன்ஸ்டிடியூட் அசிஸ்பென்ஸியில் முகாம், தில்லி ஐஸ்ஹார்வால் தேசு ஸ்டேடியல் பதிந்தி முகாம் இரண்டிலும் மாதி மாதிரி பதிந்தி பெற வேண்டும்."

"உங்கன் 'கோக்' யார்?"

"இந்தப் பதிந்தி முகாம்களில் ஜோகித்தி சிங் கிடக்கும். ஹர்ஷததும். 88 ரூதல் ரவிலியை கோக் ஹர்கோகித்திடம் தனிவே பதிந்தி பெற்று வருகிறேன். உணவு விஷயத்தில் கட்டுப்பாடு என்று துவவும் இல்லை."

"வண்டன் போகிறத்தீர்களை - அங்கே என்ன பதிந்தி?"

"இந்திய அரசாங்கம் பத்தப் பேரைத் தேர்ந்தெடுத்து கிளாங்கோவுக்கு அனுப்பி வைத்தது. அதில் நானும் ஒருவன். அங்கே 'கோக்' ஹாரிவிச்சன். மூன்று வாரப் பதிந்தி. மிகக் கடுமையான பதிந்தி. டிராக் விஷயத்தில் அருமையான ஆயோசனைகள் சொல்லுவார் ஹாரி விச்சன்."

"ஒட்டப் பத்தயங்களில் வெற்றி காண ஏதாவும் பிரான் வைத்துக் கொண்டு அதன்படி செயல்படுகிறீர்களா?"

"அப்படி எல்லாம் துவவும் இல்லை. ஒட்ட ஆரம்பத்திலேயே அபத்தப் பிடித்துக் கொண்டு முன்னே ஓடாமல், திரைமுகத்துவங்கி, மற்ற வீரர்களின் ஒட்டத்தைக் கணித்துக் கொண்டு மெல்ல மெல்ல பித்து வேண்டும். ஐயாவிரம், பத்தாவிரம் மீட்டர் பத்தயங்களில், முதலிலேயே கணைத்து விடாமல், இரண்டு அல்லது மூன்று கற்றுப் பாக்வி இருக்கும் போது மட்டுமே ஒட்டத் தின் வேகத்தை அதிகப்படுத்துவேன்."

பத்தயத்துக்கு முன்னால் மட்டுமின்றி அன்றாடம் பதிந்திக்கு முன்னாலும் பிரார்த்தனை செய்து விட்டுத்தான் ஒட்டத்தைத் துவங்குவேன்."

"எத்தெத்தப் போட்டிகளில் கலந்து கொள்ள வேண்டும் என்று தீர்மானம் தீர்மானிப்பீர்களா?"

"கிடைபாது. அரசாங்கம் எப்படித் திட்டம் போடுகிறதோ அப்படி!"

தவம்பர் 89ல் தில்லியில் ஏஷியன் டிராக் அண்ட்ஸ்டீப் போட்டிகளில் கலந்துகொள்ள விருத்திரார். அப்படிதம் ஏஷியாட்.

"ஒலிங்கோ?"

"அதற்கு இன்னும் எத்தனையோ தூரம் இருக்கிறது!" என்று மிகவும் இயல்பான அடக்கத்துடன் கொன்னார்.

"பகதர் பிரசாத் இந்திய ஒட்ட வீரர்களில் நம்பிக்கை தட்கத்திரம் அவரது வெற்றிகளை, முன்னேற்றத்தை, தான் உன்னிப்பாகக் கவனித்து வருகிறேன்" என்று கமிபத்திம் அவரது ஆங்கிலேயப் பதிந்தியானர் ஹாரிவிச்சன் கொன்னது நினைவுக்கு வந்தது.

"சென்னை, பம்பாய், தில்லி, கல்கத்தா என்று எல்லா நகரங்களையும் பார்த்திருக்கிறீர்கள். எது பிடிந்தது?" என விடை பெறும் நான் கேட்டோம்.

சற்றே போகித்தான் பகதர் பிரசாத். பிரசு "பம்பாய்!" என்றார்.

"ஏன் பம்பாய்?"

"அங்கேதான் எல்லாமே ஸ்பான்ட்டாக இருக்கிறது!" என்றார்.

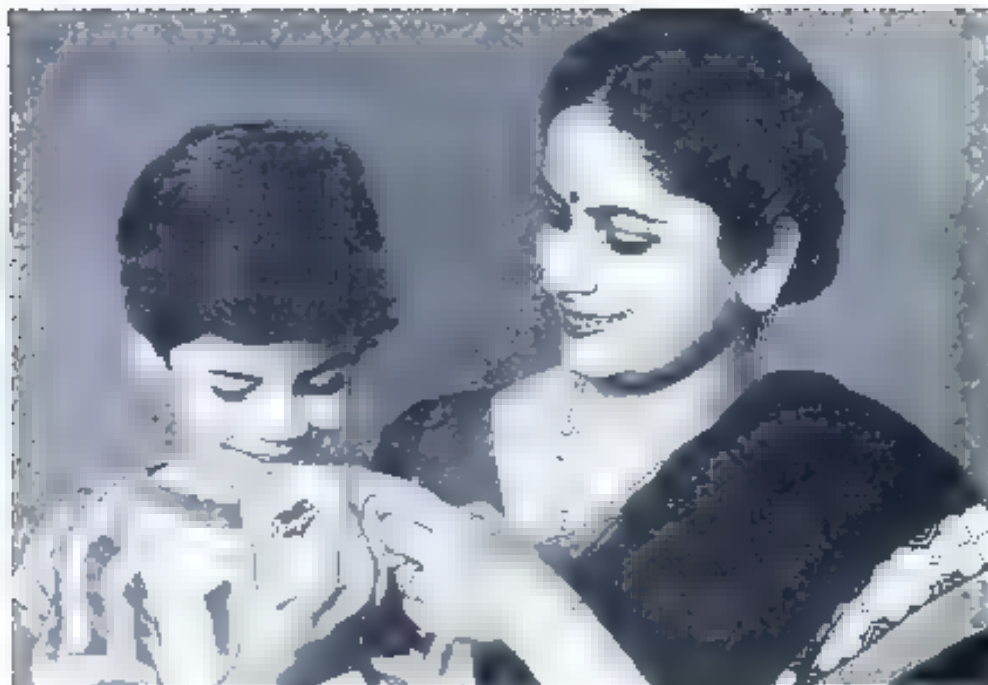
ஒட்டப்பத்தய வீரர் அல்லவா!

மேட்டி: சாகுமேகி

வண்ணப்படம்: ரவீசங்கரன்

பகதன் தாமசுமுகத்தில் அவரைத் தரிசிக்க வந்த ஒருவர், 'கலாநிதி' புகழ்தின் 'சுவந்தான்' பத்திரிகை கிட்ட வேண்டுமா? அந்த உணர்வு தம்முடைய உணர்விலே இருந்தால் போதாது!' என்று கேட்டார். 'எனக்குத் தகவல் இருக்கிறது. சிறிது தள்ளிச் சொல்லி னா' என்றார் தாமசுமுகம். அவர் உடனே ஓடிப் போய் ஒரு சிறு கெய்மீக் தண்ணீரைக் கொண்டு வந்தார். 'தான் உன்மீடம் தண்ணீர் அல்லவா கேட்டேன்? நீ ஏதோ ஒரு கெய்மீயைக் கொண்டு வந்து கொடுக்கிறாயா?' என்றார். 'கலாநிதி: தான் உன் கேட்ட தண்ணீர்தான். ஆனால் அதை எப்படிக் கொண்டு வருவது? அது தீவரத்த திசை ஒரு பாத்மிரும் தேவை அல்லவா?' என்ற தாமசுமுகப் பகதராகக் கூறினார். 'இதை முன்னால் கேட்ட தண்ணீர்தான் பதினும் இரண்டேயே அடக்கி இருக்கிறது. அடுத்துத் தண்ணீரைக் கொண்டு வர பாத்மிரைத் தேவை. அதே போல் தகு மனம் பத்திரிகை ஒருதும் முந்தியவை உண்டாகப் புகழையும் அளிப்பதற்கு' என்றார் பகதன் தாமசுமுகம்.

சிவனுக்குத் தேவை
ஜோரான ரூபி...

அம்மாவாக்கோ
பொஷாக்கின்றான் ரூபி...

செருவரும் விரும்புவது

இது ஜோரான
ரூபியான கைக்கேயட்
பாணம், மந்திர பாணங்களைவிட
மும்மடங்கு அதிகமாகவின்னரில்
உள்ள சாக்கேயட் களை
குழந்தைகளுக்குக்
குதூகல மூட்டுகிறது.

புதிய
கேம்ப்கோ
வின்னர்

“ரூபி” என்பது சக்தி துறா குழந்தைகளை
சக்தியுடன் திரும்பித் தருகின்ற வின்னர்,
எனவேதான் பிள்ளைகளிடையே
அவ்வளவு நேர் விவசாயம்
விரும்பித் தேர்ந்தெடுக்கின்றனர்.

குழந்தைகளின் அபூர்வமான
வளத்தைக் கண்டு அதிர்யாவிய பாண
மணி! மிலகனா, மிலகனா நிறைந்த
வின்னர் துறா நிறுத்திவிட
பாணம் மிக எளிதாகக்கொடுக்கிறது.

கேம்ப்கோ
வின்னர் மீட்டர் குழந்தைகள்,
அது ரூபியை “வின்னர்”
பொஷாக்கிழைம் “வின்னர்”

கேம்ப்கோ
வின்னர், மிலகனா

ADVERTISING

பொன்னியின் சஸ்வன்

அத்தியாயம் 29
சந்தேக விபரீதம்

பொ

ன்னியின்
செல்வன்
அப்பன்
மனைக்கு
உள்ளே
சென்றுபிறகு.

காலாந்தக கண்ணி அரண்மனை வரையில்
வந்து சென்று கொண்டிருந்த வேளக்காரப்
படை வீரர்களை நெருங்கினார்.

"இது என்ன கூச்சம்? அரண்மனைக்
குளியை சக்கரவர்த்தி நோயுடன் படுத்துருப்
பது உங்களுக்குத் தெரியாதா? கேட்கு
ளையச் சுற்றிப் பணகவர் படை சூழ்ந்திருப்பது
தெரியாதா?" என்று கடுமை கொணிக்
குரலில் கேட்டார்.

வேளக்காரப் படையின் தலைவன்,
"ஐயா! கோட்டையைச் சூழ்ந்திருப்பவர்கள்
பணகவர்கள் தானா? கொடும்பாழையிப்
பெரிய வேளார் நமக்குப் பணகவர் ஆனது
எப்படி?" என்று கேட்டார்.

சின்னப் பழுவேட்டையார் பொங்கி
வந்த கோபத்தை அடக்கிக் கொண்டு,
"அதை அவரிடத்தான் கேட்க வேண்டும்!
பணகவர் இல்லையென்றால், எதற்காகச்
செய்யத்துடன் வந்து கோட்டையை முற்
றுகவிட்டிருக்கிறார்?" என்று கேட்டார்.

"சின்ன இளவரசரைச் சிம்மரசனத்தில்
ஏற்றி முடிசூட்டுவதற்காக என்று கேள்விப்
படுகிறோம்!" என்றான் வேளக்காரப் படைத்
தலைவன்.

"அது உங்களுக்குக்கெல்லாம் சம்மத்
தமா?" என்று சின்னப்பழுவேட்டையார்
கேட்டார்.

வேளக்காரப் படைத் தலைவன் தன்
வீரர்களைத் திரும்பிப் பார்த்து, "நீங்கள்
சொல்லுங்கள்!" என்றான்.

வீரர்கள் சபை "சம்மதம்! சம்மதம்!
பொன்னியின் செல்வன் வாழ்க! நமது
கொண்ட இளவரசர் வாழ்க!" என்று
கொதித்தார்கள்.

இம்முறை அந்தக் கொடிப் முன்ன
னி அதிக வலுவுடையதாகிவிட்டது.

சின்னப் பழுவேட்டையார் முகம்
சிவந்தது. மீளா துடித்தது. ஆயினும்
பல்லைக் கடித்துக் கொண்டு, "முடிசூட்டு
வது பெரிய வேளாரின் இஷ்டத்தைப்
பொறுத்ததா? அல்லது உங்கள் விருப்
பத்தைப் பொறுத்ததா? சக்கரவர்த்தியின்
விருப்பத்துக்கு மதிப்பு ஏன் இல்லையா?"
என்று கேட்டார்.

வீரர்களில் ஒருவர் "தளபதி சக்கர
வர்த்தி சொல்கியமாலிருக்கிறாரா! நிச்சயத்
தானா?" என்று கேட்டான்.

"இது என்ன கேள்வி?" என்று காலாந்த
கர் சீறினார்.

"சக்கரவர்த்தியைப் பற்றி ஊரில் ஏதே
தோ வதந்தி பரவியிருக்கிறது. நாங்களும்
அவரை இன்று பார்க்க முடியவில்லை!
அதனால் அவருடைய கைத்தைப் பற்றி
எல்லாரும் மிக்க கவலை அடைந்திருக்
கிறோம்!" என்று வேளக்காரப் படை வீர
ர்களின் தலைவன் கூறினான்.

சிமரர் கஸ்கி

"சக்கரவர்த்தியை நீங்கள் பார்க்க முடியாத காரணம் முன்னமே நான் சொல்லவில்லைவா? சக்கரவர்த்தியின் மனக்குழப்பம் இன்று அதிகமாயிருந்தது. மாரைப் பார்ப்பதற்கு அவர் விரும்பவில்லை. சபா மண்டபத்திற்கு வருவதற்கும் மறுத்து விட்டார்...."

"சக்கரவர்த்தியின் மனக் குழப்பத்திற்குக் காரணம் என்ன? ஏன் எங்களுக்குத் தர்சனம் அளிப்பதற்கு மறுக்க வேண்டும்? நாங்கள் அதையாவது தெரிந்து கொள்ளலாம் அல்லவா?"

"நல்லது! சொல்லுகிறேன். சுழந்துகூர் சென்றிருந்த இளவரசரைப் பற்றி ஒன்றும் தெரியாமலிருந்ததுதான் சக்கரவர்த்தியின் கவலை அதிகமானதற்குக் காரணம். இப்போது இளவரசரே வந்து விட்டபடியால்..."

"இளவரசரை நாங்கள் பார்க்க வேண்டும். நன்றாக வெளிச்சத்தில் பார்க்க வேண்டும்!" என்று அந்தப் படைமீனரின் ஒரு வீரன் கூறினான்.

"ஆமாம்; பார்க்க வேண்டும்! சுழங்கொண்ட இளவரசர் வாழ்க!" என்று எல்லாரும் சேர்த்து கூவினார்கள்.

"இளவரசர் முகநிலை சக்கரவர்த்தியைத் தரிசிக்க வேண்டும் அல்லவா? பிறகு இஷ்டப்பட்டால் உங்களுடைய வந்து பார்க்க!"

"நிச்சயந்தானா? ஒரு வேளை பாதாளச் சிறைக்கு அனுப்பப்படுவாரா?"

வே

றொகு தா ன ர க, வேறொரு சந்தர்ப்பமாக இருந்தால், வேண்டகாரப் படைமீனர் இவ்வளவு துடிக்காகப் பேசியதற்குச்

சின்னப் பழுவேட்டையரின் வீரர்கள் அவர்கள் மீது போர் தொடுத்திருப்பார்கள்; பெரிவர்களைவாகப் போயிருக்கும். ஆனால் இளவரசரின் திருமுகத்தைச் சற்றுமுன் பார்த்த காரணத்தினாலோ, என்னமோ, காலாந்தக் கண்டரின் வீரர்களும் மென்தமாக நின்று கொண்டிருந்தார்கள்.

சின்னப் பழுவேட்டையருடைய சை அலகுடைய கூண்ட வானை நாடியது. மேற்கண்டவாறு கேட்ட வீரனை ஒரே வெட்டியல் வெட்டிக் கொன்றுவிட வேண்டுமென்று ஒரு கணம் எண்ணினார். உடனே அந்தக் கோபத்தைச் சுமாளித்துக் கொண்டு உரத்துச் சிரித்தார்.

"இவன் கேட்ட கேள்வி உங்கள் காதிலெல்லாம் விழுந்ததல்லவா? இளவரசர் பாதாளச் சிறைக்கு அனுப்பப் படுவாரா என்று கேட்கிறான். நல்லது; இளவரசரைச்

சிங்காதலத்தில் ஏற்றி முடிசூட்டுவதோ, பாதாளச் சிறைக்கு அனுப்புவதோ என்னுடைய அதிகாரத்தில் இல்லை. சக்கரவர்த்தியின் விருப்பத்தின்படி நடக்கும். இளவரசரைப் பாதாளச் சிறைக்குக் கொண்டு போவதாயிருந்தாலும், இந்த வழியே தான் கொண்டு போக வேண்டும். அப்போது நீங்கள் அவரைப் பார்க்கக் கொள்ளலாம்!" என்று காலாந்தக் கண்டர் கண்களில் கலையுறவுடன் கூறி விட்டு, அரண்மனைப் பக்கம் திரும்பினார். வீரர்கள் மீண்டும் கோஷ மிட்டனாலும் பொருட்படுத்தாமல் அரண்மனை முன் வாகவை நோக்கிச் சென்றார்.

அங்கே வாகவிற்கு அருகில் பூங்குழலி தன்னத் தனியாக நின்று கொண்டிருப்பதைக் கண்டார்.

"பெண்ணே! நீ ஏன் இங்கே நின்று கொண்டிருக்கிறாய்? உன்னை உன்னை வர வேண்டாம் என்று தடுத்தது விட்டார்களா?" என்று கேட்டார்.

"என்னை யாரும் தடுத்தவிலலை; நானாகவே நின்று விட்டேன். நயா!" என்றான் பூங்குழலி.

"ஏன்?"

"வெறுதாட்களாகப் பிரிந்திருந்த தந்தையும் மகளும் சத்திக்கும் வேளையில் எனக்கு என்ன அங்கே வேலை?"

"போகட்டும்; தயாவது சக்கரவர்த்தி உங்கோடு இருக்கிறார் என்று நம்புகிறாயே, அந்த மட்டில் சந்தோஷம்!"

"தம்பியது மட்டுமில்லை. சக்கரவர்த்தி சௌக்கியமாயிருப்பதைக் கண்ணாலேயே பார்த்துவிட்டுத் தான் திரும்பியுத்தேன்."

"அதோ தீற்றொள்கிளே, அந்த வேளையாப் படைமீனர்பட நீ பார்த்ததைச் சொல்! அவர்கள் சத்தைகப்படுவதாகத் தோன்றுகிறது!" என்றார்.

"அவர்களுடைய சந்தேகத்துக்கு இந்த நிமிஷம் வரையில் ஆதாரம் இல்லை. அடுத்த நிமிஷம் அது உண்மையாகாது என்று யார் சொல்வ முடியும்?"

"பெண்ணே! நீயும் சேர்ந்து என்னைக் கவலாப் படுத்தப் பார்க்கிறாயா? உங்கள் எல்லாருக்கும் பைத்தியம் பிடித்து விட்டதா?" என்று கேட்டார்.

"தனபதி! என்னைப் பைத் தைத்தியம்" என்று சொல்லுவதுண்டு. நானே என்னைப் பைத்தியம் என்று சொல்லிக் கொள்வது முண்டு. ஆனால் இந்தப் பைத்தியத்தின் போசனையைக் கேட்ட படிவினாய்தான் இன்று இளவரசர் இந்தக் கோட்டைக்குள் அபாயம் இன்றிப் புக் முடிந்தது. சக்கரவர்த்தி உங்கோடிருக்கும் போதே அவரைச் சத்திக்கவும் முடிந்தது...."

"ஆகா! இது என்ன? சக்கரவர்த்தியின்

உயிருக்கு நீயும் கெடு வைக்கிறாய் போலிக்கு
கிறே! நான் துணங்கனும் முட்டான் ஜோசி
யர்களும்தான் உயிர்வைத்துக் கேட்டு நீயும் பிதற்றி
கிறாயா? அல்லது உனக்கு வேறு ஏதேனும்
தெரியுமா? "

"துணங்கனும் ஜோசிடர்களும்தான் மட்டுத்
தான்! கெடு வைக்கிறார்கள்? தங்கம்
தனமையனார் சொல்லி அனுப்பிய செய்தி
வைச் சற்று முன் கேட்டார்களே? "

"அது உண்மை என்பது என்ன நீச்
சாப்பி? " என்றார் காவாத்தக கண்டர்.

"தளபதி! கொடும்பாளூர் இளவரசி
எதற்காகப் பொய் சொல்ல வேண்டும்? "

"வார்க்கண்டது! அடுத்தாற் போய்ச்சிங்
காதலன் ஏழிப் பட்ட மகிஷியாகும் ஆசை
யிருக்கலாம்...."

"தளபதி! நானும் அப்படித்தான்
எண்ணியிருப்பேன். இளவரசி இன்று
காவாலியில் செய்த சபதத்தைக் கேட்ட பிறகு
என் எண்ணத்தை மாற்றிக் கொண்டேன்"
என்றார் பூங்குழலி.

"பெண்ணே! ஒருவேளை உனக்கே அத்
தனமாக ஆசை இருக்கிறதா. என்ன?
என்று கேட்டுவிட்டுச் சின்னப் பழுவேள்
! எய்தப் இடையாக நடைத்தான்.

"தளபதி! உண்மையில் நான் பைத்தியக்
காரிதான்! தங்கனிடம் போ நின்றேன்
அல்லவா? " என்று கூறிவிட்டுப் பூங்குழலி
நிரும்பிப்போக வந்தவித்தான்.

கா

வாத்தக கண்டரின்
உடனே ஒரு மாறாதல்
எனப்போது.

"பெண்ணே!
கொடுத்துக் கொன்
ளாதே! நீ சொல்ல

வந்ததைச் சொல்லி விட்டுப் போ!"
என்றார்.

பூங்குழலி மறுபடியும் நிரும்பி. "ஆம்;
சொல்வத்தான் வேண்டும். இவ்வாறெல்லாம்
பின்னால் நானும் வருத்தப்படுவேன்; தாங்
களும் வருந்தும்படி நேரிடும். ஐயா! சக்கா
வர்த்தியின் உயிரைப் பதாவது அபாயம்
நேர்த்தால் நாடு தகர்மெல்லாம் தங்கன்
பெரித்தான் பழி சொல்லும். தங்கனாடைய
வீரர்களே கூடச் சொல்லுவார்கள்!"
என்றான்.

சின்னப் பழுவேட்டரைவரின் முகம்
கருங்கிறை. "அப்படி ஏதாவது தேர்ந்து
விட்டால் மற்றவர்கள் பழி சொல்லும் வகை
யில் காத்திருக்க மாட்டேன். பழிச்சொல்
காழிவ் வீழுவதற்குள்ளே என் உயிர் பிரிந்து
விடும்! இந்த வேளைக்காரப் படைசினர்
துர்க்கா பரமேசுவரி கோவிலின் சத்தியம்
செய்தபோது, எல்லாருக்கும் முதலில்

எத்தியம் செய்து வழி காட்டியவன் நான்!
என்றார்.

"அதில் என்ன பயன்? சோழராஜ்யம்
சக்கரவர்த்தியையும் இழந்து ஒரு மகா வீர
னாயும் இழந்து விடும்! அநாதகாட்டிலும்
முன் ஐக்கிராந்தையாக இருப்பது நல்ல
தல்லவா? "

"பெண்ணே! நான் முன் ஐக்கிராந்தை
யாக இல்லாமல் என்றா சொல்லுகிறாய்?
இதோ இந்த அரண்மனைவைச் சுற்றி நில்
வனவு வீரர்கள் தன் கொட்டாமல் நின்று
காத்து வருகிறார்களே! எதற்காக? முதன்
மத்திரி அறிஞத்தரிசுட நான் அறிவாமல்
அரண்மனைக்குள்ளே போக முடியாது!
தெரியுமா? "

"தெரியும், தளபதி! ஆனால் அரண்
மனைக்குள்ளே இருக்கும் அபாயம் வரலாம்
அல்லவா? "

"என்ன பிதற்றல்? அரண்மனையப்
பெண்கள் சக்கரவர்த்திக்கு விஷைக்
கொடுத்துக் கொன்று விடுவார்கள் என்று
சொல்லுகிறாயா? ... அல்லது ஒருவேளை
இப்போது இளவரசரது உன்னை
போனானே, அந்தக் கொடும்பாளூர்ப்
பெண்ணின் பேரில் சந்தேகம் படுகிறாயா? "
என்றார்.

"தெய்வமே! அந்தச் சாதுப் பெண்ணின்
பேரில் சந்தேகம்படுகிறவர்களுக்கு நல்ல கதி
விடைக்காது. அவளுக்கு அவ்வளவு சாமர்த்
தவரம் இல்லை. ஐயா! இந்த அரண்மனைக்
கள் வருவதற்குச் சரங்கப் பாசை ஒன்று
இருக்கிறதல்லவா?"

சின்னப் பழுவேட்டரைவர் திடுக்கிட்டு,
"பெண்ணே! அதைப் பற்றி உனக்கு என்ன
தெரியும்? எப்படித் தெரியும்? மூன்று
தாது பேரைத் தவிர அந்தப் பாசைதன்மப்
பற்றி பாருக்கும் தெரியாதே? தெரிந்த
வர்க்கம் உயிரோடு நிரும்பிப் போக முடி
யாதே? " என்று பரபரப்பிடல் கேட்டார்.

"தளபதி! அதைப் பற்றி இன்று அநி
காலையிலே தான் நான் தெரிந்து கொண்
டேன். அங்கே கைதில் கூரீப் எறி வேலுடன்
பாண்டிய நாட்டுச் சதிகாரன் ஒருவன்
ஓடித்து கொண்டிருப்பதையும் பார்த்தேன்....."

"உடவுனே! இது என்ன பயங்கரமான
வார்த்தைசொல்லுகிறாய்? அந்தப்பாசை....
அந்தப் பாசை.... எங்கே போய் முடிவிற
ன்று தெரியுமா? "

"பொக்கிஷ திவ்வரை வழியாகப்
போகிறது! " என்றான் பூங்குழலி.

"ஆகா! நீ சொல்வது உண்மையாக
இருக்கலாம். மனிதப் பெண் வருக்கொண்ட
அந்த மாவ மோகினியின் வேலைதான்
இது! என் தன்மையை அடிமை கொண்ட

பெண் பெயரில் வேலைதான் இது. ஐயோ! எத்தனை தடவை நான் எச்சரித்தேன்? பெண்ணே! நீ சொல்வது எதையோ? நீயே பார்த்தாலா? அந்தப் பானை இத்தனை மி. ம. உள்ளது எப்படித் தெரிந்தது?..."

"என் அத்தை இன்று காளையில்தான் அளந்து துப் போனபோது தெரிந்தது..."

"அவள் யார்? உன் அத்தை?"

"முதல் மந்திரியின் காளையின் பேரன் தாங்கள் அதுமாதிரி பதிலத்தில் கோடிக்களையிலிருந்து கொண்டு வரப்போகும் நான், ஐயோ! நான் இதைப் பற்றி அளவு இங்கே பெரிசு கொண்டு விடுகிறேன் போது..."

"உண்மையான! நான் உயிரைப் பெரிசு பழகிப் பார்த்தால்தான் பின்பு வேண்டிய எந்தவித செலவு ஏற்பட வந்திருக்கிறது. அதற்குள் நீ..."

"நான் இந்தப் பக்கத்து முனையில் நின்று பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்..."

"ஆகா! உன்னை நான் எப்படி நம்புவது? நீ அந்தப் பானையில்தான் நீக்கிக் கொள்"

எனக்கு உடத்தையானால் இல்லை என்பது என்ன நிச்சயம்? என்னைப் போக்குக் காட்டி எப்பாற்றியிருக்கிறது..."

"தளபதி அப்படியானால் என்னுடன் தாங்களும் வராதார்கள்! ஒரு நிமிஷத்தி எடுத்துக் கொண்டு வராதார்கள்! இரண்டு பேருமாகப் பார்ப்பம் பார்ப்போம்! போதும் போது எனக்குத் தெரிந்த மற்ற விவரம், களையின் கொள்கிறேன்..."

சி உன்னைப் பழகியேன் என்றால் உயிரை வாசற்பாக்கம் சென்ற தவறு கிரகத்தில் சிலரை அளவுத்து அவர்களிடம் எப்போது கொண்டு, அவர்கள் பழகிப் பார்த்தால் அளவுத்துத் துப் போடுவார்கள் என்று பூங்குழலி கவனித்துக் கொண்டான். கிரகத்தில் ஒருவன் கையில் பிடித்திருந்த நிமிஷத்தியைக் கொட்டித் தளபதி கால்களில் கொண்டு வந்தார்.

"பெண்ணே! எழிகாட்டித் தெரிந்து கொள்ளுகின்றேன் உண்மையானது என்று பார்த்துவிடுகிறேன்" என்று காலாத்தக் கூப்பிட்ட.

அப் போதும் அவர் மனத்தில் பூங்குழலி

வுபே! எத்தனைப் ஆபத்து! நல்ல வேளை யாக அவர்த் தடுப்பதில் கஷ்டம் ஒன்று மில்லை. பொத்தில் ஒளிந்திருக்கும் நாயைப் பிடிப்பது போல் பிடித்துக் கொண்டுவிட் டாள்!....

இவ்வாறு எண்ணமிட்டுக் கொண்டு இன்னப் பழுவை உடைய பூங்குழலிக்குப் பின்னால் துந்தார். அவளுடை ய தளையில் இருந்த வேகத்தைக் குறித்து அதிகப்பாட் டாள்.

ஆம்! பூங்குழலியின் உள்ளப் பரப்பை அப்போது மீதி நிலைமை அடைந்திருந்தது. அகிற்கத் தகுந்தாற்போல் அவளுடை ய தளையின் துரிதமாயிருந்தது.

பூங்குழலியின் வாழ்க்கைகளில் சில காலமாகவே அபூர்வமான சம்பவங்கள் நடந்து கொண்டிருந்தன. ஆனால் அவ்ளவாக்கு நிகழ்ந்தவை போல் அந்நிதரின்

என்றுத் துத்ததில்லை.

அதிகாளயலில் அவனைத் தாக்கத்தி லிருந்து அதனை தொட்டு எழுப்பிவைத். அவர்கள் படுத்திருந்த அந்தப்புரத்தின் மேல் மச்சப் பலகணியில் கோரமான முகம்ஒன்று

மையப் பற்றித் தந்தைகம் திரவில்தலை. இந்தப் பொன் பொய்யப் பானககரு'தும் வெவ்வித் தன்னை எமாற்றப் பரக்கி திறவினா, என்னவினா? காங்கப் பானதை அப்பற்றித்தன் தருகாமக ஆறித்து கொள்ள னிருப்புகிறாவேனா, என்னவினா? அதன் கழிவாகக் கொடுப்பாவது? ஆட்களைக் கொ'வைக்கும் விதிவதற்கு இங் ஓடு குழ்ச் சிவினா, என்னவினா?... அப்பாடி யெல்லாம். தன்னை வளிடில் எமாற்றிவிட முடியாது. இவள் அந்தநகரம் மத்தேசத்துத் தன் தன்னை அளமுத்துப் போனவாய் இவளுக்குச் சரி பான தன்னை எவ் விதிக் இவள்ளும். பெரிய பாதுவேல் அரவணப் போல் தான் கூட எமாத்து விடுபிவையா, என்ன? எல்லா வற்றுக்கும் இவள் முன்னால் போகா'தும், காங்கப் பானதை இவளுக்குத் தெரியும். என் னது உன்னாமதவா? என்று முதலில் தெரித்து கொள்ளவாம். பிறகு அதன்கே சதிகாரர்கள் ஒளித்திருப்பது உன்னாமதவா? என்று அறி வலாம். அது உன்னாமயாலிருந்தால், கூட

தெரிந்தது. கடனே அது மறைந்தது. மந்தா கின் சத்தம் செவ்வாயில் எழுந்து பூங்குழலி யையும் அழைத்துக் கொண்டு மூடிக்கிடந்த சிற்ப மண்டபத்துக்குள்ளே சென்றாள். மேல் மரக்கப் பலகணியில் பார்த்த அதே பயங்கரமான முகம் இராவணனுடைய தலையகலுக்கும் அவன் மககவிவரம் தாங்கிக் கொண்டிருந்த வகையையங்கிரிக்கும் நடுவில் ஒரு கணம் தெரிந்து மறைந்தது.

இருவரும் அச் சிலையில் அருகில், சென்று பார்த்தார்கள் இராவணன் தலை களுக்கு இடையே கரங்க வரீது ஒன்று ஆரம் பமாகச் சொல்கிறது என்று பூங்குழலி அறிந் தான். மந்தாகினி முதலிலும் பூங்குழலி அவளைத் தொடர்ந்தும் அச் கரங்கப் பாளையில் இறங்கிச் சென்றார்கள். பூங் குழலிக்கு முதலிய் கண்ணோ கெரியவில்லை. அத்தகைய அந்தகாரம் கரங்கப் பாளையில் தடி கொண்டிருந்தது. அத்தகைய கண்ணயப் பிடித்துக் கொண்டு தட்டுத் தடுமாறித்தான் போனாள். பாளையிலிருந்து சில படிகள் வரீது ஒரு மண்டபத்துக்குள் இருவரும் வந்து விட்டதாகத் தோன்றியது. அங்குப் போய் இருபடிக்குத் தாங்கிருந்தது. கையினால் தாவிப் பார்த்துக் கொண்டு தூண்களிலும் கவர்களிலும் மூட்டிக் கொண்டாடும் போலதே கலை மாறிருந்தது. சிறிது தோத் துக்கெல்லாம் மேலே எங்கிருந்தோ சிறிய பலகணிகளின் வழியாகச் சொற்ப வெளிச் சமவரத் தொ புகியது. சொழுவதற்குரியப் புலித்திருக்க வேண்டும் என்று பூங்குழலி கவனித்தாள். அத்தான் அவர்கள் சுற்றி அலைந்து கொண்டிருப்பது தொக்கிவிட சில வளை மாளையதும் தெரிந்து கொண்டாள். ஆனால் மந்தாகினி அத்தனை அத்த மணி துறப்புதேடிக்கொண்டு வந்தாள்போல அவள் அகப்படுவாள் என்று தோன்றவில்லை. திரும்பித் திரும்பி அத்த நிலைமையில் ஓய்ந்து கொண்டவருக்கு எத்தனையோய் பூங்குழலி அவன் எங்கே ஒலித்திருக்கிறாள்போல, என்னிடம் போய் அவளைக் காண்டு பிடிப் பதற்கு முயல்வாள், அவள் தப்பவும் கண்டு பிடித்தால் பின்புறமாக வந்து நுழைக்கொண்டாலும் என்னுள் விடலாம்; இந்த நிலைமையில் கேள்வி முறை ஒன்று தோன்றுவது.

பூங்குழலி இப்படி எண்ணமிட்டுக் கொண் டிருந்த போது, மந்தாகினி அவளுடைய அபூர்வமான தரையில் - மானிக் குரல் என்னோ, நீராணியின் குரல் என்றோ கண்டு விடிக் முடியாத குரலின், - கூச்சமிட்டாள். அதைத் தொடர்ந்து மீதி நிறைந்த ஒரு மணிக்கு குரல் ஒலமிட்டது நிழல் போன்ற உருவம் ஒன்று நட நட சென்று ஓடியது. பலகணியில் முகத்தைக்

காட்டிய மனிதனாகத் தான் இருக்க வேண் டும் என்று பூங்குழலி தீர்மானித்துக் கொண் டாள். அத்தகைய குரலைக் கேட்டு அவன் பெயோ, பிசாசோ என்று பயந்து ஓடுகிறான் என்று பூங்குழலி அறிந்தாள். இந்த எண்ணம் அவளுக்குத் சிரிப்பை உண்டாக்கி யது. சிறிது தோத்துக்கு ஒரு முனையிலும் மீண்டும் மந்தாகினி அத்தனை அம்மாதிரி குரல் கொடுத்து அம்மாதிரி அவ் குருதியிலும் தெறி கெட்டு ஓடி அளவையும்படி செவ்வாய் கடைசியாக அவன் ஓடிப்போய் மரக்கதவு ஒன்றிப் போதிக் கொண்டாள் பிறகு, அக் கதவைத் தா நட வென்று நடப்பாள். விட்டுவிட்டு வரவென்று நடவதை மீட்டாள். பின்னர் கதவு திறக்கவும் திறந்த இடத்தில் பெண் ஒருத்தி நிற்பது தெரிந்தது. அவளிடம் அம் மனிதன் ஏதோ கூறினான். அந்தப் பெண் சிறிது தயங்கியதாகவும், அம் மனிதன் அவளைப் பாராறுத்ததாகவும் தோன்றியது பிறகு அவள் நுழைப்பிப் போனாள். மனிதன் கதவிடைகிறபோது நின்று வட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். சற்று தோத்துக்கெல்லாம் அந்தப் பெண் கையில் ஒரு கிளக்குதல் வந்து சேர்ந்தது. இருவரும் சிலவளைக்குள் நுழைந்தார்கள். மந்தாகினி பூங்குழலியையும் அவளையும் பிடித்து அழைத்துச் சென்று ௪௩ பெரிய தூளியில் மறைவில் நின்று கொண்டாள். விளக்கு வெளிச்சத்தில் அந்த மனிதனுடைய முகத் தோற்றத்தை அவர்கள் நன்றாகப் பார்த்துக் கொண்டார்கள்.

அந்த மனிதனும் விளக்குக் கொண்டு வந்த பெண்ணும் சிலவளைவின் கட்டடத்தில் ௧௩ சென்றார்கள்.

"பெயாவது? பிசாசாவது? என்றாகப் பிடி அவளது பேராயிருக்கிறாய்! இவ்வளவு பார்த்தால் இத்திராதி காவியத்துக்கு ஏன் வரவேண்டும்?" என்று அந்தப் பெண் கேட்டது பூங்குழலியின் காதில் தங்காது விடக்கூடாது அந்த மனிதரிடமிருந்து எப்பது அளவையும் கொண்டு பூங்குழலிக்கு விளங்க வந்தாள்.

சிலவளைக்குள்ளே விளக்குகள் அவர்கள் மறைந்ததும் மந்தாகினி பூங்குழலியைக் காண்பப் பிடித்துக் கரகரவென்று பிடித்துக் கொண்டு போய்க் திறந்திருந்த கதவின் வழி யாக வெளியேவினான் தன பானதனைக் குறுக்கே நடந்து கடந்து ஒரு பெரிய தோட் டத்துக்குள் அவர்கள் பிரவேசித்தார்கள். அவர்கே சுகாந்தமான ஓரிடத்தில் மந்தாகினி பூங்குழலியிடம் தான் சொல்ல வேண்டிய வகை எரிக்கிறது பாஷைகளினால் தெரிவித் தான் என்னவோ அத்தகைய தெரிவித் தவிட்டது தான் கடைசியாகக் கண்ணா னுந் வதற்குள்ளே இவ்வரசனை ஒரு முறை பாரக வேண்டும். பெயாதிக்கே செவ்வாய் சொல்லி அவளைக் கையோடு அழைத்து வரவேண்டும்" என்பதுதான் அச்செய்தி.

வகுமலி அவனுடைய அக்
கதையிடம் கொண்டிருந்த
அன்பு நாம் தந்த அறித்
ததே. அம்மாதிரி சமயத்
தில் அவனை விட்டு விட்டுப்
போகவும் பூவகுமலிக்கு

மனம். வரவில்லை! அவன் வர்த்தனையைத்
தட்டவும் இயலவில்லை. எனினும், அதே
சமயத்தில் பொய்லீலின் செய்வரைப்
பார்ப்பதற்கு இது ஒரு சந்தர்ப்பம் என்றும்
எண்ணும் அவளை வட மேல் முடிவுக்கு வரும்
படி சொல்கது. அக்கதையில் வினா, பற்றிக்கு
கொண்டு சென்றான். தொடர் நினைவு மதின்
ஏறிக் குதித்து அப்பால் சென்று தஞ்சை
தகரின் கோட்டை வாசலையும் கடந்தான்.
அங்கே அழ்வாரிக்கடியானைச் சந்தித்தான்.
அவனும், முதல் மந்திரியின் ஆக்ஷாத்தினால்
பொய்லீலின் செய்வரைப் பார்ப்பதற்கே
போவதாக அறிந்தான். அந்த வீர ஸைக்
ளவழுவை வட உதவியினால் அவனும் வ
செய்யானும் சௌகரியமாக நடந்தது.

அவ்வளவுக்கு அறிக்கட்டம் தெடுகிறதும்
அவன் பக்கம் இருந்தது. கடந்ததை ஜோதிடர்
விடையும் வாசலின் இணையசிராட்டி
யின் கதளை அவர்கள் கண்டார்கள். இள
வரசனாகப் பற்றிக் குத்தவை தெலிக்கு ஏதே
னும்செய்திகொடுத்திருக்கலாம்என்றுஎண்ணி
விசாரிப்பதற்காக ஜோதிடர் விடையும்
றுழைத்தார்கள். அங்கே பெரிய பழுவேட்
டளையின் வாய்விழையினால் பாண்டிய
நாட்டின் சதிகாரர்களையும் பற்றி அறிய
நேரித்தது. பொக்கிஷ நிலவறையில் ஒளித்
திருந்தவன் அந்தச் சதிகாரர்களில் ஒருவன்
தான் என்பதைப் பூவகுமலி நிச்சயித்துக்
கொண்டான். அதே சமயத்தில், இளவரச
ருக்கும் சதிகாரர்களினால் அபாயம் ஏற்பட்
லாம் என்று அறிந்த அவன் உள்ளம்
வேதனைப்பட்டது. வானதி செய்த சபதம்
அந்த வேதனைக்கு ஒரு பரிசுராயாவிருத்
தது. இளவரசி வானதியைக் காப்பாற்றப்
போன இடத்தில் இளவரசனாகவும் சந்திக்க
லாயிற்று.

எல்லாவற்றையும் விட அவளுக்குத்
திருப்தி அளித்த காரியம், தஞ்சையுக்குப்
போவது பற்றி அவளுடைய பேரரசனையும்
இளவரசரின் பற்றிக் கொண்ட லுதான் இயல்
புகையில் தன்மாத் தெரிவழிபடுத்திக் கொள்
ளமாம் எனப்பார்க்கப்பட்டு அவர் வாத்
திகார செய்ததுண்டு என்பதை அவன்
அறிந்திருந்தான். அங்கே சேராதிபதியை
யும் பண்ட விரார்களையும் அவர் பிரித்து
தன்னை மட்டும் யானை மேல் ஏற்றிக்
கொண்டு கடற்கரைக்கு விசாந்து வந்ததை
யும் அவன் பற்றது விடவில்லை. எனவே,
இது சமயமும், இளவரசர் அதே முறையைக்
கடைப்பிடித்தான் நல்லது என்றும், அவர்
தனியாகப் போனால் தஞ்சைக் கொட்டைக்
துள் போக இயலாது என்றும், தன்னைமேல்

வானதியையும் அழைத்துப் போனால்
யானைப்பாகன் என்று எண்ணி விட்டு
விடுவார்கள் என்றும் சொன்னான்.

"சமுத்திர துமாரி! நல்ல பேரரசனை
சொன்னாய்! ஒரு பெரிய ராஜ்யத்துக்கு
முதல் மந்திரியாக இருக்க நீ தகுந்தவன்!"
என்று இளவரசர் கூறிய சொற்களை
செனக்கு தினைத்து அவன் உள்ளம் பூரித்
தது.

ஆனால், இவ்விதம் அந்த திரிபும் வளா
யில் அவன் சேனத்தபடியே எல்லாம் து
திருத்தும் எனவே உபயோகம்? அவன்
எதிர்பார்த்தபடி மந்திரியின் அந்தை சக்கர
வர்த்தி படுத்திருந்த அன்றைய இல்லை!
அவ்வளவு பற்றி அங்கே வரவில்லை. மும்
விசாரிக்கவும் கூட வில்லை. "எல்லாறு ய
இறுதிக்காலம் தெருங்கி விட்டது" என்று
அந்தை சர்க்கரைத்தினால் அறிவித்ததை
எண்ணியபோதெல்லாம் பூவகுமலியின்
தெருங்க பரிசு என்று இவ்வளவு சிரமம்
படுத்தச் சாதுவமாகப் பேசி இளவரசனை
இங்கே அழைத்து வந்திருத்தும் என்ன
பயன்? அத்தனைமேல் காணவில்லையே
என்று அவன் தெருங்க துடிதுடித்தது. நில
வண்ணியேயே இன்னும் திருக்கிராபினா
என்று நினைந்தது. ஒருவேளை, அந்தப்
பாதகச் சதிகாரனால் அங்கேயே கொல்லப்
பட்டிருப்பாரோ என்று எண்ணிய போது
அவன் தெருங்க சேனத்தே போயிற்று.

ரீ

ரீங்கப்பாதை வழியாக நில
வண்ணித் தன் போய்ப் பார்க்க
விரும்பினான். ஆனால்
அரண்மனையில் அப்போது
இளவரசரின் வருவ காரண
மாக ஒரு கோலாகலமாயிருத்
தது. தறுக்கம் தெருங்குமாகப் பெண்கள்
போவதும் வகுமலிமாறி நந்தார்கள்.
கட்டை, கூட்டமாக வந்து சக்கரவர்த்தி
படுத்திருந்த அன்றைய எட்டிப் பார்த்து
விட்டுப் போன வண்ணமி நந்தார்கள்.
இதறிவினா எல்லாம் தான் மட்டும் அந்தப்
பழைய சிற்ப மண்டபத்துக்குத் தனியாகப்
போவதை வராவது பார்த்தால் என்ன
சேனத்துக் கொள்வார்கள்? அந்தச்
சதிகாரன் ஒருவனை இன்னமும் அங்கே
இருந்தால், தான் அவனிடம் தனியாகப்
போய் அகப்பட்டுக் கொள்வதும் வந்த
மேல், எத்தனையோ தெருங்க துணியின்
பூவகுமலிக்கும் அந்த இன்னுந்த பொக்
கிஷ நிலவறை சிறிது பயத்தை அளித்தது.

ஆனாலினாலேயே சென்ற படியே
தையிட்ட கோடில் அவனையும் அழைத்துக்
கொண்டு போய் நிலவறையில் தோடிப்
பார்க்கத் தீர்மானித்தான்.

காணத்தக கண்டோடு வாதம் செய்து
அவர் மனத்தைத் திருப்பி அழைத்துப்
போவதற்குச் சிறிது அவகாசம் ஆகி

91

சாரியர்களில் உயரிய தூதர்களில் ஒன்று பதுகோலித்தம். பக்தி இல்லை என்பதால் அதிவினாஸ் பயன் இல்லை என்றும் எவ்வே கல்விதின் லட்சியம் ஸ்வர பக்தியை வளர்ப்பதுவே என்றும் ஆசாரியர் அத்த லுதுதியால் உணர்த்துந் தார்.

மற்ற எதற்கும் நேரமில்லாத அவ யுக்கு மக்கள் சௌகர்வகாலமும் உவமி யல் கஷ்ட காலங்களினால் அவநிப்படு கின்றனர். இத்தக் கஷ்டங்கள் சொப்பன திவையிலும் சென்று துன்புறுத்துகின் றன. ஒருவனது உத்தியோகம் அல்லது கல்வி நிலை எதுவாக இருந்தாலும் ஒவ் வொருவரும் கடவுள் தியானத்திற்குச் சிறிது நேரம் ஒதுக்கி வைக்க வேண்டும்.

இதனால் மன அழுக்கு தீர்க்க வழியிறக் தும், ஒவ்வொரு நாளும் நேரம் அழுக்கு களை அன்றாடம் தீராடுவதால் தீரு வதைப் போல, 'பதுகோலித்தம்' என்ற தீராட்டத்தினால் மனத்தைப் புனித யாக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார் ஸாகஸி ஆசாரியர். அவர் வெறும்ஸி மட்டுமில்லை. அருளும் திறந்தவர். ஆகவே அருட்கவியாவார். ஆசாரிய ரவர்களின் தரிசுதைதால் உலகம் கேடமம் அடைபடும். அவரைத் தரிசனம் பண்ணும் பாக்கியம் உலக மக்களுக்கு முப்பத்திரண்டு வருஷங்கள் தான் கிடைத்தது. ஆனால் உலகம் உள்ள வரை யில் அழிவாத சிறந்த கவிதைகளை அவர் இயற்றியதன் மூலம் என்றும் தம் முடைய உருவம் மக்களின் மனக்கண் முன் நினைபெறச் செய்து விட்டார். அவருடைய கவிதைகளை எல்லோரும் படிக்க வேண்டும். கேட்க வேண்டும்.

— துக்குரு காஞ்சி காமகோடி ஸ்ரீ சத்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி சங்கராச்சாரிய சுவாமிகள்.

விட்டது. அதை நினைத்துத்தான் அவன் இப்போது மிக வினாவாக நடத்தான். வினா ளில் ஏதோ ஸ்பீகர் நடக்கப் போகிறது என்று அவனுடைய மனமுணர்ச்சி கூறியது. அதனால் தனக்கு ஏதேனும் அபக்து நேர்த் தால் பாதகமில்லை. அத்தனைக்கு ஒன்றும் நேரக்கூடாதென்று மனப்பூர்வமாக வி னாவினான்.

சிற்ப மண்டபத்துக்குள் பிரவேசிக்கும் சமயத்தில், அரண்மனை மாடத்திலிருந்து ஏதோ கரீச நியல் விழுவது போல் துத்தம் கலர் ஒர்மக ஒர் உருவம் போவது போலவு கிருந்தது. அவை கண்ணமயர் அல்லது பிரணமயர் என்று பார்த்துத் தெரிவதற் காகச் சிற்ப சிற்றான்.

"பெண்ணே! என் தந்திரம்? பொய் வெளிப்பாட்டு விடுமே என்று பயப்படு கிறாயா?" என்றுகிண்ணப்பழுவேட்டையார் கூறியது கூதில் ஸ்மந்தததும், மேலே வந்தாது நடத்தான்.

சிற்ப மண்டபத்துக்குள் சென்றதும் இராவணன் தலைகளைக்கும் கைகளைப் பிளிக்வும் தடுவில இருந்த துவார வசனையை பூங்குழலி கிண்ணப் பழுவேட்டையாருக்குச் சுட்டிக் காட்டினான்.

"சரிதாய்! இறங்கு முதலில்!" என்றார் கோட்டைத் தளபதி.

எனோ பூங்குழலிக்குத் தயக்கம் உண்டா கிறது. அவன் உடம்பு தடுங்கிறது.

அதே சமயத்தில் 'கிறீச்' என்று அமரண விகிரமன் தூல் ஒன்று ஒளியிழம் சத்தம் கேட்டது.

அது தன்னுடைய அத்தை மந்தாசின் மில் தூல் என்பதை உடனே உணர்த்து

கொண்டான். அந்த ஒலித்தூல் அரண்மனைக் கன்னே சக்கரவர்த்தி படுத்திருக்கும் அறை யில் வந்து வந்திருது என்பதையும் அறிந் தான்.

உடனே அவனுடைய தயக்கம் தீர்ந்து விட்டது. கிண்ணப் பழுவேட்டையாரைச் சிறிது பொருட்படுத்தாமல் அரண்மனை அத்தப்புத்தை நோக்கி விளர்த்து ஓடினான். மீண்டும் மீண்டும் அத்தப் பாய்க்கா ஒலித் தால் கேட்கிக் கொண்டே வந்தது.

சக்கரவர்த்தி படுத்திருந்த அறைக்குள் அவன் பிரவேசித்த போது, அங்கே தோன் ரிய காட்சி. அவன் கன்னத்தில் ஒரு பெரிய சித்திரக் காட்சியைப் போல் பார்த்தது.

சக்கரவர்த்தி சாய்ந்து படுத்த வண்ணம் தமது அநாமக் தமாரன் அருள்மொழியின் கைகளைத் தமது கைகளால் பிரித்துக் கொண்டிருந்தார். அவர்கள் இருவருக்கும் முன்னால் மந்தாசின் அத்தை சிற்று ஓல விட்டான். ஒரு பக்கத்தில் வாஸதியும் அவளைய மருமகளாகப் பெறுவதற்கிருந்த மலையமாயம் மகளும் சிற்று கொண்டிருந் தார்கள்.

ஸல்லாரும் வெறி கொண்டவன் போல் உச்சலிட்ட மந்தாசின்னைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

மேல் மண்டபத்தில் முகப்பிலிருந்து பாய்ந்து வந்த கரீச வேலை அவர்களில் வரதும் கவனிக்கவில்லை.

பூங்குழலி கன் அத்தையை நோக்கி ஒரே பாய்ச்சலாகப் பாய்ந்து சென்றான்.

(தொடரும்)

ஓர் சிறிய வங்கி... உயர்ந்து வளர்கிறது

பாரத் ஒவ்ரீஸ் வங்கி லிமிடெட்,
மார்ச் 31 1989ல் முடிவடைந்த
15 மாத கால நிதி வளர்ச்சி
ஆதாரங்களை வழங்குகிறது.

டெபாசிட் வளர்ச்சி	18.5%
கடன் வளர்ச்சி	36.2%
லாப வளர்ச்சி	80.8%

- நித்தியாபிவரையே ஒரே இணைப்புத்துறை வங்கி.
- வெளிநாட்டில் (பாங்காக்கில்) இணைப்புத்துறை வங்கி.
- ராஜ் ஷேட்யூல் உமர்சியல் வங்கிகளால் நிர்வகிக்கப்படும் ஒரே வங்கி.

சேனாவிய எங்கல் வலிமை
பாரத் ஒவ்ரீஸ் பாங்க் லிமிடெட்
தலைமை அலுவலகம் - சென்னை

- நித்தியாபிவரையும் மற்றும் பாங்காக்கிலும் கொள் உதவன.
- அத்திய செனாவியில் அங்காக்கெல்பா உதவன

சரியான ஜோடி

ஓயாஷ்! கம்மா வசன விண்ணாய்! நம்பிக் கொண்டிருக்காமல் சம்பவ ரீதியாக நடைபெறவில்லை என்றவு சம்பவம் புரத்தி. விரித்த உதடு விரித்தபடியே காட்டிய பற்களைக் காட்டியபடியே இருக்க வைத்து விட்டார்களே!

கதை - திரைக்கதைக்குப் பொறுப்பான வர்களைப் பாராட்ட வேண்டும்.

கதாநாயகம் வேதாசலமாய் வருகிற இயக்குனர் பிரபாகரன் படு - கீப்பிஷ். லாரல் - ஹாரிடி ஜோடி யில் பின்னவரின் உடம்பிறப்புப் போல் என்னுள் இது? கொல்கவர் மனைவியின் கொடுமை தாளாமல், அவளை என்ன விதமாகக் கொலை செய்கிறது என்று இவர் ஒரு குழப்ப வெறிவுடன் இடமிட்டுக் கொண்டிருக்க, எங்கிருந்தோ ஒரு டாக்டர், 'உன் பெண்டாட்டி எங்கள் கண்டிவில் தான் இருக்கிறாள். மரியாதையாய் இரண்டு வட்டத்தை ஒப்படைக்க விட்டால் உன் மனைவியை உயிரோடு பார்க்க முடியாது.' என்று! சிபிசுரைத் துக்கியப் போட்டுவிட்டு அவர் ஆடும் ஆட்டம் அமர்க்கலாம். போன் மிரட்டல் தொடரும் போது, 'தெய்வமாய் என்னவா நடந்ததுகாரன்? சொல்லிட்டு. இருக்கியே நவீர. சொல்லமாட்டேங்கறியே?' என்று சலித்துக் கொள்ளும் அலாபு - வெடிச் சிரிப்புத்தான்.

தெய்வதேவி இத்தனை காலம் எங்கே இருந்தார்? அதிலும் அகட்டிக் கொண்டா விட்டாராம் கம்மா விழியாலே கருட்டி மிரட்டியே வேடிக்கை பண்ணியிருக்கிறார். தன்னளக் கடத்தி வந்த ஜோடியின் பலவீனத்தை உணர்ந்து கொண்டு, சைமம் அதிகாரத்துடன் மிரட்டுவதும், கருட்டு வதும் தமாஷ்தான். இருந்தாலும் புருஷனை அவன் இவன் என்று அவர் பேசும் போது அன்லியமாய்ப் போய் ஏதோ மேற்கத்தி மூலத்தைத் தோலுரிக்கிறது!

தெய்வதேவியைக் கடத்தி வரும் பாண்டிய

ராதன் - ரஞ்சனி ஜோடி பரந்தமான இதம். கணவன் சொல்லுக்கும் கட்டுப்பாட்ட அப்பாவி ரஞ்சனி தடுத்தேயே திபாயமான சத்தேக ஒடுக்கங்கள் மெப்ப, பாண்டிய ராதன் அ. ராஜபுராய் அவற்றைத் தட்டிக் கீர்ப்படுத்தும் இடங்களில் அந்த ஏமாணி களைக் கண்டு ஏனைய் சிரிப்பு வெடிக்கிறது. பாண்டியராதன் இரண்டாம் கதாநாயகனா நினைப்பது கவனிக்கத்தக்கது. ரஞ்சனி திறமைப் பிரிவற்ற அன்னிக் கொள்கிறார்.

இதில் யுனிகோ சாத்தி வெறும் சாத்தி தான். மினி டிரெஸ்ஸில் இருத்தாலும் பேருக்குக் கூட ஒரு யுனிகோ வெட்டுக் கிடையாது. குறைந்த முகபாவத்திலேயே திறந்த கவகவப்பு! இவருக்குக் காதலனா ணையனா தானா? கலகலப்புக்கு இவரும் கூட கொடுக்கிறார்.

என். என். சத்திரன் டி. ஐ. ஜி. வசமான ஆதாரம் வெட்டி விட்டது என்றதெய்வில் அவர் விடியோ கேஸ்ட்டைப் போட்டுப் பார்க்க. அதில் தான் தன் மச்சினியோடு ஜாஸியாய் இருந்த அந்தரங்கங்கள் வெளிச் சம் போட்டுக் குதிக்க - அவர் திக்வித் திரைத் திண்டாடுவது கொண்டாட்டச் சிசிப்பு.

கோவை சரணாவுக்கு உப்பு ரோகம். மச்சினி சரணா கொஞ்சம் கூடுதலாய்க் கொக் கொக் மூட்டுகிறார்.

இந்த நாயக விருத்துக்கு சரணு யுக்கன் சரியாய் அம்மயாதது ஒரு கமனல் பாயின்ட். குறிப்பாய் இசை, காமெரா துல்லியம்தான். ஆனால் போட்டோ ஸ்டு டியோ படம் மாநிதி, ஆர்ட் வேலுதும்.

அபத்தப் பெருந்ததங்களை ஹாலிவுட் ஸ்கிரீனோடு அங்கேறித்துக் கொள்ளும் பக்குவர் பெற்றவர்கள் அதிமெருகிகலாம். எச்சரிக்கை: சீரியல் நித்தனையாளர்கள் எச்சரிக்கப்பட்க்கும்.

— பி. எஸ். எஸ்.

வெண்பா

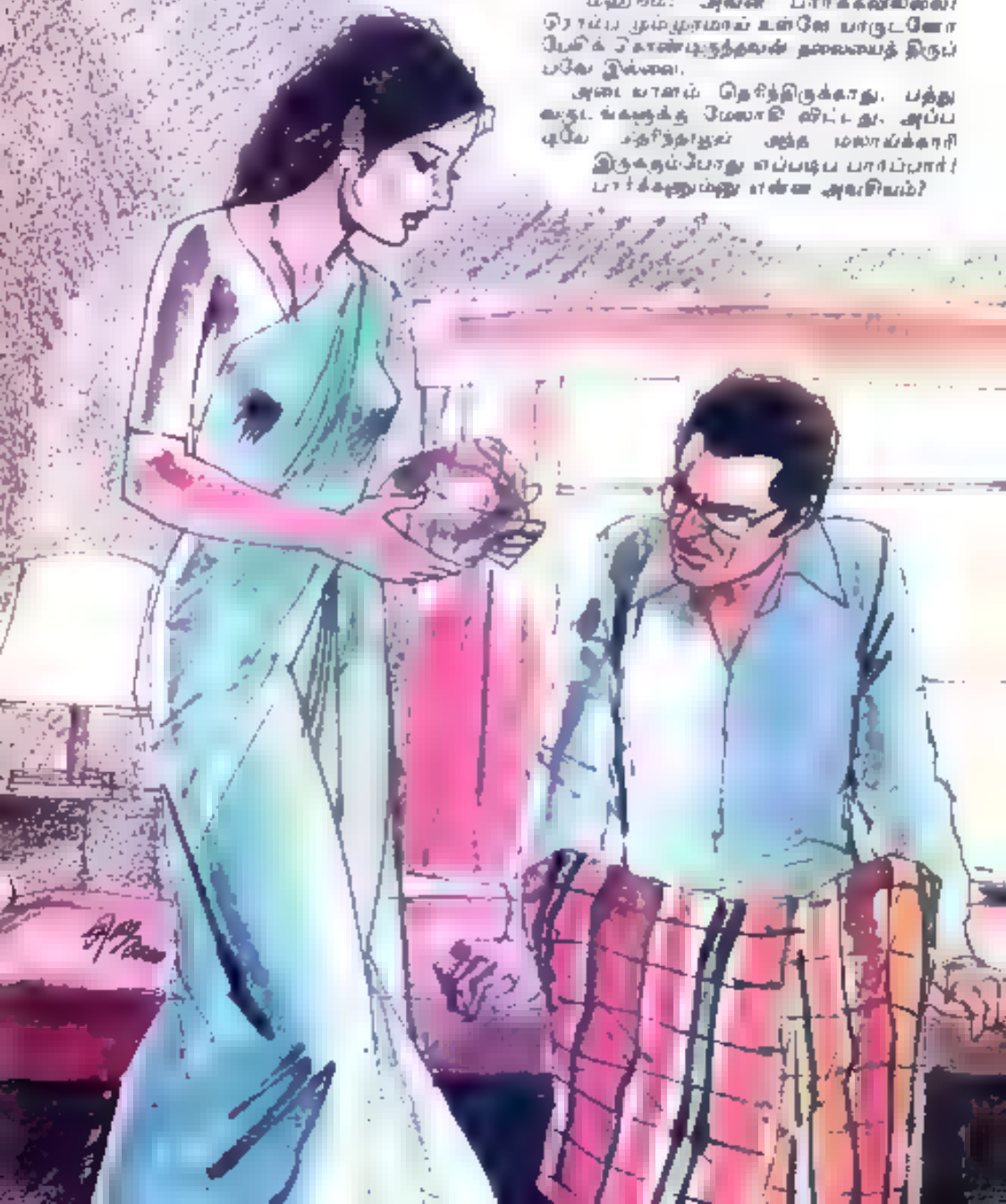
வகையில் விட்டுக் கொடுப்போரும் போதுதான் தன்
கணவனைப் பார்த்தான் பத்மா.

குதிரை வண்டியில் வந்தவன், எதிரில் பத்மா வந்த
தைப் பார்க்கவில்லை.

அவன் பார்ப்பானே? என்ற நம்பனையில் வண்டி
தெருமுனை திரும்பும் வரையில் நின்றிருந்தான்.

“ஹைம்! அவன் பார்க்கவில்லை!
ரொம்ப நம்முடைய உள்நோ வருடமோ
மேலிக் கொண்டிருந்தவன் தலைவையத் திரும்ப
படுவ இல்லை.

அதை யானம் தெரிந்திருக்காது. பத்து
வருட வகைக்கு மேலாகி விட்டது. அப்ப
டியே சந்தித்தான் அந்த மனாயக்காரி
இருக்கையோடு எப்படியே பார்ப்பார்!
பார்க்காமல்தான் என்ன அவசியம்?

எல்லாப் பந்தமும் ஆற்று நீரில் அடித்துப் போன இலைச்சுருகு மாதிரி போய்விட்டது. வெம்புவதாலோ, பொருமுதுவதாலோ என்ன பான்?

வக்கீல் வீட்டுக்குப் போன போது தாழி யாகிவிட்டது. வக்கீல் மாமியே மரவு இடித் துக் கொண்டிருந்தான்.

"தெருங்கோ மாமி, நான் இடிக்கி றேன்."

"நின்னும் வேணாம்! இன்னும் எக் கெங்கே கத்தணுமோ கத்திட்டு வா."

"இப்படி கோலிக்கக்கலாமா மாமி? தீக் களை கோலிக்கக்கிட்டா அப்பறம் நான் எங்க போகட்டும்."

"அதிராததுக்கு மரவு இடிக்கணும் நாலு மணிக்கு வான்வா அந்த மணிக்கு வரே!"

"நான் நாலுமணிக்கே வந்துட்டேன் மாமி, வர்றவழியே எங்க வீட்டுக்காரரைப் பார்த் தேன். அதான் நானி."

"பலராமனைப் பார்த்தியா?" மாமி டக் கென்று உலக்கையை மாற்றினான் அவ னிடம். நகர்ந்து தூணில் சேத்து உட்கார்ந் தான்.

"பார்த்தானா? பேசினானா?"

"இல்லை!"

"தேராவே போய்ட்டானா? கண்டுக்கவே இல்லையா?"

"கண்டுக்கணும்னு என்ன சட்டம் மாமி, பந்து வருஷமா இருக்கியா செத்தியான்னு கேக்காதவரா இப்ப கண்டுக்கப் போறான்? ஆற்றாமை குரலில் வழித்து உலக்கையில் வெளிப்பாட்டது.

"என்னவோ இனிவாக்கம் பகலாகக் கண் திறந்தா சரி," என்றான் மாமி.

பத்மாவக்கும் அந்த நம்பிக்கைதான்! அவர் தன்னை இனிமேலாவதும் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டாரா? அவரின் அத்தனை துரோகங்களையும் நான் மறக்கத் தவிர! என்று தனக்குள்ளேயே கூறிக் கொண்டான். தனிமையில் நலத்தில் இத்தனை தான் விட தந்து போனது, ஒருவேளை சேர்ந்துக்குக் உலகம் மாயக் கெட்டுவி, வேலை செய்து, பக்கைக் காட்டிப் பிழைத்தது போதும், இனிவாவது விடியாதா?

விடியும் என்று நம்பிக்கையில் வேகமாய் இடித்துமுடித்தான். மாமி அஞ்சுபடி மரவுக்கு கணக்கு போட்டு நுன்று ரூபாய் கொதித் தான்.

"போய்ட்டு வா, வந்தான்னா சமத்தா நடந்துகோ, அசட்டு வீட்டுக்கு எதை யாவது கேட்டு வக்காதே! என்ன செய்வது சொல்லு. பொய்மானாட்டி தொன்மம், கஷ்டப்பட்டதுக்குள்ளே இருக்கு. அறிவுறா

கறினான்.

தனவாட்டிலிட்டு வெளியேறினான் பத்மா. கால்களை விட மனம் பறந்தது. வாகனில் அவர் திற்பாரோ என்று மனம் சத்தோஷித்தது.

"தீ நான் ஏன் இப்படி வேண்டாத கற் பனைகளை வளர்த்துக் கொண்டிருேன்," - தனக்குத்தானே குட்டிக் கொண்டான். அவனை மீறிப் பழைய நிலைவுகள் பீறிட் டெழுந்தன.

செவ்வாய் இதே ஊரில் தான் நடந்தது. இதே தெருவில் தான் பலமுறை பலராம னுடன் சினிமாவுக்கு, கோவிலுக்கு என்று போயிருக்கிறான். அதேசுவரம் ஒரு காலம், பலராமன் வேலை முடிந்து வருவதற்குள் தன் வேலைகளை எல்லாம் முடித்துவிட்டுக் காத்திருப்பான். வந்ததையும் குளிப்பான். சரப்பி, டூபன், பிறகு ஊர்வலம் தாங், அவர்களின் சத்தோஷம் குடித்தனம்பார்த்து அக்கம் பக்கமே கண்ணைத்தது.

சிங்கப்பூருக்கு வேலைக்குப் போன போது அந்த பலராமனைப் பத்மாதான் சமாதானப்படுத்தினான்.

எத்தனை தான் தான் வேலை இல்லாமல் உள்ளூரில் குப்பை கொட்டுவது! அவனுக் குத் தெரிந்தவர் சிங்கப்பூரில் தன் தொழி லுக்கு உதவியாகக் கூப்பிடவே உறவுக் கூட்டி அத்தனையும் அவனை கண்க்கி, அனுப்பி வைத்துவிட்டது.

கல்யாணமான ஆறாம் மாதம் கிளம் பிளவன் ஒரு வருஷம் கழித்து வந்தான். கொத்தத்திலேயே தொழில் செய்யப்போ கிறேன் என்று இவன் தனக் கல்யாணவீற்றுப் பணம் வாங்கிக்கொண்டு, உருகிவிட்டுப் போனவன் தான்.....

அதன் பிறகு இன்றுதான் பார்த்திரான்.

ஆரம்பத்தில் வந்த கடிதங்கள் பிறகு தின்று போயின, அவன் அங்கேயோ மேலு ஒரு பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொண், வீவரத்தைச் சொன்ன கடிதம் தான் அவனுக்கு வந்த கடைசி வெட்டி.

அதன்பிறகு அவனுக்கு மாமியார் வீட்டில் மதிப்பு குன்றத்தது. மகனை உதவியபிறகு தங்களுக்கு மட்டும் அவன் எதற்கு? அவன் வெளியேற்றப்பட்டான். அப்பா இந்த வேதனைமில் இறந்துவிட, அம்மாவும் அபேத அநிர்வலியில் தூக்கில் தொங்க, அண்ணா தன் பணைவி சொன்னவா டிமே கோட்டை வன்ற முடிவுக்கு வந்திருந்தான்.

தடுத்தெருவில் தின்று அவனுக்கு ஆதரவு தந்து வக்கீல் மாமி போன்ற ஒரு சிலர் தான்.

அண்ணாவும் அவன் காத்திருக்கிறான். "என்றேனும் ஒரு தான் தன் தப்பை உணர்ந்து பலராமன் திரும்பி வருவான், தன்னை ஏற்றுக் கொள்வான்" என்று கிவீ மாக் கதாதாவடி போல் நம்பிக்கையுடன் நடமாடுகிறான்.

அவன் வீட்டைத் திறத்தான். திடீர் என்று பலராமன் வந்தான் என்ன செய்வது என்ற வேதனை அவன் மனத்தில் ஓடி

அரக்க பரக்கக் கூட்டிச் சுத்தம் செய்தான். பக்கத்து வீட்டிலிருந்து ஸ்ரேஷ் வரங்குகி கொண்டு வந்து போட்டான்.

"எதுக்கு பத்மா மூலம்?"

"எங்க வீட்டுக்காரர் வந்திருக்கார்."

"உன் வீட்டுக்கார்?"

"இல்லை கைக்கு வந்திருக்கார் இங்கே வந்தாலும் வருவாரேன்று...."

அதானே கேட்டேன்! அவளும் வந்திருக்காளா?"

"ம்.."

"நிறையசாமான் கொண்டு வந்திருக்கான் போலிருக்கே.....?"

"தெரியலை.."

"ம.வி.புடை. ஸவந்தை, வாட்டி....ஏயப்பா முத்தம்மா! பாத்துட்டு வந்து ஒரே அளப்பு, கெட்டிக்காரன்!"

இந்த 'கெட்டிக்காரன்' எதற்கு? அந்த கைவ சாமான் கொண்டு வந்ததற்கா? இல்லை இவளை விட்டுப் போனதற்கா? இவளுக்கு மாய்ந்து, மாய்ந்து சிங்கப்பூர் மகாத்மியம் போகும் இவர்கள், அன்று அவளுக்கு நேர்த்த அநியாயம் பற்றிக் கேட்டிருக்கலாமே!

அவள் உட்கார்த்திருந்ததான். 'கெட்டிக்கார' முடிந்து கூட்டிப் காரையும் வரை வரவிலேயே காத்திருந்தான். பலராமன் வரவில்லை. ரெண்டு நாள் வேலைவைத்ததன் விட்டு பதல் முழுதும் காத்திருந்தான். வரவில்லை! பழைய கெட்டி, நிறைவாகத் தின்று மனதுவைத்தப் பார்த்துக் கொண்டே வெகுநேரம் நிற்பான். கண்ணீர் மட்டும் வழிந்து இறங்கும்.

அவள் பொறுமையோ, கண்ணீரோ! ஏன்நாம் நான் விடியற்காலையே அது மணிக்கு விட்டுக்கொடுத்துப் போட்டது.

"பாரது!"

"நான்தானாங்க கப்பி."

பலராமன் வீட்டு ஆள்காரன்!

பலராமன் எழுந்து கைவத்திருந்தான்.

"என்ன கப்பி?"

"ஐயா வரத் தொன்னாருங்க."

"எந்த ஐயா?"

"நம்ம சிங்கப்பூர் ஐயாதானாங்க."

குப்! பென்று மலிந்தெனில் அடைத்த நெஞ்சை நீலிக் கொண்டான்.

"என்ன விஷயம் கப்பி?"

"தெரியல்க."

"சரி போ, வரேன்."

"கையோடு கூட்டியாள் சென்னைக்கு."

"இதோ ஒரு நிமிஷம்."

அவசரமாய் முகத்தை கழலிக் கொண்டான். பலராமனுக்குப் பிடித்த புடைவைவைக்கக் கூடிக் கொண்டு, அவனுக்குச் செய்திருந்த பலராமனை ஒரு பொட்டலமாய் கூட்டிக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு, கப்பி பின்னாடியே ஓடினான். தன்னுடைய பரபரப்பும், ஆர்வமும் அவனுக்கே வேடிக்

கோதுலம்

அக்டோபர் '88

பனந்துண்டு மடிவிலே ஆறனா,

- திருமுருக கிருபானந்த வாரியார்

தடகன சாம்பியன் ஆவது எப்படி?

- பேட்டிக் கட்டுரை

கையாய் இருந்தன. ஆனால் பலராமனைத் தவிர அவருக்கு வேறு ஆதரவு யா? நல்ல வயோச. கொட வயோச, அவன் கையில் ஒப்படைத்த தன் வாழ்வை அவனேதான் சீர்படுத்த வேண்டும்.

பாபடக்கும் நெஞ்சை அடக்கிக் கொண்டு படி ஏறினான் பத்மா.

விடு களினை முழுகாத மாயிவிருந்தது. காலை பெயர்ந்த தளரக்கெல்லாம் பொசெங்கப் போட்டு, மேலே ஓட்டி மாற்றி டெரஸ் போட்டு, குஷன் சோஃபா, நாட்காவி....

"என்ன ஐயா இந்த ரூம்வ இருக்காரு."

அவன் அந்த ரூமுக்குள் துழைந்தான்.

"வா பத்மா."

வாவேற்று பலராமன் நிறைவ நரைத் திருந்தான். பெருத்திருந்தான். கண்கள் மேலாகை தொங்கியது. பேசத் தொணாமல். அவனையே பார்த்துக் கொண்டு தின்றான் பத்மா.

"சொங்கியமா?"

"ம்.."

"எந்ததும் உன்னைப் பார்க்கணும்து திணைச்சேன், முடியுண்ட."

சம்பிரதாயப் பேச்சாகத் தோன்றியது. பொய்ச் சட்டியைப் பார்க்கக் கூட முடியாமல் அப்படி என்ன வேலை? 'மிஸின்ஸ்' ஆரம்பிக்கப் பணம் வேண்டி, நடைக்காக ஓடிவந்தானே. அப்ப மட்டும் வேலையில் வைலா?

"உட்காரேன்....."

அட இதென்ன பயம் பத்மா? நான் என்ன கடிச்சா முழுங்கிடப் போறேன்."

"முழுங்கிட்டாக் கூடத் தேவலாமே! திணைத்துக் கொண்டான்.

"பரவாலிகிலே, உட்கார்."

இந்திரனை வென்ற உக்ர பாண்டியன்
— 16 பக்க வண்ணப் படக்கவிதೆ

உக்கரித்து கொள்ளான்.

"என்ன பண்டே?"

கொன்னான்.

"தேவ்விப்பட்டேன், ஸாரிம்மா, நான்
செஞ்சுது தப்பு. அப்பவே தீ பொண்டைக்க
தான் பணம் தந்திருக்கணும்."

"பரவால்லே இப்ப நான் வந்ததே உனக்
காகத்தான்."

"ஆர்வத்துடன் திரிந்து பார்த்தான்."

"உனக்கு என்மேல கொபம் இருக்கும்
பத்மா, நியாயம்தான். ஆயா என்ன
பண்டது சொல்து. தாரத்துல இருக்கேன்.
எனக்கு ஒரு துணை தேவையாயிருந்தது.
அவ அப்பா உ: ததாய் பிவினஸ் பண்டி
மேய், திமர்று அவர் சொத்துப் போய்
பார், இவ ஒரே பொண்டை. அம்மா
இல்லை. யோ, குடும்பத்தை, அவளைக்
காப்பாத்த வேண்டிய பொறுப்பு எனக்கு
ஏற்பட்டுப் போக" — பக்கா பண்டியன்
மேல் யெக்காக இருந்து. "என்னைவிரியாம
லேயே ஏற்பட்டுப் போக்கம்மா இத்
தனையும்."

"உங்களுக்கு எத்தனை முடிந்தது?"

"செண்டு, ஒரு ஸயான் ஒரு பொண்டை."

"இதையும் உங்களை அறியாமலேயே ஏற்
பட்டுப் போனதா?"

பத்மா:

"ஐயோ உங்களைக் குத்தணுமென்று நான்
சொல்லவித்தாரா? அம்மா நீங்க உன்னையெத
சொல்லலாம். தூர தேசத்துல இருக்கீங்க
நாவையும் பாத்து நீக்க வேண்டாமா?"

"ஆ, தப்பி குடி"

"ஆயா எனக்கு யாருங்க? உங்களை
விட்டா யாரு ஆதரவு? அண்ணா கவனித்

ததில்லை, அப்பா, அம்மா சொத்துப்போய்
பாங்க, கவிவேலை செய்கிறேன், பிண்டைக்க."
அழுதா கொங்க, உத்தட்டைக் கடித்து அடக்
கொள்.

"சக்கை."

"துவது செய்து இப்ப என்னையும் கட்டிக்
கொடுப் போகிறேனா? உங்களைப்பாத்துக்
கொடு இருந்தாய் போறும்" கெஞ்சலு: ன்
அவன் போ, திடைத்தான் பண்டியன்.

"ஆ..... அது என்னதான்மா முடியும்: அவ
எத்துக்க மாட்டா?"

அதிர்த்து போய் எழுந்தான் பத்மா,
"பாக்கி" கென்று அழுதா திண்டது.
அவனையே வெறித்துப் பார்த்தான்.

"அவ எத்துக்க மாட்டா, ஆனா உனக்கு
ஒருவழி பண்ணலுமென்று மாட்டும் நாங்க
தினைச்சோம். இதை பார்த்தியா உன்விட்ட
வாங்கின நனக்கு நடான பணத்தொடு
பெறிகொண்டு போட்டு குடுத்திருக்கேன்
ஒரு விடு கட்டிக்க; மிச்சத்தை பேங்கல்
போட்டுக்க, "திமதி".

"சரி" என்பது போல் அவனையே பார்த்
தான் பத்மா, நீயும் ஒரு மறுஷனா! பணம்
கண்டு மறுமறுப்பதோத்தியான உனக்காவொ
தான் காத்திருந்தேன். அவன் சின்ன சிரிப்
போடு அமை ஒதுக்கினான்.

"என் பத்மா?"

"எனக்கு வேணாங்க."

"ரன்."

"நீங்கே சொத்தவிலையைனு தெரிஞ்
துக்குப் பிறகு இந்தப் பணத்தால் மாட்டும்
என்னங்க மாபம்?"

"பணம்... பத்மா!"

"இந்தப் பணத்தால இழந்ததை வாங்க
முடியுமா?"

"எதை இழந்துட்டே?"

"நீங்க, என் வாழ்க்கை, முடிந்து போன
என் இளைம, தாரத்துவ தனிவே இருந்
தென்று கவியானம் சொதுக்கிட்டங்க,
நாணும் தனிவாத்தான் இப்பிக இருந்தேன்..."

"அதாங்க பிரண்ணு, புருஷன் தினை
விலேயே அவ வாழ்ந்துடுவா, பணத்தை
நீங்கே வாக்கத்துங்க."

"உன் நனகைகள் கொடுத்தியே பத்மா!"

"அதை என் புருஷனுக்குக் கொடுத்தேன்,
என் புருஷன் நல்லாயிருக்கலாம்
ஒதான்னு வாறுமறுதான் தான்
கொடுத்தேன். ஆனா பணம் வாத்தும் நீங்க
கதறிட்டங்க, நான் கதற மாட்டேன், திருப்பி
இதை வாங்கிக்கிட்டா நான், நம்ப உறவு,
பந்தத்தை வினை பேசினதா ஆகிடும், என்
னைக்கும் நீங்கதான் என் நனகை. அதி
யெயிருத்து உங்களை இலக்க விரும்பலால்,
உங்களைப் பொறுத்தவரை நம்பா உறவு
முடிந்திருக்கி, ஆயா எனக்கு முறிவானால்,
அதுக்க, ஆதாரமா இது உங்கவிட்ட வே
இருக்கிடும். வாறேன்!" பத்மா சின்ன
சிரிப்பு ன் வெளிவோ, பல்லாமனின் உள்ளத்
தில் முதல் முறையாக கனி குத்த ஆரம்
பித்தது.

தெ

கு விளக்கின் வெளிச்
சம் நாகம்மாவின் மேல்
விழுந்திருந்தது. புரண்டு
புரண்டு படுத்து ஆடை
கங்களைத்து போய்க் குத்

நை.

"நாகம்மா எழுந்திரு" பானுமதி மெல்ல
குரல் கொடுத்தாள். ஏதோ முணுமுணுப்
பாஷப் பதில் சினை த்தது. பதிலும் கணலில்
சொல்லது போல் இருந்தது. அருகே போய்
நோள் உலுக்கி எழுப்பினாள்.

"எழுந்திரு நாகம்மா! எழுந்து நன்னீர்
குடிக்கட்டுப் படு."

"யம்மா!" விழுக்கென்று அவன் எழுந்து
உட்கார்த்து, 'என்னம்மா?' என்று கேட்
டான்.

"தூக்கத்துவ நிரைய உளறி பேசி...
தன்னீர் குடி..." உள்ளே போய் கொம்பு
தீகுடம் வர, நாகம்மா கவிரோடு சாய்த்து
மட்கார்த்திருந்தாள்.

"ஐயோ... உன் தூக்கம் கலைச்சிட்
டேனா?" குரலில் மன்னிப்பு வழித்தது.
முகத்தில் உச்சம் மின்விற்று.

கையுல் உங்கம்மாவோட பேசினிவா?
ஆத்தா ஆத்தாங்கற...."

"அம்மாதான், எல்லாருக்கும் அம்மா
நான். இது அடிக்கடி வருதும்மா."

"யன்னது?"
"மா விரத்தா குலத்தோடு வந்து திக்கது
நானு நெரு கூடற இடத்துல, பட்டப் பகல்
காரு வண்டிங்க போகச் சொல்ல நடை
போ" டு ஆட்டம் ஆடுது. மத்தவக்கயாருக்
கும் நெரியனை நாளவர்க போதான் எழுந்து
குழிப்பு. றம். அம்மானவப் பார்த்ததும்
எனக்கு அப்படியே தூக்கம் பொங்

கிடும். தடுதிராடல் கால்ல விழுந்து கறறு
யேன். ஆத்தா அப்படி நாண்டி போடின்ற
மாதிரி ஆடுமே நவிர ஒரு பேச்சு பொசாது.
பொசு கூட மாட்டேன்றயேடின்னு பொங்
கிடும் எனக்கு. குத்தி யாருனா கொள்ளு.
மாட்டாங்கனான்னு நோணும். ஒரு பஸ்ஸா
உயரத்துக்கு திக்கும்மர் மாரியாத்தா."

பானுமதி சிரித்தாள்.

"சத்தமா! பல தடவை பார்த்துட்டேன்."

"போடி பைத்தியம், ஆத்தாவும் இல்லை
அம்மாவும் இல்லை."

"பொய்லின்றியா....?"

8

கிரண்டாவது கிரையன்

"உன் மனசு, வேதனை தாங்காத உன் மனசு! உன் வேதனையை வாரும் காதுவ யோ! டுக்கலை. தான் சரி பண்ணேன்னு வரலை. அதான் களவுல போச ஆரம்பிச்சுட்டே ... தான் உன்னை இருன்னு சொன்னது வீட்டு வேலைக்கு மட்டுமில்லை நாகம்மா. ஏதோ ஒரு சமயத்துல மனசு முடி யாத போச்சென்று நோனிச்சா, ஒன்று ஒரு தரம் அழறதுக்கு, வேற பொம்பளைக்கு என் இடம் தெரிவாது. ஏன், பெத்தவளுக்கே கூட புரியாது. இந்த அழகைக்கு அவன் கூட வே, அடியோ சனகயோ பாட்டுகிட்டு

விடக்கலாம்ன்னு வாங்க. திமிருதானே வெளியே வந்தது, அப்பறம் என்னடி அழ கைனு வாங்க. அழவும் முடிவாத. அடுத்த ஆன்சிட்டு, பேசவும் முடிவாத..."

"அப்படி இல்லைவம்மா..."

"என்ன அப்படி இல்லை?"

"எல்லா பொம்பளைக்கும் இந்த துக்கம் புரியா, அடியே நீ அறுத்துக்கிட்டு வந்துட்டே என்னை முடிவாளையடிக்குறான் சொல் வாங்க..."

"உன்சிட்டு, உன்சிட்டு, பேசலாங்க அப்படி! நீ படிவிறந்தி போனப்பறம் பேசக் வேற மாடிரி இருக்கும். 'இவசிட்டு, பூவாங்க நேம்பாரு என் நளை'வெடுத்து' கன்னு வாங்க. எல்லா பருஷனும்தான் மிரட்டறான் கை ஒங்கறான். இதுக்கு அறுத்துண்டா வேறு எதுக்குத்தான் பொம்பளைபா இருக்கிறது. அப்படின்னு வாங்க. அதே பொம்பளை உன் சிட்டு, பேசும் போது, 'அவரு வீட்டுக்கு வரச் சொல்வ பூ வாங்கி வந்து-நாரு நீ ரெம்பபட்டேன்னு என்னை யோசிடுவா. அறுத்து போதும் நாகம்மா. மத்தவங்கனால

நாம் பட்ட வேதனை போதும். நம்மை நாமே கா வா டி ச் ச க் க வேணாம்..."

"புடியுமம்மா..."

"படு!"

"யம்மோய்!"

"என்ன?"

"தெற்கலுட்டினா மாடிரிபேசிட்டு ம்மா..."

"நான் பட்டிருக்கேண்டி, ஆயிரம் செஞ்சு நிறஞம் அவன்னை பட்டிருக்கேன்..."

"எம்மா! ரொம்ப அடிப்பாரா?" சில்லென்று கண்ணில் துக்கம் பொங்கிற்று. இன்னும், பிரண்டு கொல்லி புலம்ப ஆளை வந்தது. சட்டென்று தலையைத் தலுக்கிக் கொள்ளலாம். எந்தக் கயபரிதாபம்? அது முடிந்த கதை.

"விடிந்திடு கொக்கலாம் துங்கு..."

— சொல்லி விட்டு உன்னை போய் வர்.

அவளுக்குக் கூட வன் இல்லை என்கிற வாரும் சம்பவம் இருந்தது. ஆனால் அவன் எத்தக் கொள்ளை களையார் புரிந்து பின்பற்றுகிறவன் இல்லை. நன்னை ஏதோ ஒரு குழுவில் இளைத்துக் கொள்ளக் கொள் ளையும் கூச்சலும் எதிர்ப்பும் இலக் கியதும் அளி யாளமாகப் பூண்ட வன்.

காம்பு குமேர, உணவு தலறோ, உடம்பெல்லாம் அக்கி வந்தது அவனுக்கு. பூசாரி மண் எழுதினால் மனுதானே

பாலகுமாரன்

போய் விடுமென்றார்கள். அம்மன் கோவில் பூசாரி செம்மண்ணால் முகம் முழுவதும் உடல் முழுவதும் வளர்த்தான். முகத்தைக் குங்காக்கினான். இளைத்துப் போய் பழமும் வெள்ளரிச் சாறும் குடிக்கச் சொன்னான். உணவாக: சரிவாயிற்று, உருவம் எழுதிய தால் குணவாயிற்று தெரியவில்லை.

மறுதான் வடிந்தது. மூன்று நாட்களில் குணம் தெரிந்தது. பத்து நாட்கள் தன் வயிற் அற்றுப் போயிற்று.

விட்டிருந்த வந்த உறவு யாரோ இதந்த ஆச்சரியம். விவாதம் துவங்கி, முடி இறக்குவதில் பற்றி யாணுமதி பேசினான்.

"அழகு என்பதன் உச்சகட்டம் தலைமுடி, கோ வளர்ச்சி, அதன் பராமரிப்பு. வானிப் பாண உடம்பு முடியுயற்று இருந்தால் கண் கொண்டு பார்க்க முடியாது. நினைவும் கொண்டும், மீண்டும், தலை சிவப்பும், கர்வத்தின் வெளிப்பாடுகள், தன் கர்வம், தானே அழிந்தபே முடியிறக்குதல். உயிர் மீது ஆண் உள்ளவன் கர்வம். அழிக்க வேண்டும். தலை மழித்து மீள வந்திது அன்பு யானமற்றுப் போக வேண்டும். கர்வம் அழிப்பது எளிதல்ல." என்று வாதம் செய்கிறான்.

"அப்போ முகத்துள் மண் எழுந்ததும் அப்படித்தான் ரீங்காரம்?" - உறவு கேட்டது.

"ஆமாம். தன் முகத்தைத் தானே முள் வந்து கோரமாகுதல். செம்மண்ணில் தன் அழகு அழிந்து தான் இளிய முகத்தைக் குங்காக்கிக் கொள்வதில்."

"உள்ளது கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். வந்த உறவு போன் பிறகு விரி வயிற்று கண் மை எடுத்தான். 'இங்க வாய்' என்று. நினைவாய் வந்ததுக் கொண்டான்.

"தீ அழகா அழகில்லையா?"

"கமரான அழகு. என்?"

"கமரான அழகுண்டா?"

"பார்த்தா கண்ணுக்கு இடமாய்ப்பாற அழகு."

"இதுவ கர்வம் வகுமா?"

"இவன் செய்யப் போவது அறியாது. 'வரலாம், என்' என்றான்.

"வரக் காது! முத்தினைக் காட்டு!" கறுப்பு மணைக் கண்ணுக்குக் கீழ் முகவாயில் முகத்தில் அப்பினான். "இன்ன முழுக்க இப்படியே இருக்கிறது. இப்பப் பட்ட உணவை! தொழுகச் தர்ப்பணைக மாநிரி இருக்க பார்க்க" கண்ணாடி உள் டினான்.

ஆத்திரமும் துக்கமும் உள்ன பொங்கி, ஒரு தத்துவம் புரிந்து கொண்டு விளக்கினது பாவமா! அதற்குத் தண்டனையா?

அடக்கிக் கொண்டு பேசினான்.

"மார்க்கெட் வளரக்கும் போணுமே போலிட்டு வந்துட்டாங்களா?"

"எப்படி போயே?"

"இப்படியேதான்."

"யாருளாச்செ கேட்டா?"

"எங்க விட்டுக்கார் என் அழகு பிடிக்காத இப்படிச் செய்துட்டாருன்னு..."

கொத்தராய் முடி பிடிக்கப்பட்டு, சமைவ லாறக்குத் தள்ளப்பட்டான்.

"பொட்டச் சிங்களப் பேச விட்டா இதுவும் பேசவீங்க. இதுக்கு மேலவும் பேச வீங்க. போடி உள்ளதா?"

மீள தலைவர் விட்டிக் விடுத்து என்று ஆள் வந்தது.

கெடுகினான் கொடுகினான். "கோபத்தில் செய்து விட்டேன்" என்றான். "இது வேண்டாம் வேறு கருத்திக்கோ. பட்டு இல்லை, பதக்கம் இல்லை - அது போய் டிக்கோ" என்றான். பதனைத்து தன்பர் களுக்குத் தலைவர் விட்டிக் விடுத்து, பேத்திக் குப் பிறந்த தான் விழா.

முழங்கால் உயர் பொம்மைபோடு குழந்தையைக் கொடுத்தி விட்டு, தலைவர் அருகே போய் உட்கார்த்து கொண்டான்.

பெண்கள் கீழே உள்ள தளவில் உட்கார்த்து கொண்டிருக்க. தலைவரின் மனைவிக் குத் துணையாகப் யாணுமதி பரிமாறினாள். பந்தி விசாரணை செய்தால், எல்லோரும் மாடிக்குப் போக தலைவரின் மனைவியோடு யாணுமதி சாய்வே உட்கார்த்த தான்.

"என் யாணு அழுதியா?" முகமெல்லாம் மை கரைந்திருக்கு?"

"ஒன்றுமில்லையம்மா."

"அவ்வாறாய் கவித்து? தாது பேர் யாராய் டினா போது இவர்களால் விடவ இருக்கறவங்க உள்ளங்கை நாங்களுமனு நினைப்பாங்க தான் அந்த டினைக்கட்டா?"

"துப்பா அதெல்லாம் வேண்டாம்." பளிச்சென்று நடுக்கப் போனதில் அந்த அம்மான் அதிகம் புரிந்து கொண்டான்.

உணவு முடித்து, தலைவர் மனைவியுடன் மேலே போனார். அவர் நிமிர்ந்து பார்த்ததும் காய் குளித்தான்.

"வந்திருக்கிறீங்களா? கவிஞர் சொல்ல வேயில்லையே? நல்லா?"

"என் கூடப் பேச உட்கார்த்து விட்டான். அவரால் விடு பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்தோம்." கதிரேசன் வேளம் முகம் மாறினான்.

"வேளவக்குப் போகிறீர்களா?" தலைவர் உட்கான்று நிமிர்ந்து யாணுமதியைக் கேட்டார்.

"ஆம் ஐயா."

"எத்தப் பள்ளி?"

பெயர் சொன்னான்.

"கணிதமா?"

"இல்லை ஐயா; சராவணம்."

"இலக்கியத்தில் ஆர்வம் உண்டா?" புன்

சிறிப்புடன் கேட்டார், "கீழேயே உட்கார்த்து விட்டீர்களே, ஒருவேளை இலக்கியத்தில் ஆர்வம் இல்லையோ என்பதால் கேட்டேன்."

"எவதையும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆர்வம் உண்டு ஐயா, அது இலக்கியமாய்த்தான் இருக்க வேண்டும் என்று இயல்பு."

"கூடுதல் ஆர்வம் எதில் உண்டு?"

"வாழ்க்கையில்."

"புரியவில்லையா?" - உரையவரால் பார்த்த படி புதுவம் உயர்த்தினார்.

"...பிறப்பு - இறப்பும் இடைப்பட்ட வாழ்க்கையும், மாறிக் கொண்டிருக்கிறதாகிகளும், தாக்கீதம் முன்னிட்டு மனிதன் மனிதனிடம் செய்த இடைவிடாத போர்க்காலம், வன்முறையும், வன்முறையோடு கூடவித்ததும், வன்முறையைக் காதலித்ததும்..."

மெய்யைத் தனவரர் அகட்டினார். காலம் எங்கே சென்று குரல் கொடுத்தது. கதிரோசன் முகம் கல்லாய் இருந்தது.

"தத்துவம் எடுபாடு என்று சொல்லுவதில்..."

"ஆமாம்."

"இவ்வளவு சிறிய வயதில் தத்துவத்தின் பீது நாட்டம் எப்படி வந்தது? கவிஞர் கவிதைமென்று சொல்வாரேன். திவ்யகீத ஆணை மேகம் நிலத்துக்கு ஆணை திழுகை. திவ்யகீத ஆணை கையு. என் தெற்குக்கு ஆணை மண்ணில் என்று பாடியவர் கவிஞர்? சிந்தித்தான்."

"அகாபாய் கவிஞருக்கு, தத்துவ வாதிமாய் மண்ணில் ஒட்டிவிட்டாயோ..." - விவரித்தார்.

பாணுமதி பேசாவிருந்தான், பேச்சு நினைமாரிவது.

தனவரருக்கு வெகு தொலைவிலிருந்து அவசரத் தொலைபேசி வர, உட்படம் எழுந்தது. விடை பெறக் காத்திருந்தது. வேறு யாரோ பேசப் பிடித்துக் கொண்டார்கள். தனவரர் மண்ணிலுடன் ஹாலுக்கு வந்தார், தனித்தனியே கரம் குவித்தார்.

கதிரோசனைத் தனியே திறுத்தி மற்றவர்களை அனுப்பினார்.

"கதிரோசன்!"

"ஐயா?"

"உங்களைப் பற்றிக் குகைகள் பலர் சொல்கிறார்கள், உங்கன் தமிழின் வளம் கருதி நான் பெரிதுபடுத்தவில்லை, தங்கள் வளர்ந்து விட்டீர்கள், பொறுப்பு அதிகமாகிறது, பொறுமையுடன் நடந்து கொள்ளுங்கள்."

"புரியவில்லை ஐயா!"

"அழுத முகத்தோட பொண்டாட்டியைக் கூட்டிக்கிட்டு வராதீங்கன்றாகு..." - அவர்

மகனவி உன்னை என்று பேசினான், பாணுமதி ஒரு கல்லாய் உணர்ந்தான்.

"போதும், அவருக்குப் புரியும், என்னிடம் சில புத்தகங்கள் வாசலோ பரிசளித்தவை இருக்கின்றன, உங்கள் தத்துவ பரிசுத் தத்துவம் என்று பாருங்கள், நான் அனுப்புகிறேன்."

சைகப்பி விட்டு தகர்த்தார்.

அவர் இவ்வத்து வண்டி அவர்களைச் சேர்த்து கொண்டு விடுவந்தது.

அவன் துணிகளைக் கழற்றி விட்டு விட்டுப் போகப் படுத்துக் கொண்டான், விவிய துணிகளை அவன் எடுத்து வைத்து விட்டுக் கட்டிழுத்து வந்த போது சட்டென்று எழுந்து உட்கார்த்தான்.

"வெளியே போய் படு இனி இங்கே படுக்க வேண்டாம்!"

"என்?"

"பிறப்பு - இறப்பு வாழ்க்கைப் போராட்டம் போலிக் கறவாழ்த்துப் புதுவம் எதுக்கு?"

"வா? அசைப்பா? துபுறமன் வேண்டுமென்று அசைப்படுகிறது போல என்ன இருக்கிறது புதுவனில்?" - சிந்தித்தான்.

"கொழும்பாசிரிசுக்கு எங்கே எங்கே? தத்துவம் பேசுகிறா? காலம் போய், தனம் படியோ போய் போய் வெளியே வாடி!"

அவன் தனவரனைப் படுத்துக் கொண்டு ஹாலுக்குப் போய், குழந்தை அருகே படுக்கை விடுதலுப் படுத்துக் கொண்டான், அந்த தாங்கிப் போனான்.

தனவரிக் முகம் கொடுக்காமல் தோய் தற்கெல்லாம் சீறிக் கொண்டிருந்தான், அவன் உதவிகளை மறுத்தான்.

சட்டைவாசித்து பேசட்டுக்கு கன்னெய்ட்டுப் போய் தெடினான்.

இரண்டு வயது மகன் பெல்லை ஒரு விளைவாடிக்க கொண்டு இருந்தான், தன் உயிரில் கற்றிய் போட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

"கொண்டாய் அசை!" வெடுக்கென்று பிடுங்க, இரண்டு கற்று உயிரில் கற்றிக் கொண்டிருந்த குழந்தை எகிறி, கழன்று, தனவரிக் விழுந்தது, விடம் என்று கத்திற்று! பாணுமதி குழந்தையை வாரி எடுத்துக் கொண்டான், முன் பற்களிலிருந்து சத்தம் கொட்டுவது பார்த்துப் பதறினான்.

"மறுகூடா து!" சீறினான்.

"வரேன், சாவத்தோம் வந்து சொல்றேன்."

தனவர அழுத்துத் திறந்து வெளியேறினான், பாணுமதி தனவரருக்கு சீப்போன் செய்தான், அருகையும், பதறமுமாய் அவன் நடத்தை பற்றிப் புகார் செய்தான்.

"வெண்ப்பட வேண்டாம், நான் டாக்டரை உடனே அனுப்பி வைக்கிறேன், முதலில் குழந்தையைக் கவனியுங்கள்," சீப்போன் துண்டிக்கப்பட்டது.

(தொடரும்)

மினார் :பேன்கள்,
அப்பழுக்கில்லாத
ஒட்டமே ஒரே உத்தீரவாதம்
என நம்புவோருக்கு

MINAR
மீட்டுப் பாமகாணு. மினர்

Minar Marketing Pvt. Ltd.
MADRAS Ph: 74757. COIMBATORE Ph: 49755

**சிறு கைத்தொழில் செய்ய விரும்புவோரும்
ஷேம்பு செய்பவர்களும் கவனிக்க!**

எங்களிடம் பத்தி, பல்பொடி, முகப்பவுடர்,
சோப் பவுடர், லொட்டு நீலம், கற்பூரம்,
ஷேம்பு, ஒயிட் பிளையில், ஸ்டோ, சாந்து,
தலைவாமி எதலம், இங்கு, பாச் சோப், கொக வத்தி
முதலியவை செய்வதற்கு செய்முறை விளக்கமும்,
பொருளும், மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும்
கிடைக்கும்.

எங்களிடம் ஷேம்புவில்
சோப்பதற்கு நீடித்த மணமும்
அடர்த்தி ஆக்கும் திறனும்
உடைய SUPREME என்ற
வாசனை திரவியம் உள்ளது.

ஜோக்கர் பெர்பியுமெரி கோ.,

ஈர, எதனியப்ப நாயக்கன் தெரு (முதல் மாடி)

சென்னை - 600 003.

போன்: ஆபீஸ்: 384601, வீடு: 319794

* விநியோகஸ்தர்களுக்கு 50 பைசா தபால்விலை மூன்று அனுப்பவும்.

‘குட மார்னிங்’ சொன்ன

தென்றவாரம்பேட்ட ஒன்பது கேள்வி களுக்கான விடைகளை முதலில் கத்து விடுகிறேன்:

1. 104 பக்கங்கள்
2. 98 பெட்டிகள்
3. 200 கண்ணிகள்
4. 146 3/4 சென்டுகள்
5. 20 (20க்கு இரண்டு ஒன்பது)
6. 40 போஸ்டர்கள்
7. எழு முறை
8. பத்து முறை
9. 50 X 10)

இப்போது voice recognition பற்றி... குரல் என்பது என்ன? உங்கள் மனமில், மகன், உயர் அதிகாரி, அபிமான நடிகை, இவர்களின் குரல் எல்லாம் உங்களுக்குப் பரிச்சயமாக உள்ளது. அடுத்த அளவில் பேசுபவரின் குரலைக் கேட்டே உங்களால் ஆசாமியை அடையாளம் கண்டுபிடிக்க முடிந்து, கடன் கேட்க வந்திருக்கிறார், விட்டில் இல்லவென்று சொல்லி, குணப்ப முடிவிறது!

இது எப்படிச் சாத்தியம்? உங்கள் குரலுக்கும் என் குரலுக்கும் வித்தியாசம் என்ன?

ஆதாரமாகத் ‘தமிழ்’ என்று நான் சொல்வதற்கும் ‘தமிழ்’ என்று நீங்கள் சொல்வதற்கும் உச்சரிப்போ, சதவார்த்தோ, 1 நிமி

சாத்தியம். 3 மசாமியோ சொல்வதற்கும் வித்தியாசம் உள்ளது. வார்த்தை அந்த தான்; ஆனால் ஏதோ ஒரு விதத்தில் வேறு பாடு உள்ளது.

முதலில் ஆதார உருவியில் மாற்றம் பிச்சி (pitch) என்பார்கள். 3 மசாமிக்குக் கீழ்க்கு குரல். எனக்குக் கட்டைக் தூய். இந்தக் தன்மையைப் ‘பீச்சி’ என்பார்கள்.

என். பி. பாலகந்தரமணியம் பாடினால் தன்றாக இருக்கிறது. நான் பாடினால் எழுத்து போகிறீர்கள். அதே பாட்டு, அதே வார்த்தைகள் அதே மெட்டு. எனக்கும் என். பி. குக்கும் என்ன வித்தியாசம்?

குரலில் கலந்துள்ள ஹார்மோனிக்ஸ் (Harmonics). ஹார்மோனிக்ஸ் என்பது, ஆதார உருவியைக் கலந்ததாக வேளவகன். அான் வலர்த்த பாணைச் சித்திரத்துக்கும், அடுத்த பீட்டு அம்பி வலரயும் பாணைச் சித்திரத்துக்கும் உள்ள வித்தியாசம். வடிவக் கட்டுப்பாடு, வேல் பீபார்ட் (wave form).

கம்ப்யூட்டர் மனிதன் போல் பேச, அதற்குச் சில விவரங்கள் தர வேண்டும். கம்ப்யூட்டரைத் ‘தமிழ்’ என்று சொல்ல வைக்க வேண்டுமானால், த. ப. இ. போன்ற ஒலி வடிவங்கள், ஸீபோனியம்ஸ் (phonemes) எப்படி ஒலிக்க வேண்டும்? அவற்றின் வடிவம் என்ன? லரி வடிவம் என்ன? என்பதைச் சொல்ல வேண்டும். இந்த ஸீபோனியம் களை ‘ஒலியங்கள்’ என்று சொல்கிறார்கள். உமார் அம்பத்தாறு ஒலியங்களை வைத்துக் கொண்டு, சாதாரணமாக எல்லா வார்த்தைகளையும் உச்சரித்து அளமக்க முடியும்.

ஒலியங்களும் எழுத்துக்களும் வேறுபட்டவை. தமிழின் பல எழுத்துக்கள், ஒலியம் வடிவத்தில் இருப்பதால் இதைப் ஸீபோனியிக் வார்ப்பேடு என்பர். ஆயினும் போன்ற பெளதிகள் அவ்வாறில்லை. ஸீபாதர் என்று எழுதனால் எழுத்துக்கள் ஆறு. ஒலியங்கள் அங்கு: ஸீப் ஆத் அர்.

ஸீபோனியோ ஆங்கிலத்தை ஸீபோனியிக் வடிவத்தில் கொண்டு வர முயன்று தோற்றார். மாற்றுபவர்களுக்குக் கணிசமான சோத்து கூட ஏற்றி வைத்திருக்கிறார். அவ்வளவு கலப்பில்லை! கம்ப்யூட்டரினால் முடிதிருக்கிறது. மனிதர்களால் முடியாதது கம்ப்யூட்டரால் முடிதிருக்கிறது. ஆதாரமாக, ஆங்கில மொழியை ஒலியங்களாக மாற்றி, அவற்றின் மின் வடிவத்தைக் கொண்டு கொண்டு, துறியிட்டி. மாதிரித்தில் இந்த துறியிட்டி 33-க்கைகளை இலக்கம் சிலிக்கன் சிலிசு கொண்டு வந்து விட்டார்கள். இந்த வாயின் சிவந்தகைகள் சிப் (Voice Amplifier Chip) எனப் பெயர் இதை ஒரு

'சிஸ்ஸு'

8

சுஜாதா

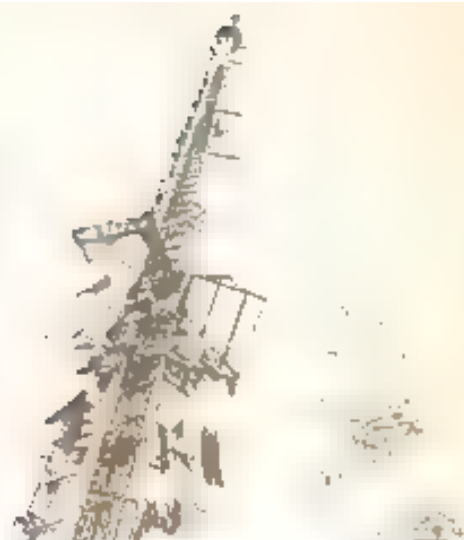
தட்டி கம்பப்பட்டருடல் இளைத்து,
ஆணைத் தொடர் கொடுத்தால் ஆணை
எட்ட வார்த்தைகளைப் பேசிக் காட்டும்.
பேசக் ஒரு மாதிரி, மெழித் தன்மமாக இருக்
கும். ஆனால் புரியும். இப்போது அதன்
மெழித் தன்மைதான் கொஞ்சம் குறைந்துச்
சொசரி அமெரிக்க அய்லது ஐப்பாவியக்
குரலில் பேசும். அளவுக்குத் திருத்தங்கள்
கொண்டு வந்து விட்டார்கள்!

ஆணையின் நான் ஐப்பால் போயிருந்த
போது ஒட்டிகளின் காவை எழுப்ப வசதி
யிருந்தது. அவாரம் அமைத்த நேரத்துக்கு
இனிமையான ஐப்பால் குரல் முதலில்
ஐப்பாவிய மொழியிலும், பின், 'தீமார்
வீல்' என்று ஆங்கிலத்திலும் நம்மை
எழுப்புகிறது.

ஆனால் நான் அந்தத் துட்டி என்னைமாக
'தாய்க்கு' மொழிக் கொண்டு, நுக்க வேண்டி
டாம்! ஏனெனில், அது பெண்ணல்ல;
பெண்! இந்த மாதிரி வாய்க் சித் தன்மை
பெண்கள் மேல்நாடுகளில் பரவலாகப்
பயன்படுகின்றன -- விடுபடுகளில், தரை மட்ட
ரயில்களில், ஸ்டேஷன் பெயர், எச்சரிக்கைகள்,
பெ. வி. போஸில், பணி.....

ஆணைத்துமே கேள்விபற்ற பதில்களுக்குப்
பயன்படும் கண்ச்சிசில்லாத செய்திக்
குரல்கள். நம் நாட்டிலும் கம்பப்பட்ட குரல்
களை அதிகம் கேட்கப் போகிறோம்.
வாய்க் சித்தனில் என்பது கலபம். வாய்க்
குரல்களில்? குரலை அடைவாரன்
கண்டு விடப்பது கம்பப்பட்டரால் முடியுமா?
முடியும். ஆனால் இந்த இயல் இன்னும்
அதன் ஆரம்ப நிலையில் இருக்கிறது.

நம் முதலான ஒரு குரலை அடைவாரன்
கண்டுவிடக்கூடும் விதத்தைப் பற்றி அதிகம்
நமக்குத் தெரியும். காதுக்குள் சின்னச்
சின்ன அடைவாரன் சிபிபிடிகள் எவத்து.
தரலில் இருக்கும். அத்தனை கருதிகளையும்
தனித்தனியாகப் பதத்து. ஒட்டுமொத்த
மான ஒரு வடிவத்தை அளமத்து அந்த
முனையில் சேர்த்து வலத்திற்குத் திற வடி

வங்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து. 'அட!
இது நம்ம சித்தா குரல்' என்று தொடியில்
சொல்லியிருக்கும். அந்த ஐப்பாத்தைக் கம்பப்பட்ட
டில் கொண்டுவரக் கண்டபாடுகிறார்கள்.
இருத்தும் இந்த நூற்றாண்டின் இறுதியில்
அதில் கண்ச்சியான வெற்றி பெற்று விடுவார்
கள் என்று தோன்றுகிறது.

இப்போதே கம்பப்பட்டருக்குள் ஒரு சில
வார்த்தைகளை ஒரு முறை பேச விட்டு,
அதில் பதிகு செய்து கொள்ள வலத்துவீட்
டால், அதே வார்த்தைகளை நீங்கள். அந்தத்
முறை ஒலிக்கும் போது அந்த வங்கன் குரல்
என்று அடைவாரன் கண்டு கொள்ளக்
கூடிய கமாரான திறமை கம்பப்பட்டருக்கு
வந்திருக்கிறது.

பாண்டி?

வீட்டுக்குள் அய்லது முக்கிய அலுவலர்கள்
களுக்குள் வங்களை அலுவலிக்க வங்கன்
குரலைப் பயன்படுத்தலாம். வங்க, கால்
விளங்காதவர்கள் பெ. வி. போஸ் பேச அய்
லது கம்பப்பட்டர ஐப் இயக்க அவர்கள் குர
லைப் பயன்படுத்தலாம். மற்றவரோடு
பேசும் போது வங்கன் குரலை அடைவாரன்
கண்டு கொண்டு எத்தனையோ கதவுகளைத்
திறக்கலாம். பேச்சை அடைவாரன் கண்டு
கொள்வதும் புரிந்து கொள்வதும் வேறு
வேறு விஷயங்கள். கொஞ்சம் யோசித்துப்
பார்த்தால் அடைவாரன் வேறு அர்த்தம்
வேறு என்பது புரியும். உதாரணத்துக்கு
'அடி' என்ற எளிதான வார்த்தையை எடுத்துக்
கொள்ளுவோம். இவதக் கம்பப்பட்ட
ரால் அடி என்று அடைவாரன் கண்டு
கொள்ள முடியுமே தவிர, ஓர் ஆணை
அடிக்க வேற்ப்பமா, 'அடி' என்று ஒரு பெண்
னைக் கூப்பிடவா, அடிமட்டம், பக்கி

ஒரு ராஜா: ஒரு ஜாக்கி!

'என்விடம் உள்ளது ஒரு ராஜா, ஒரு ஜாக்கி' என்ற சரிவான விடைவையும் அதற்கான காரணத்தையும் ஒத்தி 31.8.89 அன்று வந்து சேர்ந்த கடிதங்கள் முனையில் நுழைபார்வையிலுள்ளது. கம்பியும், கே. குலசேகரன் எழுதியது. கம்பியுடனின் கதை என்ற கஜாதனின் புத்தகத்தைப் பரிசாகப் பெறும் அவரது முழு விவரம்:

கே. குலசேகரன்,
35, பெரிய தெரு,
அனந்தபுரம்,
தெ. ஆ. மாவட்டம்,
- 605 101.

இத்யாவாக்கு முதன் முதல் கம்பியுட்டர் வந்தது எப்போ?

37, 8, 89 இதழில் கேட்டிருந்த கேள்விக்கு விடை: 1833. சரிவான விடை எழுதிய தம்பத்து மூன்று பேர்களுள் குறுக்கல் முறையில் கு. 33/- பரிசு பெறுபவர்

வி. மாதவ ராய்,
4, முதல் தெரு,
எல். ஐ. வி. காலனி,
வ. உ. சி. நகர்,
வேலூர் - 632 001.
வடாற்காடு மாவட்டம்.

ரண்டு இவர்களா, இவ்வளவு ஒரு வாரத்தி
லேயே படுத்தியுவிட்ட சிளிமாவா?

இவற்றில் எவற்றைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறீர்கள் என்று கம்பியுட்டரால் சொல்ல முடிவாது. இதற்கு அறிவு வேண்டும். கம்பியுட்டருக்கு எத்தனை தூரம் அறிவு கொண்டவர் அறியுபவர்கள் என்று பார்ப்பதன் மூலம், அறிந்த கட்டுரை, கம்பியுட்டர் எழுதினதில் செய்யும் சாகசங்களைச்

சொல்ல விரும்புகிறேன். அதற்கு முன் ஒரு கேள்வி: மிடி (MIDI) என்றால் என்ன?

சரிவான விடை. அளிக்கமுடியாத பெருக்கு. இளைவராதா இளைவன்மத்த காலென் ஒன்று பரிசு - குறுக்கல் முறையில். கதை தொடர்: 23.9.89.

(தொடரும்)

"நீ மட்டும் உங்க ஆபீஸ்ல இரட்டைச் சம்பளம் கேட்டி
யானே...?"

"யிண்டே...! எல்லாருக்கும் ஒரு கனவு வரும்போது எனக்கு
மட்டும் ரெண்டு கனவு வருதே...!"

— சீக்காதி ஸ்ரீராம்.

"சார்! ரெண்டு மாதத்துக்கு முன்னாடி ஒரு அனாதைப்
பெண்ணுக்குத் திருமணம் செய்து வச்சோமே! அந்தப் பெண்
வந்திருக்கு!"

"என்ன விஷயமாம்!"

"வரதட்சிணைக் கொடுக்காமலாம். கம்பட்டர், கிபென், பிரிட்டி
எல்லாம் வேணுமாம்!"

— ஆம்பூர், பரத்தாமன்.

"ஆறாம் கட்டி மீட்டிங்கைவிட அதிகப்பட்டு மீட்டிங்குக்கு
அதிகமாக கட்டம் வந்ததுன்னு எப்படியோ சொல்றே!"

"ஹா முறுக்குத் முறுப்புடி கண்டதும் அதிகமா வித்
வதே!"

"இனிய அதிர்ச்சி!"

மாணவ மிகச் சரியாக மணி ஆறு, திருச்சி ஸ்ரீராம் சீட்டு நிறுவனத்தில் ஏலம் நடக்கும் அளவையில் நான் அமர்ந்து கொண்டிருந்தேன்.

எனது நண்பர் ஒருவர் தமது மகளின் திருமணத்திற்காக என்னைப் பொருத்தவரை கேட்டிருந்தார். ஆனால் என்னிடம் அவருக்குக் கொடுத்து உதவப் பணம் ஏதும் இல்லை. ஏனெனில் நான் என்னிடமிருந்த சேமிப்பு முழுவதும் விடுகட்ட செலவு செய்திருந்தேன். "1989 - ஆம் ஆண்டு ஜூலை 31 - ஆம் தேதி 11-வது ஏலம்..... சீட்டு மதிப்பு ரூ. 35,000/- ஏலம் கேட்க ஆரம்பிக்கலாம்," என்று எவர் நடத்தும் ஸ்ரீராம் ஸ்திரீயர் குரல் கொடுத்தார்.

நான் நிமிர்ந்து கட்டிகாந்தேன். "இரண்டாவிரம்... மூவாவிரம்... ஏழாவிரம்... பத்தாவிரம்... ஏலத்தொகை ஏறியது. நான் உணர்ச்சி லகத்தில் ரூ. 12,150/- என்று கேட்டுவிட்டேன். ஏனெனில் என் உள்ளத்தில் நண்பரின் மகளின் திருமண விஷயம் பற்றியே மனத்தில் தின்றது. "டிரிங்... டிரிங்... டிரிங்..." மணி அடித்தது. எனது ஏலத்தொகை ரூ. 12,150/- ஏற்கப்பட்டது. "என்ன முபாரக்...! இப்படிச் செய்து விட்டார்கள்...? 11 மாதங்கள் கழித்து இவ்வளவு தொகை ரூ. 12,150/- தள்ளி என் சீட்டை எடுத்தீர்கள்," என்று எனது ஏஜெண்ட் கேட்டார்.

"பரவாயில்லை சார்! எவ்வளவு தள்ளி எடுத்தாலும் பரவாயில்லை! எனது நண்பருக்கு உதவி செய்வதுதான் முக்கியம்," என்றேன். "முபாரக்! உங்களுக்கு நல்ல உள்ளத்தைப் பாராட்டுகிறேன். நீங்கள் வேண்டுமானால் பாருங்கள். உங்களுக்குக் கடவுள் ஏதாவது நல்வது செய்வார்" என்றார் எனது ஏஜெண்ட்.

நாட்கள் நகர்ந்தன. அந்த ஆகஸ்ட் 1989, 31 - ஆம் நாள் வந்தது. நான் எனது ஏஜெண்டிடம், "சார், நீங்கள் இன்று என் சார்பாக ஸ்ரீராம் சீட்டில் ஏலத்திற்குப் போங்கள். இன்று லட்ச ரூபாய் சீட்டு 30% தள்ளிக் குறுக்கம் முளையில் நடைபெற உள்ளது," என்றேன். அவரும் "சரி" என்றார்.

அன்று மாலை சுமார் 7 மணிக்குக்கும், என் வீட்டு டெலிபோன் ஒலித்தது. ரிசீவரைக் கையில் எடுத்தேன். "முபாரக்! உங்களுக்கு லட்ச ரூபாய் சீட்டுக் குறுக்கலில் உங்கள் நம்பர் எடுக்கப்பட்டுவிட்டது! உங்களுக்கு ரூ. 70,000/- கிடைக்கும். எனது வாழ்த்துக்கள்," என்று ஸ்ரீராம் சீட்டில் மாணேஜர் மறுமுனையிலிருந்து பேசினார். எனக்கு மகிழ்ச்சி தாங்க முடியவில்லை. விரிது நேரம் கழித்து எனது ஏஜெண்ட் என் வீட்டிற்கு வந்தார். நான் அவரை அப்படியே கூட்டிச் சென்றுக் கொண்டேன்.

"முபாரக்! சுமார் 80 பேர்களுக்கும் போட்டுக் குறுக்கலில் உங்கள் பேரட்கள் 78 குறுக்கலில் எடுக்கப்பட்டுவிட்டது. உங்களுக்கு நல்ல உள்ளத்துக் காகத்தான் உங்களுக்கு இந்தத் தொகை கிடைத்திருக்கிறது. பிறகு உதவி செய்ய வேண்டும் என்ற உங்களுக்கு நல்ல மனத்திற்கு இது பரிசு," என்றார் எனது ஏஜெண்ட்.

துறையை மாற்றவில் அநிகத் தொகை தள்ளியெடுத்துக் கணத்திற்குத் எனது உள்ளத்திற்கு அடுத்த ஆகஸ்டு மாதமே அவையும் ஒரு லட்ச ரூபாய் குறுக்கலில் ரூ. 70,000/- கிடைத்தது எனக்கு ஓர் இனிய அதிர்ச்சியே.

கே. எஸ். முகமது முபாரக்,
1-A முஸ்லிம் தெரு,
மெஷினார்புரம், திருச்சி - 6.

Mr. L. J. Moore

6. சென்னை எழுச்சி ஆண்டு தாரகித் திருமணி
திரு. நடத்தி விட்டிருக்கிற கற்றுக் கொள்ளத் த
அருள் செய்து 23 ஆண்டுகளாக இருக்கிற
சென்னை எழுச்சி ஆண்டு தாரகித் திருமணி
தரு. சென்னை எழுச்சி ஆண்டு தாரகித் திருமணி
திரு. நடத்தி விட்டிருக்கிற கற்றுக் கொள்ளத் த
அருள் செய்து 23 ஆண்டுகளாக இருக்கிற
சென்னை எழுச்சி ஆண்டு தாரகித் திருமணி
தரு. சென்னை எழுச்சி ஆண்டு தாரகித் திருமணி

ச. 'திருநெல்வேலி' ஏழு மூட்டைகள் திருநெல்வேலி கட்டிடம்
மீ. 1948 பக்கத்திலே, இதற்கு 1948-ல் அமைந்த
சாதிப் பிரிப்புத் தடுத்த மீ. 1948.
திருமதி - 2,
மதுரை என். என். சாமிநாதன்.

[illegible][illegible]

வினாக்கள்.

“In the
 1960s
 1960s
 1960s”

ஆகவே, அந்த மனப்பான்மை இருந்ததற்காகவும், இந்த
நெருக்கடிகள் இருந்ததால், 19 ஆம் நூற்றாண்டில்
இரு நூற்றாண்டுகள், இரண்டாம், என்ற ஒரு நூற்றாண்டாக
பயிற்சி எடுத்தது. 19 ஆம் நூற்றாண்டில் - 19 ஆம் நூற்றாண்டில்
மற்றொரு நூற்றாண்டில் இருந்த நெருக்கடிகள், நெருக்கடிகள்,
இந்த அந்த நூற்றாண்டில், 19 ஆம் நூற்றாண்டில், இரண்டாம்,
என்ற மற்றொரு நூற்றாண்டில் பயிற்சி எடுத்தது. 19 ஆம் நூற்றாண்டில்
இரண்டாம் - 19 ஆம் நூற்றாண்டில்

* അഗതികളുടെ ദുരിതം കുറയ്ക്കാനും സർവ്വജനീനമായ സൗകര്യം ഒരുക്കാനും സർക്കാർ ശ്രമിക്കുന്നു. കൂടുതൽ പണം ചെലവഴിക്കുന്നതിനും സർക്കാർ തയ്യാറാകുന്നു. കൂടുതൽ പണം ചെലവഴിക്കുന്നതിനും സർക്കാർ തയ്യാറാകുന്നു.

[illegible]

7. የግዢያ ሰነድ ምሳሌ፡ የግዢያ ሰነድ ምሳሌ

ராஜாஜி வாழ்க்கை வரலாறு - 10
ராஜமோகன் காந்தி

“காங்கிரஸ் மாதிரி: ‘அச்சு நிர்ப்பணம்’”

காங்கிரஸ் மாதிரி

7

இந்தியா பாகிஸ்தான் ஒத்தாழைப்பை மீண்டும் உறுதிப்படுத்த வேண்டும்’ என்ற கருத்தை வற்புறுத்திய நமது ‘கயராஜ்யம்’ கட்சியினரின் அக்கப் பிரதினைய, அந்த இசைவேண்டியாத முன்னோ - முன்சுபதியே - காலப்பகுதி சாஸ்திரிக்கு அனுப்பி வைத்திருந்தார் ஸி. ஆர். இந்தக் கட்டுரைதான் காலப்பகுதியைத் தவிர்த்து நமது உள்முகமாகிய கயராஜ்யம் மீது வழக்குத் தொடுத்த தமிழக அரசு இந்தக் கட்டுரை எழுத்தரன் சான்று காட்டிவிட்டது! இந்தக் கட்டுரை எழுப்பியது விட்டு வாய்ப்புதான் சாஸ்திரி பின்வருமாறு ராஜாஜிக்குக் கடிதம் எழுதினார்:

“நீங்கள் கூறியிருப்பது எங்களுடைய ஆழ்ந்த கவனத்துக்கு உரியது. அதிலும் கடைசி பார்ப்புகளும் முக்கியமானது.” (13.10.55)

இந்தக் கடைசி பார்ப்பின் ஒரு பகுதி சென்ற இதழில் இடம் பெற்றுள்ளது. அதனை மீண்டும் நினைவு கூர்வது எனில்: “விஞ்ஞானத்தில் கூட முயலாவிட உண்மைகள் என்று கருதப்படாது. எனின் மெய்யுடைய ஆராய்ச்சிகள் நடந்ததன் விளைவாக மாறுதல்களுக்கு உள்ளாகியுள்

ளன. அவ்வாறிருக்க அரசியல் வாழ்வின் தீர்த்துப் போன உண்மைகளைச் சாக்கவது மென்மையானதாகக் கருத வேண்டும்.”

இந்த பார்ப்பை முடிக்கும் போது ஸி. ஆர். கூறினார்: “குறுகிய பார்வை வேண்டும்; தொலை நோக்கு தேவை.”

இதற்குப் பின் சென்று காலத்துக்கும் சோலிவத் பிரதமர் கோலித்திலிட்டுருந்து சாஸ்திரிக்கு ஓர் அழைப்பு வந்தது. இந்தியா பாகிஸ்தான் உச்சகட்ட மாதாப்தம் நமது முற்றினவையில் காங்கிரஸுக்கு நடந்துமாறு அந்த அழைப்பு கோரியது. இதே போன்ற ஓர் அழைப்பு அய்யங்காணுக்கும் சென்றது. இந்தியாஸைக் கறித்து சோலின் உள்நோக்கங்களை முறிவாக்க வேண்டும் என்பது ருஷ்யாவின் இந்த எதிர்பாராத அழைப்புக்குப் பகுதிச் காரணமாக இருந்ததென்பதை மறுக்க முடியாது. பிரதமர் சாஸ்திரி இந்த அழைப்பை ஏற்றார்; அய்யங்காணும் அவ்வாறே செய்தார். பின் கோபத்துடன் எககளைப் பிளசெந்து கொண்டது.

தனிப்பட்ட முறையிலும் பரிசீலகமாகவும் ஸி. ஆர். நமது ஆட்சினை வாய்ப்புதருக்கு அளித்தார். பிரதமர் புறப்படுவதற்குச் சற்று முன்பாக அவருக்குக் கிடைக்குமாறு ராஜாஜி எழுதின கடிதத்தில், “உங்களுடைய மாபெரும் முயற்சியில் நீங்கள் வெற்றி பெற

"நாம் பாடுபட்டு உழைத்து பணத்தை
சேர்த்திருக்கோம். வட்டி சிறிது
குறைவாக கிடைத்தாலும் சரி, நமது
முதலீடு பாதுகாப்பாக இருக்க
வேண்டும்."

"உங்களுக்கு வட்டியும் கடுதலாக
கிடைத்து, முதலீடும் பாதுகாப்பாக
இருந்தால்?"

தனஸ்ரீ

குறைந்த பட்சம் 12% பங்கு இலாபம்.

அத்துடன் முதலீட்டின் பாதுகாப்பு மற்றும் யூனிட்களை ரொக்கமாக்கும் வசதி*.

தனஸ்ரீ, 1989-க்கு முன்பாக வாங்கும் தனஸ்ரீ யூனிட்களில் 1% தள்ளுபடி உண்டு. நீங்கள் வாங்கும் விலை ரூ. 9.90 மட்டுமே!

தனஸ்ரீயின் முதலீடு 1989-க்கு முன்பாக வாங்கும் தனஸ்ரீ யூனிட்களில் 1% தள்ளுபடி உண்டு. நீங்கள் வாங்கும் விலை ரூ. 9.90 மட்டுமே!

தனஸ்ரீயின் முதலீடு 1989-க்கு முன்பாக வாங்கும் தனஸ்ரீ யூனிட்களில் 1% தள்ளுபடி உண்டு. நீங்கள் வாங்கும் விலை ரூ. 9.90 மட்டுமே!

தனஸ்ரீயின் முதலீடு 1989-க்கு முன்பாக வாங்கும் தனஸ்ரீ யூனிட்களில் 1% தள்ளுபடி உண்டு. நீங்கள் வாங்கும் விலை ரூ. 9.90 மட்டுமே!

முத்துங்கள்! செப்டம்பர் 30, 1989-க்கு முன்பாக வாங்கும் தனஸ்ரீ யூனிட்களில் 1% தள்ளுபடி உண்டு. நீங்கள் வாங்கும் விலை ரூ. 9.90 மட்டுமே!

முதல் சினிமா

நீங்கள் பார்த்த முதல் சினிமா என்ன? அந்த அனுபவத்தை நினைவுபடுத்திக் சொல்லுங்கள் எனச் செலரைக் கேட்டபோது விடைத்த வித்தியாசமான 'மலரும் நினைவுகள்' —

என நினைத்துக் கொண்டே சினிமா இயைபுக்குப் போனதால், இயைபு கிட்டாததால் சினிமாவாக்கும் என முடிவு செய்து விட்டேன். உன்னோ அழகுத்துக் கொண்டு போனால் வரிசையாக இருக்கக் கூடாது. அதே வேளையில் இளையில் பாடி ஓடிவந்த ஆக்கியமாய்ப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். அந்த முதல் சினிமா என்ன தெரியுமா? மாயாபஜார்! கல்யாண சாமையல் சாதம் பாட்டு அப்போதும் மிகவும் பாபுவர். அந்தப் பாடல் பாடிய படி ஒரு குண்டான சாக்கை சாய்விட்ட காட்சிகள் என்னை மிகவும் கவர்ந்தது.

* கத்தராஜன்

கத்தராஜன் (வயது 78): நான் பார்த்த முதல் சினிமா ஹரிதாஸ்தான். மயூனா, ரோடிஸ் ஒரு திரைப்படம் என் அப்பா, அம்மா, மற்றும் நிறைய கதலினர் கதலைய் பார்த்தேன். கதை, உயலாக ஒன்றும் புரியாத வயது. வெள்ளைக் துளையில் ஒருவர் வருவார். அந்தக் காட்சியும், படம் பாரக்கும் போது தின்பதற்காக என் அம்மா கொடுத்த முறுக்கும், அப்பா கொடுத்த மிட்டாயும்தான் நினைவுக்கு வருகிறது. அப்போம் ஹரிதாஸ் படத்தை இரண்டு தடவை பார்த்து விட்டேன். ம.வி.யில் பார்த்த போது கூட படத்தை மிகவும் ரசித்தேன்.

தடராஜன் (88): சினிமா என்றால் ஏதோ கதை தெரு போல ஒரு இடம்

* சக்குபாஸ்

சக்குபாஸ் (40): நான் பார்த்த முதல் சினிமா பார்த்திபன் கனவு. பெற்றோருடைய சினிமாவுக்கும் போனேன். "சின்ன பச்சைகள் சினிமாவெல்லாம் பார்த்துக் கூடாது" என்று அப்பா சொன்ன போது ஒரே மிகுந்ததாய். காரணம் என் சிநேகிதி இருந்தி. என்விடம் சினிமா பார்த்து விட்டு வந்ததாய் மிகவும் பெருமை யடித்துக் கொண்டதுதான். அதுதான் எப்படியும் சினிமா பார்க்க வேண்டும் என்கிற வெறியை என்னுள்ளே இளப்பி விட்டது. சினிமா பார்த்தேனென்றால், ஒண்ணுமே புரியவில்லை. மறுநாள் 'நாணம் சினிமா பார்த்தேனே' என்று சொல்லி என் சந்தோஷத்தை வெளிப்படுத்திக்

* தடராஜன்

கொண்டேன். பல வருடங்களுக்குப் பின் அதே படத்தை மறுபடியும் பார்த்த போது, என்னைப் பார்க்காத மிகவும் ரசிகப் முடிந்தது.

பத்மா

பத்மா ராஜேந்திரன் (15):

தினமலில் தந்திர சினிமா என்று கோட்டான் தான் போட்டியில் பார்த்த தெய்வ மகன் பார்க்கத்தான் சொல்லுவேன். அதற்கு முன்னால் ஒரு சில சினிமாக்கள் பார்த்திருந்தாலும், அவற்றின் பெயர்களைச் சொல்லி, காட்சிகளை என்னை நினைவில் இல்லை. இந்தப் பாத்திரம் சிலரால்தான் ஏன் ஏன் இவ்வளவு பிரபலமானது. மருத்துவ கல்யாண கொண். சினிமாவில் பார்த்த முதலில் பார்த்த போல் அல்லவது எனக்கு நன்றாக நினைவில் இருக்கிறது. சரிபாத்திய விடுவோரில் தெய்வமகன் பார்த்த போது, ஒவ்வொரு பார்வையிலும் ரசித்தேன்.

ஸ்ரீராம் (16): நான் பார்த்த முதல் சினிமா கத்தன் கருணாதான். எங்கள் வீட்டில் சரஸ்வதி என்ற பெண் தான் என்னை

அப்போது சினிமாவுக்குக் கூட்டிக் கொண்டிருப்பவர்கள், முருகன், வீரன், யானா எல்லாம் கோஷ்டிகளில் கவிவிரும், விக்ரகத்திலும் பார்த்துப் பரவின எனக்கு, திரையில் மனிதர்கள் போல, கவனிகள் எல்லாம் நடந்து வருவதையும், பேசுவதையும் பார்த்த போது, பிரமிப்பு தாங்க முடியவில்லை. பாடி பார்த்து விட்டு, வீட்டுக்குத் திரும்பிய போது பக்கத்து வீட்டுக்காரர், "என்னா? சினிமா பார்த்தியா? என்ற போது, "இல்லை... இல்லை... சரஸ்வதி என்ற பார்த்தேன்" என்றேன். அது நான் நான் சொல்கும் இருக்கிறது!

தாராவணம்

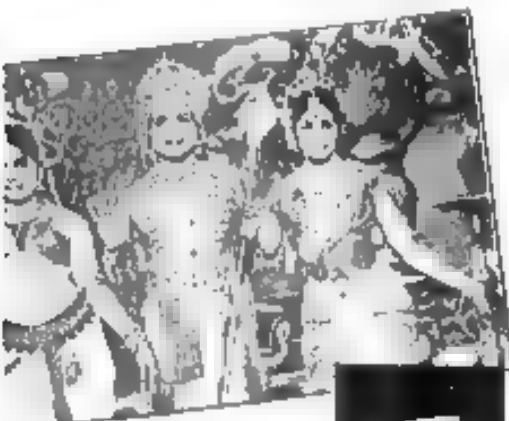
தாராவணம் (18):

விவரம் என்ன? இதுதான் நான் பார்த்த முதல் சினிமா. நான் பார்த்து விட்டு வந்த பின், என் அப்பா, "சினிமா எப்படி இருந்தது?" என்று கேட்டார். "மெஷ்டுமெஷ்டு கட்டி, தோட்டை போட்டால், மெஷ்டுமெஷ்டு மட்டும்தான் இருந்தது" என்றேன். எல்லோரும் சிரித்தார்கள். என் சிரித்தார்கள் என் அப்போது எனக்குப் புரியவில்லை. இப்போது புரிகிறது!

போட்டி: மெனஷ்மி

பாங்கன்: ராமணன்
கட்டி: சதவி

பிபிசிம் நிழல் ஆனந்தன்

ஸ்ரீராம்

பெரிய வார்த்தையெல்லாம் பேசற இப்ப தீ? நான் னைட்டே அந்தப் பொண்ணு கூட தொனையா இருக்கணும் - அவனோ தானே? இத்த நீ கூப்பிட்டு மக்கா, லுட்டாண்ட பொய்யப் படுத்துக்கண்ணுட்டு ஒரு வார்த்தைவ சொன்னா செய்வப் போடுறா. கவனவய வுட்டுட்டுக் குடிசை யான்ட போ. சொல்றேன்... சொன்னவனையே சிறிது நேரம் பார்த்திடுக்குமே? டி அப்பிடுக்கு கியம் பீனான் தருவன்.

அன்னபய இரவிலிருந்த மல்லிகா சிட்டிவுக்குத் துணையாகத் தருவனில் தருவையால் படுத்திக் கொள்ள. தருவன் துயில் குப்பித்தான் மார்ந்த அலவது நண்பன் 'பா' டி கோபின் னாக்கின் கண. னவத்தவது இரவு தாக் துயில் துயில் பார்த்திக் கொள்ள பீனான்.

சிட்டிவு கோபின் கண்டப்பாட்டாறுவ் வெகுவிளம்பில் துணைவ அடுத்த துயில் குப்பி பழக்கப்பட்டதிக் கொண்டான். அன்னவ வாய்ப்புக் கொண்டு நத்தெல்லாம் தன்னால்

தருவனுக்கு அனாவலியமாக ஏதாவது கண்டபமா என்ற ஒரே எண்ணம்தான். தன்ன அன்றாட வாழ்க்கையை எந்தவிதச் சங்க முறியிலாமல் செவ்வனே துதி பாதன் மலம் தருவன் சிட்டிவுடன் அத்தச் சந்தைக்குக்கும் முற்றுப்பெய்வி வைத்தான்.

அவனத்தும் எந்தவிதத் தடைபெய்விச் சீராகவே சென்று கொண்டிருந்தது - சிட்டிவு மீண்டும் தருவனின் துடிசைக்கே துடிவது விட்டான் என்ற செய்தி பின்பிடுகில் காதுக்கு எட்டும் வரை. விவரம் அறிந்த பின்பிடுகில் மீண்டும் தருவன் மான் பரினான்.

சூரிய குப்பத்தினர் அனாவதம் கூடி னுக்குக் ஆனாறுக்கு எதிரா கசாறுத்துக் கொண்டிருந்தனர். இன்னவாக்கா கதான் கூடினாருக்கிறோம் என்று தெளிவாக வலுத் துமே தெரியாத நிலை. பின்பிடு துயில் மாக னாற்றிய சாராயத் தான் இறக்கிக் கொண்டு. அவன் வீதிய பிடியாணிப் பொட்டவத்தால் வலிநா சிர்ப்பிக் கொண்ட ஒருவன், கூட்டத்தைக் கூட்டி. கத்திக் கொண்டிருந்தான். குப்பத்தினன் அனாவத்திருந்த கட்சி அலுவலகத்தின் பின் கூடினாருத் துயில்வி. நத்த எதிரா அழப்பம் என்று பிடித்த 'பங்கி' முருகை அவசரமாய் அங்கு ஐதராசிக் கேட்டான்.

"போவ்! இப்ப இன்னா பிரசன்னனு இங்க எல்லாம் கூடிக்கிறாதிருக்க?" பின்பிடு வன் எச்சிவைவண்டவன் தருவனா எதிர்க் ஆய்மித்தான்.

"அப்படி கேள்! இது நாயம். நல்லா கேள் பங்கி - இத்தக் குப்பத்துக்குத் தலை வன் யாரு?"

"பேய்! இது இன்னாட்டி உலக்கு இத்தினி வலுதம் கழிச்சப் பதா இதுவடவல்." "கே... கேக்கற கேழிமிக்குப் பதிற் சொல்லு..."

"என் தம்ப நருமன்தான்!" "கனாக்... தனாவய்றவன் யாரு... இம்... நாலு பேருக்கு நல்லது செய்வறவன் - இன்னா... நாலு பேரு பார்த்துப் பேரு மையா இவருதான் என் தனாவது தன்ன சொல்லு செய்வாக்குக் கடினதையா இ. நக்க வேண்டாவன் இன்னவையா அப்படிப்பட்ட வன்! இருக்கச் சொல்லத்தான் நாயம் தருவன் தம்ப குப்பத்துக்குத் தலைவனாத் தேர்ந்தெடுத்தோம். அது மாத்திரமல்லாம, அவன் இன்னா சொல்லாறும் இன்ன வனாக்கும் அத்த அப்படியே தப்பாய் செஞ்க கிறும் வாரோம் தேர்தல்கே கூட தம்ப மொத்தமோட்டும் இன்னா பக்கத்து ஐனா மோட்டும் கூட, தருவன் சொல்ல ஒரே கார

பாடுகாடி

“மாப்பிள்ளைமோட ஒண்ணிட்ட அக்கரையாய் பெண் பார்க்க வர முடியுமா?”

“அதனாலென்ன?”

“நாங்க வெளியும் போது அளவுக்குக் கொஞ்சம் டிபன் பார்க்கக் கூடக் கூடுதலாக இருக்கிறார்களே!”

— ஓர் ஓர் குழுக்கு.

எனதுக்காக அவன் கட்டிக்கே போட்டுக் கொடுத்தான்... அப்படி இருக்கச் சொல்ல நான் தனியாகவே சொல்லிக்கொண்டேன்... என் பற காரியத்தால் இப்ப நம்பு தப்பத்து பேசு மட்டுமில்லாம நமம் கட்டியோட போதும் சொத்து நாயது. இப்படிப்பட்ட ஒருத்தனை இன்னும் நாம் தனியாகச் செல்கிறார்களா? இதுதான் என் பாயிண்டு.”

பொங்கி வந்த கோபத்தை அடக்கக் கொண்டு பங்கி விசாரித்தான். “தே... சொம்மா பெணத்திக்கொண்டே போவான்... இப்ப இன்னொரு பெரிய தப்பும் பண்ணிட்டான் தருமன். அந்தால் அப்படியே நம்பு தப்பும் பண்ணும் கட்டி மதுவாநியம் கெட்டுக்கொண்டு கெட்டுக் குடிக்கிறேன்...”

“அவன் இன்னும் இன்னொரு செய்யுமா? இப்ப அவன் செய்யறதே எட்டுக்கு நாயது... அப்போதும் அவன் ஒரு வகைப் பெண்ணைப் பிடிக்கிறான் வந்து. இங்கு கெட்டுக்கொண்டிருக்கும் நடுத்திரிசுதே நடுத்திரிசுதே கெட்டுக் குடிக்கிறான் பங்கி... இதைத் தப்பத்துக் கொண்டு வந்து வந்தான் இது தப்பத்துத் தெரிய வந்தது... இப்போதும் இப்படி இருக்கிறான் அவன் அப்படி நம்பனைத் தப்பிப் கொண்டு வந்து இன்னும் தானைத் தாது போட்டு... இப்படித் தப்பிப் கொண்டு செல்வதே தான்... தருமன்... அதைக் கண்டுக் கொள்ளும் போது வேண்டி வரும்... அந்தால் நான் சொல்றேன் தனியாக மாத்திரம்...”

பொங்கி வெளத்தான் பங்கி முருகேசு: “பெருந்தோடு, இன்னொரு பேசுடா பேசினேன் தருமன் பற்றிப் பேசு உனக்கு இன்னொரு பேசுக்கொண்டே... இன்னொரு சொன்னே தருமன் அந்தப் பெண்ணைத் தள்ளிக்கொண்டு வந்து நாயது பண்ணினான்? நான் தென்கோடு பேசினதுக்கு இப்பவே உன்னை நான் நாயதுக் கேட்குகிறேன். ஆனால் உன் மொகை வைக்கிறதுக்குக் கூட எனக்கு அளிக்கமாறா... இன்னும் சொல் எனக்கு அளிக்கக் கூட இன்னும் சொல் கொட்டுக்க — இன்னும் சொல் சொன்னு தருமன் குடிசைக்குத் திரும்பு...”

புத்தோ அன்னிக்குவேந்தே தருமன் எட்டிலே படுக்கிறதுக்குத் தப்பத்துக்கு வந்தானதேயே வந்துட்டான். அது மாதிரியில்லை. அவன் காலையே தனிக்கொண்டு. நான்டா பண்ணு எல்லாம் கூட வெளில்தான். தே... இத்தெய் வாடி உன் கைமேல் கொடுவதுங்கற அவசியம் பண்ணிக்கொண்டேன். இத்தொழும் ஏன் கொண்டுன்னா, இன்னிக்குக் கேட்டுட்ட... தானைக் கேட்க ஒரு எச்சிக்கவை, எவனாகைய. எந்தி கட்டினது எந்திக்கொண்டு இங்க வந்து எந்தாக்கம் பிரச்சனை பண்ணினதுவை, அப்போது அவன் உதிரோட கூடுதே போக மாட்டான்! நீ இங்க உலுனைத்துக் கேட்க இப்படிக் கூட்டம் கூடி யிருக்கிறது நம்பு தப்பத்துப் பெண்ணைக் கட்டிக்கொடுத்த தெரியாது; தெரிந்துகொண்டு வை...”

பங்கி இதை வார்த்தையை உச்சரிக்கும் போதே, தப்பத்து மாதிரி மானிக்கக் கொடுத்து விடும்படி எட்டிலிருக்க,

கொண்டிருக்கக் கூடாது... என்னுடைய புகட்டுகோடும் குடும்பமில் அமர்ந்திருந்த அவரது கணவன்மாரின் மீதும் பிள்ளைகள் மீதும் பாய்த்து, எதையும் புடைத்து, “தருமனையே பேசு அளவுக்கு அளிக்கக் கொடு தாய்க்கொண்டேன்! என்வாறே தந்தம் குடிசைக்குத் தள்ளிச் சென்றான்.”

குடும்பம் களைத்து சென்றாலும் அளிக் குடிசை வெளியே பிரச்சனை கவாரிக்குச் சென்றிருந்த தருமனையும் அடிக்கொண்டேயே இருந்த கிட்டிலையும் எட்டிலே கொடுத்த நாயினால் கைவை, கைவை அதன் பம்பிலுக்கு கையில் அடிக்கொண்டேன், அடுத்திருந்துச் சந்திக்கத் தெரிந்ததால் கிட்டிலே அடிக்கப் படுத்துப் பட்டிருந்தான். அவன் வந்திருக்கெல்லாம் தன்னால் தருமனுக்கு ஏற்பட்ட அவமானம் அவனை எந்த அளவு பாதிக்கிறோ என்று தான்.

கிட்டிலே படுத்துச் சரிவாகப் போய்ற்று, தன் தப்பத்திலேயே வளிக்கும் ஒருவன் தன்னைப் பற்றி அவதாராயப் பேசுவது என்பது தருமனுக்கு பற்றியும் புதிதான ஒன்று. அவனது சொன்னால் அவன் தப்பத்திற் குப் அவன் சார்ந்திருந்த கட்டிக்கும் அவன் பெயர் ஏற்பட்டிருப்பது உண்மையாயிற்று. அவன் தன்னை மாய்த்துக் கொள்ளவும் தயாராகித்தான். எந்த ஒரு கைக்கொண்டிருக்கிறதும் தன் திணை தருமனாதவன், பிறந்த இதுபத்தாறு வருடங்களில் முதன் முதல் சார்பத்தைக் கையால் தொட்டான். அனைத்து திணைகளும் தன் கண்ணுக்குப் புதுவாகத் தெரிய அளவுக்குக் குடித்தான். பின் ஏதோ அரற்றியவாறே தன் கிண்கொண்டே சரித்தான்.

விடும்படி அறிந்த பங்கி, தருமனை வாய்க்கு வந்தபடி திட்டியபடி தப்பத்துக்கு அளவூத்து வந்தான். தப்பத்திதான் தருமன் தருமன் தெரிக் கிட்டிலே சென்று திணை கையை விளக்கினான் பங்கி.

பாடலாசன வித்யார்த்திகளின் ஒரு பகுதி.

மதராஸ் ஸ்ரீ கோவிந்த சிக்ரீதாஸ்களால், 1962-ம் இல் கட்டாயப்பட்டு, தொடர்ந்து நடந்து வரும் வேத பாடலாசனவை எயிதிராண்டு தாம் போல் இயக்கிக் காப்பாற்றி வருகிறது. கற்போது பாடலாசனத்தில் 90 மாணாக்கர்கள் வேதாசனவனை செய்து வருகின்றனர். அவர்களுக்கு ஒரு தாம் உணவளிக்க, உணவு வகைகளை அனுப்பித்து கமார், முனையேரு, 2500" அல்லது 3000" அல்லது 3000" ஆகிறது. இக்கத் தாம் திரக்காயால் நடக்கிறது. 25000" அல்லது 30000" அல்லது 30000" மூலதனம் ஏற்படுத்தியோ, அய்யப் போது தொகை அனுப்பியோ, ஒரு குறிப்பிட்ட நிவந்திக் உணவளிக்கும் மக்கள் வந்திக் பங்கு கொள்வக் கொடுகிறோம். தங்கொடை அனுப்பவேண்டிய பொருளும் மூலவியும்

அத்னவத வித்யாசார்யா மஹாராஜா ஸாநேரப் ஸ்ரீ கோவிந்த சிக்ரீதர் புன்வ ஸ்மரண வமிதி,

0-76, முன்றாவது கிராஸ் தெரு, ஸ்ரீதகர் காவனி, கும்பகோணம் - 612 001.

****இத்த நங்கொடைக்கு 80-6 விதியின்படி வருமான வரிவிவக்கு உண்டு****

VISTRAM

— a high fibre food

விஸ்ட்ரம் முற்றிலும் தானிய வகைகளால் தயார் செய்யப்பட்ட ஒரு தார் பொருள் உணவு (High Fibre Food) சர்க்கரை வியாதிக் காரர்களுக்கும், ரத்த அழுத்தம் உன்னவர் களுக்கும், உடல் பருமன் உன்னவர் களுக்கும் ஏற்ற மிகச்சிறந்த உணவு. உணவுக்கட்டுப்பாட்டை கவனத்தில் கொண்டு தயார் செய்யப்பட்டுள்ளது. கொழுப்புச்சத்து சிறிதும் இல்லாதது. செயற்கை மணம், குளி கலக்கப்படாதது. ஆகையால் எந்த விதமான பின் விளைவு களும் பாதிப்பும் ஏற்படாது.

SPSS

தயாரிப்பாளர்கள் :

VISTRAM FOODS

9B, ELDAMS ROAD, TEYNAMPET,

NADRA5-000 018, PHONE : 455298.

கிடைக்கும் இடங்கள்:

எம்மா மருத்து கடைகளிலும்,

ஸ்பெசார், தியகிரல் போன்ற

புறாட்டமென்ட் கடைகளிலும் கிடைக்கும்.

மல்லிகை நறுமணத்தில் தனித்தெழுங்கள்

மபவர் ராமாயணம் புகழ் தீயின.

இந்தியாவின் மிக நவீன மயமாக்கப்பட்ட தொழிற்சாலைகளிலிருந்து,
இந்தாலியின் தொழிற் துட்பத்துடன், மல்லிகை மலர்திலிருந்து
இந்த சோப் தயார் செய்யப்படுகிறது. இந்த நூற்றாண்டின்
தொடக்கத்திலிருந்தும் நாமான சோப்புகளை தயாரிப்பதில் களிதிரை
படைத்தவர்கள் இவையே பின் தொடர்கிறார்கள்.

மல்லிகையின் நறுமணத்தில்
குளித்தெழுங்கள்.

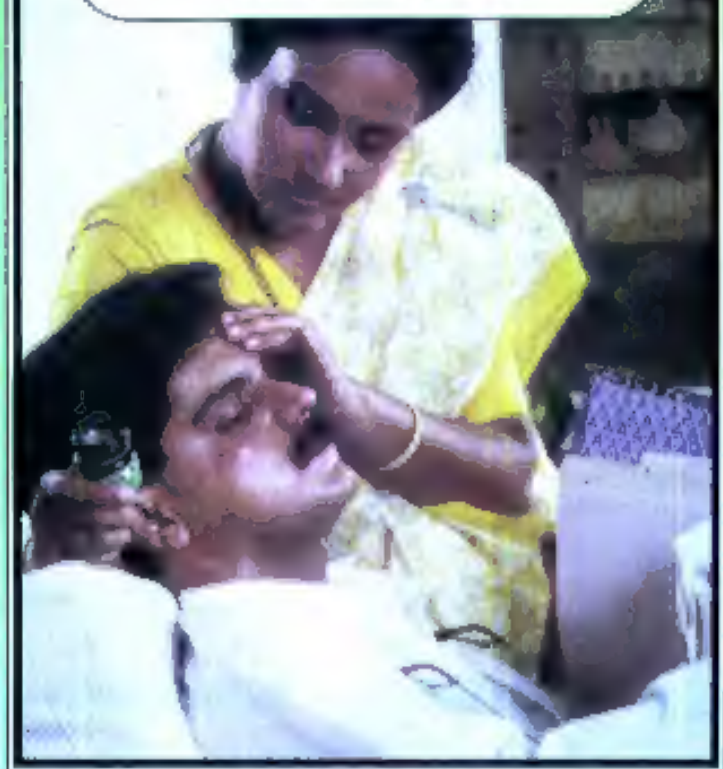
மைத்ர ஜாஸ்மின்

கரிநாடக சோப்ஸ் ஆண்டு மட்டர்ஜென்டென்
லிமிடெட் பெங்களூர்-560 035.

MAX PRICE
Rs 3.87
LT EXTRA
Net Weight 100 gms.

சமையல் வேலைகளையும் வேலை
இடையே தயைவலி கொள்ள...

ஐண்டோ பாம்
ஊதோஷம், தயைவலி மற்றும்
நோவுகளை நொடியில் நீக்குகிறது.

வேலைகளுக்கு இடைத்தூறும் ஏற்பட்டது. தலைவலியில் இருந்து
நிரந்தரமான விடுதலையும் கிடைக்கிறது. எனவேதான் பேசை
ஐண்டு பாம் தயைவலி நீக்கலாக, ஐயுறாஷம், இறப்பவலி
ஹட்டுவலி, தலைப் பிடிப்பு மற்றும் கருகித் தவிரிவ இருத்தும் நுணம்
அளிக்கிறது. தவிர்வதும், மற்ற பாக்கிளோடு
ஒப்பிடும்கொது ஐண்டு பாம் ஐந்து நிமிஷம்
கொண்டது நிரந்தரது. எனவே கனற படியிலே எக்ஷ
பயமிக்கவை. பிசுபிசுப்பற்றது. அதனால் விட்டிலே
வேலிமிட்டிலே உபயோகிக்கலாம். தற்மனாலும்
கொண்டது ஐண்டு பாமை கொஞ்சமாக
உபயோகித்தால் போதும். அதனால் பித்தலானது
யிருதுவான் கருத்துக்கும் இதுவானது. ஆகவேதான்
தாயமர்கள் தயைவலி குழிப்பத்திலிருந்து ஐண்டு
பாமைவே நடவ விடும்பயிற்சிகள்.

கொண்டே போல் இருக்கும் சிவப்பு சேலைப் பார்த்து
வார்ப்புறம்

5, 10 பத்து 30 கிராம்கள் கிடைக்கிறது

ஐண்டோ பாம் வலினை நீக்கும் பாம்